

Naši zvoni

GLASILO OPĆINE
MALINSKA-DUBAŠNICA

ISSN 1331-6176

GODINA XXX. BROJ 115. RUJAN 2026.

29. rujna – *Mihoja*

GLASILO OPĆINE
MALINSKA-DUBAŠNICA

GODINA XXX. BROJ 115. /RUJAN 2026.

I M P R E S U M

Izdavač

Općina Malinska-Dubašnica
Ul. Lina Bolmarčića 22, Malinska
Tel. 051/750-500; Faks 750-510
e-mail: info@malinska.hr

Izvršni izdavač

Glosa d. o. o. Rijeka, Kršinićeva 14
Tel. 091/6642-082
e-mail: glosa.rijeka@gmail.com

Za izdavača i glavni urednik

Robert Anton KRALJIĆ

Uredništvo

Dino BULJAT
Anamarija ČUBRANIĆ
Ivan DERMIČEK
Danijel DRPIĆ
Ivana DUBROVIĆ BAČIĆ
Vedrana DUNATO POLONIJO
Tomislav GALOVIĆ
Sandra HRŽIĆ
Robert Anton KRALJIĆ
Toni KRALJIĆ
Adriana Georgeta MAMUT
Daniel MANZONI
Neven MATUČ
Ivana MIŠKOVIĆ
Kristina PAVEC
Daniela ŠTEFANIĆ
Miroslav TOPIĆ
Anton VALKOVIĆ

Tehničko uređenje i priprema za tisak

Tempora, Rijeka

Tisak

AKD d. o. o. Zagreb

Naklada

1200 primjeraka

Naši zvoni izlaze četiri puta godišnje.

List je besplatan.

Naši zvoni mogu se preuzeti i na
općinskom internetskom portalu:

www.malinska.hr

Na naslovnici:

Tradicijska regata *Memorijal Nikole Jurića*
ove je godine održana 5. rujna.
(opširnije na str. 10.-11.)

Snimio Hrvoje KOSIR

S A D R Ž A J

USUSRET MIHOJI

Anđeli će gledati lice Božje 3

OPĆINA

Ponikve i podizanje brane..... 4
Zahvala Općine Malinska-Dubašnica..... 5
U znaku zajedništva, ponosa i izvrsnosti obilježen Dan Općine Malinska-Dubašnica..... 6
Polinarova je i ove godine obilježena raznovrsnim programima 8
Susret mladih bio je u Francuskoj..... 9
Održana još jedna *Porcijunkula: blagoslov brodica*..... 9
Nikad bogatiji program namijenjen svim naraštajima 10
U Malinskoj održana prva regata ženskih posada na tradicijskim brodicama..... 12

TURIZAM

Dva dana tradicije, mora i dobre zabave 13
Raznolik program za sve naraštaje..... 14
Ipak stabilna turistička sezona..... 15
Od Jadranskog do Crnog mora 15

KULTURA

Na jednom je mjestu skupljena sva građa o folkloru u Dubašnici..... 16
Predstavljena je knjiga *Plavo oko* Arsena Toljanića 17
U Malinskoj predstavljena monografija Tomislava Galovića i Johna P. Kraljica
o *Dubašnica Social Clubu of America* u New Yorku (1940. – 2025.) 18

OBLJETNICA

35 godina ponosa, zajedništva i uspomena koje ne blijede..... 20

PROŠLOST

Suđenje je bilo iskaz pobjedničke osvetoljubivosti, nepravde i mržnje..... 22
Idea za imenovanje Ulice fra Augustina Šabalje u Portu 23

RAZGOVOR

Stoljeće života, ljubavi i uspomena 24
Jesen s bibliobusom 25

VIJESTI

Obitelj Canesse 30 godina ljetuje u Vantačićima..... 26
Krov DUBoaka krasila izložba *Potonuli brodovi našega kraja* 26
Više od 30 godina vjerni Malinskoj..... 27
Oproštaj sa župnikom Marinom Hendrihom 27
Za Leonarda Augustinovića prikupljeno više od 27 tisuća eura 28
Ljeto u znaku balanja 29
Ugodna večer s *Merikanima*..... 30
Udruga sportske rekreacije Mihojci na *Fešti od maneštre* u Tribuljama 30
Puno smijeha, lijepog i emotivnog druženja 31

NAJAVA

Znanstveni skup *Ivan Milčetić i njegovo djelo*..... 32
Jedna proslava, jedan skup i jedna tribina o Ivanu Milčetiću (1853. – 1921.) 32

HUMORESKA

Turiranje..... 33

ŠKOLA

Zatvorili smo jedno poglavlje 34
Svečani ulazak u svijet znanja..... 35
Učionice blistaju novim parketom i novim vratima 36
Vrijedne ruke zadruga Dub uveličale Dan Općine..... 36

VRTIĆ

Tijekom ljeta osiguran je kvalitetan, siguran i ugodan boravak 37

SPORT

28. Kup Dubašnice – dvodnevna regata krstaša..... 38
42 polaznika Škole jedrenja 38
Treće izdanje ljetnoga malonogometnog turnira – *MNT Polinarova 2026.* okupilo je
24 seniorske i četiri U-13 momčadi..... 39
Povijest Lastavice istodobno je i povijest Malinske 40
Andrej Krstinić ponovno među najboljima Europe 42
Dodite i upoznajte taj suvremeni borilački sport..... 43

KAMIČIĆI Z DUBAŠNICE (33)

Stresat slamu i vijat..... 44

Andeli će gledati lice Božje

Piše vlč. Anton VALKOVIĆ, župnik Župe sv. Mihovila ark. Sveti Vid

Ljudski je život na svojevrsni način potraga za licem: svojim, tuđim i Božjim. Iako se naše lice mijenja, iza njega smo uvijek mi, „ja“ kao osoba. U početku našeg života, dok još svjesno ne dijelimo sebe od drugoga, podsvjesno prepoznavamo lice majke, oca, brata, sestre... Pred njima smo mirni, spokojni, nasmijani. Tuđa lica donose nemir, strah i suze... Što dulje živimo, to naše lice poprima tisuću lica: lice djeteta, dječaka ili djevojčice, mladića ili djevojke, muškarca ili žene, starca ili starice. Međutim, naše je lice uvijek u odnosu i na taj način za nekoga možeš reći da je to lice tvog djeteta, lice tvog mladića ili lice tvoje zaručnice, lice tvog muža ili tvoje žene, lice stranca... Štoviše, u isto vrijeme možeš imati lice sina, oca, djeda, prijatelja, kunjada, ujaka, strica (barbe)... i jednako tako kćeri, majke, bake, strine, ujne... Osim toga, izgled naših lica mijenja se s obzirom na naše nutarnje stanje, na one oko nas i na još mnoštvo raznih svjesnih i nesvjesnih čimbenika. Lice ushićeno i radosno, lice tupo i odsutno, lice vedro i nasmijano, lice zamišljeno i prestrašeno, lice očajno, zagonetno, lukavo, zavodljivo, prijazno, gostoljubivo, tmurno...

Izaija piše o Sluzi Božjemu: *...tako mu je lice bilo neljudski iznakaženo te obličjem više nije nalicho na čovjeka*, a evanđelisti opisujući događaj na Taboru pišu o Isusovom licu kao suncu. Koliko titraja duše, toliko lica... raznih, svojstvenih čovjeku i Bogočovjeku Isusu.

Na šestoj postaji Križnog puta razmišljamo o hrabrom činu jedne žene koja se probila kroz masu ljudi i rimskih vojnika i otrla Isusovo krvavo, znojno i popljuvano lice a za uzvrat joj je u rupcu ostalo utisnuto lice kojemu je barem na čas priskočila u pomoć. Nazire li se ovdje smisao bilo kojeg lica koje jesmo i koje imamo? To je ono što u 119. psalmu molimo: *Licem svojim obasjaj slugu svoga...* Veronika je svojim licem obasjala Isusovo lice ili još više, Isusovo srce. Isus je svojim licem obasjao Veronikino lice, ili još više, Veronikino srce. Kakvo god bilo naše lice, pozvani smo obasjati lica onih s kojima dijelimo život.

Put obraćenja vodi iz smrti u život

Put obraćenja na koji smo u crkvi tako često pozivani, put je koji iz smrti vodi u život. Ako bismo to preveli na govor lica, onda je to silno željeti da Gospodin obasja naša dvolična lica, lica podmukla i osvetoljubiva, sebična i samoživa, lica koja druge žele iskoristiti, častohlepna ili škrt, lica varljiva i svadljiva,

tvrdi i ohola, snuždena i zamišljena, prkosna i rastresena. To su lica koja nekada znamo uspoređivati s onim životinjskim licima jer su odveć nagoniska, nošena instinktom, a ne razumnošću i srcem. Ali i životinje katkad imaju lica draga, umiljata, poslušna... ponekad prihvatljivija nego ljudi.

Ne bi li nam valjalo moliti: *Daj nam Gospodine ponizna lica. Ili Daj Gospodine raskajanih suza našim licima...* ili *Daj nam Gospodine vjerna i predana lica tvojoj volji.*

Koliki je blagoslov rasti i sazrijevati uz vedra, zadovoljna i mirom ocrtana lica očeva i majki, djedova i baki. Lica koja i u teškoćama svjedoče optimizam i vjeru. Lica osunčana smislom života. Kako je u isto vrijeme pogubno i teško rasti i odrastati uz lica puna gorčine, razočarana i utučena lica sudbinama života... Lica zamagljena crnim oblacima duše.

Kada molimo da Bog svojim licem obasja naša

Kada naša lica zastre veo smrti, što će biti s našim licem...

To će lice ostati ljubavlju zapečaćeno u živote onih kojima je ljubavlju zračilo život i zbog toga, smrt ne može, i da hoće, izbrisati lice. To su lica naših očeva i majki, lica muževa i žena, lica djedova i baki, lica braće i sestara, lica djece ukoliko su otišla prije svojih roditelja. To su lica tolikih s kojima smo dijelili život. Kakva ta lica ostaju u nama? Kakvima ih kroz život nosimo? Svakako ne kako ih je netko uhvatio fotoaparatom i kakva su za uspomenu u našim obiteljskim albumima ili kakvima smo ih uokvirili na mramorne ploče njihovih grobova. Oni i dalje u nama imaju tisuću lica s tim da vremenom i ono što je nekada na njihovim licima ocrtano tamnijim i hladnijim bojama, sve više poprima paletu svjetlijih i sunčanih boja. Uz to, razne nas situacije života podsjetite na riječi koje su nam upućivali ili jednostavno na njihova lica kada su prolazili slične ili iste situacije kroz koje i mi prolazimo danima, godinama ili desetljećima poslije njih. Vrijeme kao da čini da nam ta lica stoje sve bliže našim licima i da su naša lica sve sličnija njihovima.

Kada molimo da Bog svojim licem obasja naša, nije li to i vapaj da se svjetlu Božjega lica pridruže i lica svih onih koje smo s ovoga svijeta ispratili s ljubavlju jer su nas za života obasjavali svjetlima svoga lica. I zato još jednom s psalmistom ponavljam i molim: *Gospodine, licem svojim obasjaj slugu svog i nauči me pravilima svojim!*

Ponikve i podizanje brane

Piše Robert Anton KRALJIĆ, općinski načelnik

Upravo dok pišem uvodnik za ovaj broj *Naših zvoni* u povodu *Miboje* i kojim nekako uvijek zaključimo turističku sezonu, počele su padati prve kapi kiše nakon dugog toplog ljeta koje je u kolovozu imalo samo jedan mali kišni predah.

Turistička sezona prepuna brojnih programa završila je polovinom rujna, a gotovo do tada imali smo, prvi put ove godine, Mobilnu ambulantu i liječnika kao svojevrsnu pomoć Doma zdravlja PGŽ-a Domu zdravlja u Malinskoj i zamjena za turističku ambulantu. Mobilna ambulanta nalazila se pokraj školske sportske dvorane kako bi se moglo koristiti logistiku zgrade i imati uvijek dovoljno parkinga u slučaju zdravstvenih problema pacijenata, posebno turista.

Naravno da i ove godine nije palo dovoljno kiše da napoji žednu i požuťjelu vegetaciju i napuni prazne Ponikve, ali je ipak malo osvježilo i srećom mimoišle su nas poplave kakve su se primjerice dogodile, ovaj put u Rijeci i Splitu. Svakako se time uvelike smanjila opasnost od požara koja je itekako prijetila, a najnoviji je primjer onaj na otoku Braču gdje se požar nošen burom spustio do Milne koja ima sličan geografski položaj na otoku kao i naša Malinska, te ozbiljno prijetio ući u mjesto. To je mogao biti scenarij i kod nas da se slučajno zapalilo nešto u šumovitom istočnom i južnom zaleđu Dubašnice. Ne mogu ni zamisliti kako bi to izgledalo kad bi se potpuno osušena stabla i grmlje zapalili i vatra potpomognuta burom spustila prema moru. Upravo zbog toga pohvaljujem Javnu vatrogasnu postrojbicu otoka Krka, naš DVD Malinska-Dubašnica i brojna otočna dobrovoljna vatrogasna društva, jer su redovitim nadzorom, promatranjem i ophodnjama sprječavali požare u začetku, a bilo ih je ove turističke sezone i na otoku Krku. Srećom do redukcije vode ipak nije došlo jer je Komunalno društvo Ponikve voda ove godine već od svibnja počelo uzimati puno više vode s kopna kako bi „čuvalo“ akumulaciju Ponikve za ljetno razdoblje. To se u konačnici, uz upozorenje građanima da štede vodu, pokazalo razboritom odlukom.

■ Kombi vozilo Mobilne ambulante

■ Akumulacija Ponikve u kolovozu ove godine: nasip iz 80-ih godina ponovno je izašao na vidjelo, prvi put nakon sušne 2012. godine. (Snimio Ivica BRUSIĆ Brujo)

Planiraju se graditi nove oborinske odvodnje

Izgleda da će ovo biti najtopliji kolovoz otkada postoje meteorološka mjerenja i postavlja se pitanje zašto svake godine zbog velike potrošnje dođemo do situacije da se spominje redukcija potrošnje vode. Spasonosno rješenje za to postoji jer je građevinska dozvola za podizanje visoke brane odavna izdana, a rješavanje imovinsko-pravnih odnosa i isplata otkupljenih dijelova nije upitna za podizanje brane, no traži se najbolji modalitet financiranja toga veoma skupog, ali itekako potrebnog zahvata. Tvrtka Ponikve voda već je više puta na svojim skupstinama razmatrala mogućnost zaduženja i uzimanja kredita, a javlja se i na natječaje raznih resornih ministarstava koji bi sudjelovali u izgradnji toga nama prijeko potrebnog projekta za čim veću akumulaciju vode potrebne u ljetnim mjesecima. Kako stvari sada stoje, u godinama koje slijede ljeta će biti sve toplija i sušija s manje oborina, a potom će dolaziti nagle i ekstremne oborine koje će stvarati bujice i probleme koje zasad niti ne možemo predvidjeti. No za početak taj problem planiramo dalje rješavati gradnjom novih oborinskih odvodnji za što čekamo građevinske dozvole, te gradnjom retencijama od kojih jednu u 2027. godini mislimo graditi na području ispred restorana Bukarica, a koja je zapravo nastavak projekta istog takvog zapremine 1000 m³ izgrađenog na području do restorana Intrada pri Ulici Branka Fučića.

S prolaskom rujna počinjemo s popločavanjem šetnice ispred Blue Wawes resorta na Rovi, odabran je i izvođač za izgradnju dječjeg igrališta odmah nasuprot već izgrađenog „street workout“ parka u mandraču Rova, čija je gradnja bila upitna iz više razloga. Započelo se s nastavkom kopanja odvodnje fekalnih voda za područje mjesta Sv. Anton, koji će se spojiti na ovoga proljeća već

■ Dio rive koji planiramo urediti.

izgrađen kolektor koji je od Stipkina u Bogovićima povučen do ulaska u Sv. Ivan po županijskoj cesti. U planu je ove zime/proljeća isto započeti i u mjestu Kremenici.

U iščekivanju smo rezultata javne nabave za izgradnju poprilično zahtjevnijeg dijela rive na području od Sv. Nikole i Jaza do već izgrađenog dijela na zapadnom i sjevernom dijelu u središnjem dijelu rive u Malinskoj, tzv. „potkove“ u suradnji sa Županijskom lučkom upravom Krk. Gradnja koju planiramo završiti do turističke sezone 2027. godine ovisit će o tome hoće li biti odabran najpovoljniji izvođač bez eventualnih žalbi nakon završenog procesa javne nabave za investiciju uređenja partera i obalnog zida.

Smanjit će se brzine vozila u Ulici Branka Fučića

Dobili smo i građevinsku dozvolu za izgradnju puno veće oborinske odvodnje na cijelom potezu Kvarnerske ulice, koja bi potom kod Marketa prešla Dubašljansku ulicu i ušla u Ulicu Lina Bolmarčića, gdje bi se odvodnju podzemno odvelo u more ispod već izgrađenog prihvata podno 2017. godine izgrađenog Trga hrvatskih branitelja. Problem izgradnje fekalne odvodnje, kao što vidite, gotovo je u potpunosti riješen u priobalnom dijelu Općine i seli se na rubna područja i naselja koja su po 2-3 kilometra udaljena od mora. Problem gradnje oborinskih i retenijskih odvodnji još će dugo biti aktualan, jer osim zahtjevnih projekata sama izgradnja prihvata voda na rubnim dijelovima urbanog područja Malinske, Bogovića i Radića nastaviti će se još dugo vremena. Isto vrijedi i za županijske ceste gdje se najesen planira izgradnja upojnog bunara na području zvanom „na Konja“ ispred ulaska u Vantačice sa strane Zidarića. Obećana nam je i rekonstrukcija dijela dionice te iste županijske ceste u Radićima, te smo na području dječjeg igrališta ispred restorana Intrada dobili mogućnost izgradnje uzdignute plohe koja bi u bitnome u budućnosti mogla smanjiti brzine koje se razvijaju na dionici Ulice Branka Fučića pri ulasku/izlasku u Ulicu Nikole Tesle. Možda je upravo brojnost uzdignutih ploha i „ležećih policajaca“ u Malinskoj spriječila brojne modificirane, niske i nabrijane automobile koji su punih 4-5 dana terorizirali otok svojim ilegalnim okupljanjem, a koji se najviše odvijao upravo na državnoj cesti D-102 u blizini benzinske stаницe Adria Petrola. I policija je nemoćna u rješavanju toga problema, za koji se naravno krivi i Općinu Malinska-Dubašnica, iako nikakve suglasnosti za to nismo dali, niti je u nadležnosti Općine upravljanje nečim čime gospodare Hrvatske ceste. Nadam se da će se od lanskog i ovogodišnjeg „eventa“ koje je po samim navodima policije na otok donijelo čak 3.000 takvih vozila izvući pouke i razraditi strategija da se tako nešto nikad više ne ponovi, posebice kako ne bi bilo žrtava zbog brojnih gledatelja koji riskiraju svoj život u blizini vozila čiji se vozači izživljavaju, posebice na kružnim tokovima.

Deset godina samostalne škole

Za zimu i proljeće 2026./2027. Hrvatske ceste obećale su nam izgradnju kružnog toka na spoju D-102 i D-104 tj. odvojka državne ceste za Valbisku, što bi po riječima nadležnih, u bitnome smanjilo gužve vozila koja stižu s otoka Cresa-Lošinja i Raba. Stoga bi sezona 2027. trebala biti manje opterećena na tom vrlo često veoma zakrčenom spoju, posebice za one koji iz pravca Malinske putuju prema Krku.

Uglavnom u uvodniku pišem o važnijim infrastrukturnim projektima, no lijepo je naglasiti da i ove jeseni na početku nove

Zahvala Općine Malinska-Dubašnica

Koristim priliku zahvaliti jednom lokalnom obrtniku iz naše Općine koji bi htio ostati anonimn, a koji je donirao, ne samo svoje vrijeme i rad, nego i kompletan materijal za osvježenje novom bijelom bojom vanjske fasade kapele sv. Pavla u Barušićima te obnovio ulazna vrata i poboja podest koji služi kao platforma za popravak zvona i kampananje. Naime, kako mi je sam prenio misao, želja mu je obnoviti fasade svih kapela u Dubašnici, a krenuo je prošle godine sa Sv. Rokom u Turčićima i nastavio s glavnim kapelom u Poganki. Stoga mu iskreno kao jedinica lokalne samouprave koja je upisana i kao vlasnik toga sakralnog objekta zahvaljujemo na trudu, utrošenom vremenu i sredstvima koja su bila potrebna za ne tako malo djelo.

Robert Anton KRALJIĆ ■

školske godine imamo 32 prvašića u dva odjeljenja i čak tri skupine djece u produženom boravku. Važno je spomenuti da smo upravo prije 10 godina, u rujnu 2016., od područne škole Dubašnica koja je bila dio goleme otočne Osnovne škole „Fran Krsto Frankopan“ sa sjedištem u Krku, postali Osnovna škola Malinska-Dubašnica i od 240 tadašnjih učenika narasli na sada već 272 djece koja pohađaju našu školu u jednosmjenskom obliku nastave u 16 odjeljenja sa svim stručnim službama i respektabilnom školskom/sportskom dvoranom izgrađenom 2009. godine. Slično je i s novim dječjim vrtićem gdje broj upisanih predškolaca također raste, a planiramo i dogradnju još jedne odgojne skupine i izgradnju nadstrešnice koja bi zatvorila jedan vanjski dio i time dobila mogućnost da se i po zimi koristi terasa. Time bi se spriječio i povremeni prodor vode s terase u prizemlje za vrijeme obilnih oborina i jakih južina.

Projekata koji su na čekanju zbog administrativno-birokratskih problema, poput prebacivanja državnog na općinsko zemljište za cestu Dobrinčevo, kao i polja navodnjavanja Dubašnica, te brojnih cesta i primjerice zgrade Mjesnog odbora sa sanitarnim čvorom na Uhliću u Portu za koje čekamo dobiti građevinsku dozvolu u nekom razumnom roku kako bi ih mogli realizirati, ima napretek. Stoga posla i obveza neće nedostajati niti pred kraj ove godine.

Na kraju ovog kratkog obraćanja svima koji slave svog nebeskog zaštitnika, a posebice Župi sv. Mihovila u Sv. Vidu i našoj zbratimljenoj Općini Lovas u Vukovarsko-srijemskoj županiji od srca čestitam blagdan sv. Mihovila – *Mihoju*.

U znaku zajedništva, ponosa i izvrsnosti obilježen Dan Općine Malinska-Dubašnica

U povodu Dana Općine Malinska-Dubašnica i blagdana svetog Apolinara, zaštitnika Župe Dubašnica, 20. srpnja u kongresnoj dvorani Hotela *Malin* u Malinskoj održana je svečana sjednica Općinskog vijeća Općine Malinska-Dubašnica. Svečanost je započela tradicionalnom *mantinjadom* braće Milčetić, nakon koje je Klapa Kaštadi izvela himnu Republike Hrvatske.

Sjednicu je otvorila predsjednica Općinskog vijeća Ivana Mišković koja je pozdravila općinske vijećnike, predstavnike Primorsko-goranske županije, predstavnike svih lokalnih samouprava s otoka Krka, pobratimljenih općina, ustanova, udruga, mjesnih odbora, svećenstvo, počasne građane, predstavnike medija i brojne druge uzvanike.

U svom obraćanju predsjednica Vijeća osvrnula se na rad aktualnog saziva, istaknuvši da je u prvoj godini mandata održano deset sjednica na kojima se raspravljalo o važnim pitanjima za razvoj Općine i kvalitetu života mještana. Naglasila je konstruktivnost rasprava, međusobno uvažavanje i odgovornost vijećnika te važnost suradnje Općinskog vijeća, načelnika i općinske uprave u donošenju odluka na dobrobit cijele zajednice.

Općinski načelnik Robert Anton Kraljić u svom se obraćanju osvrnuo na početak novog mandata, ostvarene ciljeve i izazove koji prate rad lokalne samouprave. Istaknuo je važnost ustrajnosti, odgovornog upravljanja i suradnje brojnih ljudi koji sudjeluju u stvaranju i razvoju zajednice. Posebno je zahvalio općinskim službenicima, djelatnicima komunalnih društava, ustanovama, udrugama i svima koji svojim svakodnevnim radom pridonose kvaliteti života u Općini. Govor je zaključio če-

stikom sportašima i ovogodišnjim laureatima, istaknuvši kako su upravo ljudi, njihov trud, znanje i predanost najveća vrijednost svake zajednice.

U ime svih sedam jedinica lokalne samouprave otoka Krka prigodnim se riječima obratio gradonačelnik Grada Krka Darijo Vasilčić, dok je u ime Primorsko-goranske županije čestitku u povodu Dana Općine uputio zamjenik župana Toni Štimac. U svojim su obraćanjima istaknuli važnost suradnje i zajedništva za razvoja otoka, a zamjenik župana najavio je nastavak i jačanje ulaganja Županije u ustanove na otoku Krku koje su u njezinoj nadležnosti.

Svečanost je svojim nastupima obogatila Klapa Kaštadi, izvedbama pjesama *Otok od zlata* i *Snivaj, moj Kvarneru plavi*.

Priznanja mladim sportskim uspjesima

Posebno mjesto na svečanoj sjednici zauzela je dodjela priznanja sportašima za iznimne rezultate ostvarene tijekom 2025. godine. Čak 23 sportaša nagrađena su za uspjehe na državnim, europskim i svjetskim natjecanjima, čime su svojim rezultatima dostojno predstavili svoje klubove i Općinu Malinska-Dubašnica.

Priznanja je uručio općinski načelnik Robert Anton Kraljić:

- 1. Antoniji Bogović**, članici Stolnoteniskog kluba Malinska-Dubašnica – za osvojeno 3. mjesto u parovima u kategoriji najmlađih kadetkinja na Državnom prvenstvu Hrvatske 2025. u Požegi.
- 2. Dori Piteši**, članici Stolnoteniskog kluba Malinska-Dubašnica – za osvojeno 3. mjesto u parovima u kategoriji najmlađih kadetkinja na Državnom prvenstvu Hrvatske 2025. u Požegi.

■ Predsjednica Općinskog vijeća Ivana Mišković i općinski načelnik Robert Anton Kraljić s nagrađenim sportašima

■ Slijeva nadesno: Zdravko Iskra, Ivana Mišković, Boris Iskra, Franko Hržić, Predrag Znaor, Milovan Kirinčić, Daniela Štefanić i Robert Anton Kraljić

3. **Miji Piteši**, članici Stolnoteniskog kluba Malinska-Dubašnica – za osvojeno 3. mjesto momčadsko na Državnom prvenstvu osnovnih škola u stolnom tenisu 2025. u Poreču.
4. **Arijanu Okanović**, članu Stolnoteniskog kluba Malinska-Dubašnica – za osvojeno 1. mjesto u parovima u kategoriji najmlađih kadeta na Državnom prvenstvu 2025. u Požegi.
5. **Katji Stulić**, članici Stolnoteniskog kluba Malinska-Dubašnica – za osvojeno 3. mjesto momčadsko na Državnom prvenstvu osnovnih škola u stolnom tenisu 2025. u Poreču.
6. **Lani Bogović**, članici Stolnoteniskog kluba Malinska-Dubašnica – za osvojeno 3. mjesto momčadsko u kategoriji kadetkinja na Državnom prvenstvu 2025. u Zagrebu.
7. **Mariji Bogović**, članici Stolnoteniskog kluba Malinska-Dubašnica – za osvojeno 3. mjesto momčadsko u kategoriji kadetkinja na Državnom prvenstvu 2025. u Zagrebu.
8. **Lauri Šakić**, članici Stolnoteniskog kluba Malinska-Dubašnica – za osvojeno 3. mjesto momčadsko u kategoriji kadetkinja na Državnom prvenstvu 2025. u Zagrebu.
9. **Leoni Šantić**, članici Stolnoteniskog kluba Malinska-Dubašnica – za osvojeno 3. mjesto momčadsko u kategoriji kadetkinja na Državnom prvenstvu 2025. u Zagrebu.
10. **Andreju Krstiniću**, članu Športskoga streljačkog kluba Dub – za osvojeno 1. mjesto momčadsko u kategoriji seniora na Svjetskom prvenstvu u samostrelu field za seniore u Dunavarsanyju u Mađarskoj.
11. **Omaru Džaferoviću**, članu Športskoga streljačkog kluba Dub – za osvojeno 1. mjesto momčadsko u kategoriji kadeta i mladih kadeta na Prvenstvu Hrvatske u gađanju standard zračnim oružjem za kadete u Zagrebu.
12. **Davidu Barbišu**, članu Športskoga streljačkog kluba Dub – za osvojeno 1. mjesto momčadsko u kategoriji kadeta i mladih kadeta na Prvenstvu Hrvatske u gađanju standard zračnim oružjem za kadete u Zagrebu.
13. **Željku Tijanu**, članu Športskoga streljačkog kluba Dub – za sudjelovanje na Svjetskom prvenstvu u samostrelu field za seniore u Dunavarsanyju u Mađarskoj.
14. **Lovri Bjelobrku**, član Športskoga streljačkog kluba Dub – za osvojeno 1. mjesto pojedinačno i momčadsko za kadete u samostrelu na Svjetskom prvenstvu u Dunavarsanyju u Mađarskoj.
15. **Marku Mrakovčiću**, članu Športskoga streljačkog kluba Dub – za sudjelovanje na Prvenstvu Europe u gađanju standard zračnim oružjem za kategoriju U16 u Tallinnu.
16. **Tomasu Lukariću**, članu Športskoga ribolovnog društva Lovrata Krk – za osvojeno 1. mjesto momčadsko na World Championship Boat Angling for Juniors 2025. u Herceg Novom.
17. **Franu Petroviću**, članu Kickboxing kluba Bura Kostrena – za osvojeno 3. mjesto u disciplini point fighting do 32 kilograma na Državnom prvenstvu u kickboxingu u Jastrebarskom.
18. **Leoni Petrović**, članici Kickboxing kluba Bura Kostrena – za osvojeno 3. mjesto u disciplini kick light za starije kadetkinje do 55 kilograma na Europskom prvenstvu u kickboxingu u Jesolu.
19. **Vanessi Kukrika**, članici Karate kluba Krk – za osvojeno 3. mjesto u disciplini kumite za juniorke do 38 kilograma na Prvenstvu Hrvatske u karateu za mlađe uzraste u Jastrebarskom.
20. **Leonu Burniću**, članu Karate kluba Krk – za osvojeno 2. mjesto u disciplini kumite za dječake do 52 kilograma na Prvenstvu Hrvatske u karateu za mlađe uzraste u Jastrebarskom.
21. **Paoli Ivani Medved**, članici Kickboxing kluba Sušak – za osvojeno 2. mjesto u disciplini point fighting za juniorke do 60 kilograma na Državnom prvenstvu u kickboxingu u Jastrebarskom.
22. **Eli Znaor**, članici Kickboxing kluba Sušak – za osvojeno 3. mjesto u disciplini light contact za seniorke do 65 kilograma na WAKO svjetskom seniorskom kickboxing prvenstvu u Abu Dhabiju.
23. **Sofiji Lojić**, članici Kickboxing kluba Malinska – za osvojeno 3. mjesto u disciplini point fighting za juniorke do 60 kilograma na Državnom prvenstvu u kickboxingu u Jastrebarskom.

U ime svih nagrađenih sportaša obratio se Toni Komadina, predsjednik Športskoga streljačkog kluba Dub, istaknuvši trud, odricanje i upornost koji stoje iza svakog sportskog uspjeha te važnost podrške obitelji, trenera, klubova i zajednice.

Posebna priznanja Općinskog vijeća

U nastavku svečanosti predsjednica Općinskog vijeća Ivana Mišković uručila je posebna priznanja Općinskog vijeća pojedincima koji su svojim dugogodišnjim radom, znanjem i predanošću dali poseban doprinos Općini Malinska-Dubašnica.

Priznanja su primili:

1. **Zdravko Iskra** – za izniman doprinos razvoju ugostiteljstva, očuvanju obiteljske poduzetničke tradicije i promica-

nju ugleda Općine, u povodu 50 godina neprekidnog djelovanja restorana Primorska koliba.

2. **Boris Iskra** – za izniman doprinos razvoju ugostiteljstva, očuvanju obiteljske poduzetničke tradicije i promicanju ugleda Općine, u povodu 50 godina neprekidnog djelovanja restorana Primorska koliba.
3. **Milovan Kirinčić** – za dugogodišnji izniman doprinos očuvanju kulturne baštine, promicanju društvenog života i trajnom promicanju ugleda Općine, osobito kroz dokumentiranje i promicanje kulturnih, društvenih i humanitarnih aktivnosti otoka Krka, očuvanje čakavske baštine i doprinos razvoju otočne zajednice.
4. **Predrag Znaor** – za izniman i dugogodišnji doprinos razvoju sporta i promicanju ugleda Općine, u povodu 50. obljetnice neprekidnog i iznimno uspješnog djelovanja u kickboxingu.
5. **doc. dr. sc. Franko Hrzić** – za iznimna znanstvena postignuća, međunarodnu afirmaciju znanosti i doprinos promicanju ugleda Općine, osobito kroz vođenje međunarodnih znanstvenih projekata iz područja primjene umjetne inteligencije u medicini, objavu znanstvenih radova u vodećim svjetskim časopisima, stručno usavršavanje na Harvard Medical School i Boston Children's Hospital te predstavljanje hrvatske znanosti na EXPO-u 2025. u Osaki.

6. **Daniela Štefanić** – za dugogodišnji izniman doprinos očuvanju, promicanju i razvoju kulturne baštine Dubašnice, predani rad u folkloru te promicanje ugleda Općine, osobito kroz očuvanje tradicijske glazbe, plesa, običaja i narodnih nošnji, vođenje KUU Dubašnica i organizaciju obilježavanja 90. obljetnice organiziranog folklornog djelovanja u Dubašnici.

U ime svih dobitnika javnih priznanja obratio se doc. dr. sc. Franko Hrzić, čiji je govor bio posebno emotivan. Govorio je o različitim vrstama talenata, o trudu i žrtvi koji stoje iza svakog uspjeha te o ljudima koji svojim djelovanjem oplemenjuju zajednicu, iako za to možda nikada neće primiti formalno priznanje. Posebno je istaknuo vrijednost priznanja koje dolazi od vlastite zajednice – jer, uz sva moguća priznanja, upravo spoznaja da je vlastita sredina prepoznala nečiji trud i doprinos predstavlja posebnu potvrdu da su rad i ustrajnost vrijedili.

Svečana sjednica bila je prigoda za osvrt na zajednički rad i ostvarene uspjehe, ali prije svega za zahvalu i priznanje ljudima koji svojim znanjem, talentom, radom i predanošću pridonose životu i razvoju Općine Malinska-Dubašnica.

Vedrana DUNATO POLONIJO

Snimio Hrvoje KOSIR ■

Polinarova je i ove godine obilježena raznovrsnim programima

Dan Općine Malinska-Dubašnica i blagdan njezina zaštitnika, svetog Apolinara, i ove su godine obilježeni raznovrsnim programom koji je okupio brojne mještane i posjetitelje.

Ususret *Polinarovi* održan je malonogometni turnir *Polinarova 2026.*, dok su sva ostala događanja održana na Dan Općine, 20. srpnja.

Program je započeo svečanom misom u župnoj crkvi, nakon koje je uslijedio tradicionalni nastup folklorne skupine KUU Dubašnica. Druženje mještana i gostiju nastavilo se ispred crkve, a potom je održana i svečana sjednica Općinskog vijeća.

Večernji program nastavljen je na Trgu hrvatskih branitelja, gdje je održana Etnomodna revija u organizaciji Slavice Peloze. Revija se već godinama održava upravo u povodu Dana Općine, a i ove je godine predstavila kreacije i interpretacije stilizirane narodne nošnje. U reviji su sudjelovali djeca i mladi s područja Općine, ujedno polaznici etnoradionica Slavice Peloze.

Istodobno s modnom revijom, u malinskarskoj je luci održana večernja plovdba tradicijskih brodica pod svjetlima. U brodicama su zaplovili članovi Udruge Termen, pruživši posjetiteljima još jedan atraktivan prizor kojim se istaknula povezanost Malinske s morem i njezina bogata maritimna baština.

Posebno iščekivan trenutak večeri bio je povratak vatrometa u program Dana Općine. Prošle je godine vatromet bio zamijenjen scenskom pirotehnikom, radi smanjenja njegova negativnog utjecaja na kućne ljubimce i ostale životinje. Ove je godine Općina odlučila ponovno uvrstiti vatromet u program, nakon što su građani iskazali želju da opet bude dio programa *Polinarove*. Vatromet je tako ponovno obasjao nebo iznad Malinske, a brojna publika s oduševljenjem je pratila taj svjetlosni spektakl.

Za završetak večeri bio je zadužen glazbeni program na školskom igralištu u Bogovićima. Za odličnu feštu, o kojoj se još danih pričalo, pobrinuli su se Mladen Grdović uz grupu Romantic te Grupa Insula. Pjesma, ples i druženje potrajali su do kasno u noć, uz brojnu publiku i veselo ozračje.

Adriana Georgeta MAMUT ■

■ Etnomodna revija u organizaciji Slavice Peloze

■ Nikola Kraljić i Mario Kosić u kajaku na povratku u Malinsku

Održana još jedna Porcijunkula: blagoslov brodica

Susret mladih bio je u Francuskoj

Nāše stipendistice Nina Šimić, Mia Manestar, Nika Bajčić, Lucija Bajčić, Paola Novak i Gabriela Kirinčić, u pratnji Matijasa Rošića i Marija Mihaljevića, sudjelovale su od 21. do 28. kolovoza na Susretu mladih u Francuskoj, održanom u sklopu partnerstva između općina Aix-sur-Vienne, Święciechowa, Großhabersdorf i Malinska-Dubašnica.

Susret je okupio mlade iz četiri partnerske općine, a program je bio ispunjen druženjem, sportskim i kulturnim aktivnostima, upoznavanjem francuske baštine te zajedničkim aktivnostima usmjerenima na očuvanje okoliša.

Tijekom boravka sudionici su upoznali Limoges, dvorac Chalucet, špilju Lascaux IV i srednjovjekovni grad Sarlat. Okušali su se u potrazi za blagom, vožnji kanuima, veslanju na SUP daskama i uvodnom tečaju ronjenja. Sudjelovali su i u akcijama čišćenja prirodnih područja, a posebno zanimljiva bila je večer uz tradicionalnu francusku igru pétanque, odnosno boćanje.

Jedan od vrhunaca susreta bio je posjet njihovom glavnom gradu Parizu, gdje su sudionici obišli neke od najpoznatijih znamenitosti francuske prijestolnice, među kojima Eiffelov toranj, Slavoluk pobjede, Elizejske poljane, Trocadéro i Louvre.

Osim brojnih aktivnosti, susret mladih bio je prilika za upoznavanje novih ljudi, razmjenu iskustava i stvaranje prijateljstava. Naše su stipendistice imale priliku predstaviti Malinsku, upoznati ostale kulture te zajedničkim druženjem i aktivnostima doživjeti vrijednost međunarodne suradnje.

Kući su se vratili puni dojmova i lijepih uspomena.

Adriana Georgeta MAMUT ■

Treći put u organizaciji Interpretacijskog centra maritimne baštine DUBoak brodice svih vrsta uputile su se 2. kolovoza na pomorsko hodočašće iz Malinske u Glavotok i tamošnji franjevački samostan sv. Marije. Ovaj stari pomorski običaj koji okuplja brodice i njihove posade s Krka, Cresa i širega kvarnerskog područja još jednom je prikazao vezanost ovdašnjeg čovjeka uz more, čak i u ovim modernim vremenima gdje mu život nužno i ne ovisi izravno o njemu.

Nakon prošlogodišnjeg otkazivanja manifestacije i organiziranog *plovočašća* zbog izrazito nepovoljnih, olujnih vremenskih uvjeta, ove nas je godine dočekaio potpuno drugačiji vremenski ekstrem – izrazito visoka temperatura zraka, viša od 38 Celzijevih stupnjeva. Ipak, povoljni uvjeti na moru bili su više nego dovoljan razlog da posade ne ostanu obeshrabrene i, nakon godine pauze, sudjeluju u manifestaciji i popratnom programu.

Naposlijetku se petnaestak okupljenih posada svojim brodicama, a neki i kajakom, svaka u svojem ritmu i u skladu s brzinskim mogućnostima uputila iz Malinske prema Glavotoku, a ubrzo za njima i brod *Kapetan Ivan* s pedesetak zainteresiranih posjetitelja iz cijele Hrvatske i šire. Popratnim brodicama koje su uglavnom organizirali i njihove posade činili članovi Jedriličarskog kluba Malinska i Udruge mladih Termen, priključila se i pulska *Tartana* te jedna posada iz Bakra, a u povratku s Glavotoka i nekoliko brodica iz Punta i grada Krka.

Inače, svetu misu na Glavotoku, kao i obred blagoslova plovila koji je uslijedio, vodio je prečasn Marko Kovač, pomoćni biskup zagrebački. Podsjetimo se, običaj blagoslova plovila na Glavotoku vezan je uz blagdan Gospe od Anđela, odnosno *Porcijunkule*, koji korijene vuče iz 13. stoljeća kada je sveti Franjo Asiški obnovio, a papa Honorije III. blagoslovio, istoimenu crkvicu i njezine hodočasnike.

Pomorski dio običaja zaključen je u 21 sat kada su okupljene brodice ušle u malinskarsku luku, a uslijedio je kulturno-zabavni program uz nastup klape Tramuntana i ugostiteljsku ponudu temeljenu na mediteranskoj prehrani također u organizaciji Udruge Termen.

Još jednom održanom manifestacijom potvrđujemo početnu ideju i krajnji cilj, a to je revitalizirati nekoć važan pomorski običaj vezan za ovo područje zapadnog dijela otoka Krka i Kvarnera općenito, kao i pridružiti to hodočašće postojećem popisu jadranskih marijanskih maritimnih hodočašća iz Registra nematerijalnih kulturnih dobara Republike Hrvatske.

Dino BULJAT
Snimio Hrvoje KOSIR ■

■ Povratak brodica u Malinsku u sumrak

■ Ispred Louvrea, slijeva nadesno, Matias Rošić, Gabriela Kirinčić, Paola Novak, Nika Bajčić, Mia Manestar, Nina Šimić, Lucija Bajčić i Mario Mihaljević

Nikad bogatiji program namijenjen svim naraštajima

Prema dojmovima i komentarima sudionika i posjetitelja, iza nas je dosad najuspješnije izdanje manifestacije *Homo na jidra*. U organizaciji Turističke zajednice Općine Malinska-Dubašnica, Interpretacijskog centra maritimne baštine DUBoak, Jedriličarskog kluba Malinska i Udruge Termen, manifestacija je od 28. kolovoza do 6. rujna u Malinskoj okupila zaljubljenike u more, jedrenje, tradicijske brodice i pomorsku baštinu te ponudila bogat program namijenjen svim naraštajima.

Ovogodišnje izdanje donijelo je čak deset dana ispunjenih pomorskom baštinom, regatama tradicijskih brodica i krstaša, revijalnim jedrenjima, radionicama pomorskih i brodograditeljskih vještina, izložbama i predavanjima. Kao kruna cijelog događanja održana je prva ženska regata na Jadranu *Ruže od mora*, čije je premijerno izdanje privuklo veliku pozornost medija i publike.

Plovidba i brodice u središtu, ali važnost se pridala i vještinama potrebnima za uspješnu plovidbu

Program *Homo na jidra* započeo je u petak, 28. kolovoza, otvorenjem *Izložbe gropova* Damira Višića, iskusnog jedriličara i sudskog vještaka za pomorski promet, u Interpretacijskom centru maritimne baštine DUBoak. Večer je nastavljena DUBoakovom *Čvorologijom*, radionicom mornarskih vještina koja je sudionicima na praktičan način približila jedno od temeljnih znanja pomorske tradicije – umijeće vezivanja čvorova.

Subota i nedjelja bile su posvećene regati krstaša *Kup Dubašnice*. Natjecalo se 35 jedrilica razvrstanih u osam skupina, s ukupno 135 natjecatelja iz devet klubova sjevernog Jadrana. Posebna zanimljivost bilo je sudjelovanje dviju je-

■ *Tartana* – brod stogodišnjak pod jedrima

drilica čije su posade u prošlosti oplovile svijet. Legendarni skiper Ivan Orlić, koji je planet obišao na jedrilici *Fiu*, na ovoj je regati nastupio za kormilom krstaša *B. Light*. Druga povijesna brodica bila je *Amico* pod vodstvom skipera Vojana Lukatela.

Malinskarski akvatorij krasila je i predivna pulska *Tartana*, stogodišnjakinja, koja je revijalnim jedrenjem privukla brojne poglede i podsjetila na bogatu povijest tradicionalne plovidbe. *Tartana* je bila aktivni sudionik manifestacije, služila je kao regatni brod, koncertna pozornica i ono najvažnije, mjesto susreta i druženja. Iste je večeri Športsko ribolovna udruga Lastavica svečanom sjednicom u DUBoaku obilježila veliku obljetnicu, 70 godina postojanja i djelovanja.

Od mornarskih gropova i izrade konopa, do kalafatanja i veslanja

Utorak je bio posvećen brodograditeljskim i mornarskim vještinama, a čak četiri radionice okupile su iskusne majstore i zaljubljenike u pomorsku baštinu. Radionicu brodograditeljskih vještina vodio je Franko Kraljić, vlasnik obiteljskog škvera i vrsni graditelj tradicijskih brodica. Željko Skomeršić, poznati brodomaketar i kolekcionar iz Krka, sudionike je upoznao s vještinom izrade i pletenja konopa. Kaljanin Ivan Longin, ribar i majstor čvoranja, pokazao je kako se pletu brki i pajeti, dok je naš Ivo Bogović vodio radionicu veslanja drvenom brodicom.

Srijeda je započela programom za najmlađe, radionicom pletenja konopa za djecu, također pod vodstvom Ivana Longina. Nakon još jednoga revijalnog jedrenja *Tartane*, večer je u DUBoaku završila inspirativnim predavanjem naslovljenim *Život jednog olimpijca*, Antona Grega, sudionika čak dviju Olimpijskih igara, 1968. i 1972. godine.

■ Sudionici prvog natjecanja u kuhanju brudeta *Meštri od padele* sa žirijem

Baština na pjatu

Svaka dobra pomorska manifestacija mora imati i svoju gastronomsku priču. Kvarner je ove godine izabran za Europsku regiju gastronomije, a *Homo na jidra* tu titulu povezuje s onim što je stoljećima bilo nerazdvojivo od života uz more – lokalnim namirnicama, ribarstvom i tradicijskim receptima. Tako je četvrtak donio radionicu soljenja ribe, gastronomsku ponudu temeljenu na ribi i morskim plodovima, te prvo natjecanje u kuhanju brudeta *Meštri od padele* u kojem su sudjelovali članovi JK Malinska, ŠRU Lastavica, Udruga Termen i Dubašnica d. o. o. Voditelj programa bio je Nedo Pinezić koji je svoj honorar darovao u dobrotvorne svrhe. Uz promociju kvarnerske gastronomije, dan je i doprinos očuvanju tradicije pripremanja hrane – znanja koje, baš poput umijeća jedrenja ili izrade konopa, opstaje samo ako se prenosi, pokazuje i prakticira.

8. Memorijal Nikole Jurića i Ruže od mora kao šećer na kraju

Poseban ugođaj uslijedio je u petak, kada su pasare, gucevi, batane i gajete u revijalnom jedrenju od „Porta do porta“ ponovno ispunile malinskarsku luku i unijele dah nekih prošlih vremena u svakodnevicu mjesta. Večer je obilježila noćna plovidba „Ples pod zvijezdama“, uz glazbenu pratnju sastava Trio Veljak.

Smotra tradicijskih brodica i regata *Memorijal Nikole Jurića* kojom se čuva sjećanje na čovjeka čije je ime neraskidivo povezano s očuvanjem lokalne pomorske tradicije održana je u subotu (*fotografija na naslovnici*). Sve veći odaziv posada na regatu potvrđuje da *Homo na jidra* iz godine u godinu raste i postaje jedna od važnijih manifestacija posvećenih pomorskoj baštini na Kvarneru. Posade tradicijskih brodica još su jednom pokazale kako se čuva, njeguje i živi kvarnerska pomorska baština.

Veliko finale desetodnevnog slavlja maritimne baštine bila je prva regata tradicijskih brodica sa ženskim posadama na sjevernom Jadranu, *Ruže od mora*. Taj povijesni događaj okupio je žene za kormilima tradicijskih brodica i na simboličan način otvorio novo poglavlje u očuvanju i promociji pomorske baštine. Zbog njezine važnosti i posebnosti, toj smo regati posvetili poseban tekst.

Homo na jidra i ove je godine pokazala kako tradicija nije samo pogled u prošlost, već živa baština koja se prenosi, uči i doživljava na moru i uz more. Upravo su ljudi, njihovo znanje, vještine i ljubav prema moru ono što ovoj manifestaciji daje poseban karakter.

Veliko hvala svim posadama, sudionicima, majstorima tradicijskih vještina, partnerima i volonterima koji su svojim sudjelovanjem pridonijeli još jednom uspješnom izdanju *Homo na jidra*. Hvala što zajedno čuvamo i promičemo tradicijska znanja i vještine plovidbe latinskim i uglavnom jedrima te što pomorsku baštinu prenosimo novim naraštajima.

Vidimo se dogodine – opet pod jedrima!

T. K.

Snimio Hrvoje KOSIR ■

■ Čuvari kvarnerske pomorske baštine – sudionici *Memorijala Nikole Jurića*

Sudionice ženske regate

U Malinskoj održana prva regata ženskih posada na tradicijskim brodicama

DUBOKA – Interpretacijski centar maritimne baštine, još je jednom pokazao koliko je važno oslušivati potrebe zajednice, ali i pronalaziti nove načine kako pomorsku baštinu približiti novim naraštajima. U nedjelju, 6. rujna, u Malinskoj je održano prvo izdanje *Ruže od mora*, regate ženskih posada na tradicijskim brodicama s oglavnim i latinskim jedrom.

Na regati je sudjelovalo osam posada s ukupno 20 djevojaka i žena. Uz domaće snage, u Malinsku su stigle jedriličarke iz Istre, Italije, Švicarske, Bosne i Hercegovine i Slovenije, dok su za kormilom bile skiperice iz Malinske, Krka, Baške, Rovinja, Rijeke i Italije. Malinskarskom valom zajedrile su četiri pasare, jedan guc, dvije gajete i rovinjska batana, pokazujući raznolikost tradicijskih brodica koje se danas čuvaju duž Jadrana. Umijeće njihove izgradnje, kao i jedrenje oglavnim i latinskim jedrima, zaštićeno je kao nematerijalna kulturna baština pri Ministarstvu kulture i medija.

Interes za sudjelovanje bio je veći od broja raspoloživih brodica i skiperica. Kako bi što više žena dobilo priliku uživati u jedrenju, druženju i sportskom nadmetanju, pobrinula se posada broda *Tartana*, koji je ujedno imao ulogu regatnog broda. S njegove palube regatu je, u veselom i opuštenom ozračju, pratilo još dvadesetak zaljubljenica u more i baštinu.

Dobrog raspoloženja nije nedostajalo, a ni vjetar nije iznevjerio sudionice prvog izdanja. No, *Ruže od mora* od početka su zamišljene kao nešto više od same regate.

Žene su već dugo prisutne u njegovanju i očuvanju pomorske baštine, ali ih znatno rjeđe susrećemo u aktivnoj ulozi jedriličarki na tradicijskim brodicama. Upravo zato *Ruže od mora* žele otvoriti prostor ženama koje žele upoznati tradicijsko jedrenje, naučiti nešto novo i aktivno sudjelovati u očuvanju pomorske baštine.

Takav pristup važan je i za budućnost tradicijskog jedrenja. Baština nije nešto što treba samo čuvati i promatrati, već nešto što treba živjeti, prenositi i prilagođavati novim naraštajima. S obzirom na to da su žene danas sve prisutnije na moru, u jedrenju

i ostalim sportovima, njihovo uključivanje u tradicijsko jedrenje prirodan je nastavak razvoja te pomorske prakse. Istodobno se tako otvara prostor za prijenos znanja i vještina na nove naraštaje.

Ruže od mora zamišljene su i kao mjesto susreta, povezivanja i razmjene iskustava. Bila je to prilika da se, uz pomorsku baštinu, predstave i žene koje svojim poduzetništvom, kreativnošću i umjetničkim radom pridonose suvremenom životu otoka.

Nakon zajedničkog jedrenja program se preselio na krov DUBOKA, gdje je druženje nastavljeno uz glazbu Ane Antonove. Zalogaje inspirirane krčkim okusima pripremile su Tanja Grbac Saftić, voditeljica restorana Gato Nero, i Natalija Mrakovčić, voditeljica craft pekare Pijer, dok je za vina bila zadužena Egle Katunar, voditeljica Vinarije Ivan Katunar.

Ženski potpis *Ruže od mora* vidljiv je i u nastanku i organizaciji regate. Za vizualni identitet zaslužna je mlada umjetnica Tanja Blašković, provedbu manifestacije vodila je Nataša Cvelic Badurina, predsjednica Udruge Termen, dok je sportski dio regate vodila Katarina Kraljić iz Jedriličarskog kluba Malinska. Idejna začetnica koncepta regate i njegova povezivanja s ostalim projektima je Tamara Nikolić Đerić, dugogodišnja vanjska suradnica Interpretacijskog centra maritimne baštine DUBOKA, dok se za ozračje, druženje i dodjelu nagrada pobrinula Jovana Čutul, predsjednica Udruge Žene za otok.

Upravo su takvi događaji mjesta zajedničkog rasta, novih prijateljstava, razmjene iskustava i stvaranja budućih partnerstava. Pomorska baština tako ne ostaje samo dio prošlosti koju pamtimo i predstavljamo, već postaje prostor aktivnog sudjelovanja, učenja i druženja.

Regatu *Ruže od mora* organizirao je DUBOKA uz podršku Udruge Termen, Udruge Žene za otok, Jedriličarskog kluba Malinska, Turističke zajednice Općine Malinska-Dubašnica i Općine Malinska-Dubašnica. Regata je održana kao završni događaj desetodnevne manifestacije *Homo na jidra*, kojom se u Malinskoj slavi more, pomorska tradicija i sve ono što ih povezuje.

Iznimno dobar odaziv i ozračje prvog izdanja daju razloga vjerovati da će iduće godine malinskarskom valom zajedriti još više ženskih posada. Prvo izdanje *Ruže od mora* pokazalo je da postoji interes, ali i da tradicijsko jedrenje ima svoje mjesto među ženama različitih naraštaja i iz različitih krajeva.

A na nama je da nastavimo ploviti tim baštinskim vodama, otvarajući ih novim ljudima, novim idejama i novim naraštajima koji će ovu živu pomorsku baštinu nositi dalje.

N. C. B.

Snimio Hrvoje KOSIR ■

Malinskarske noći 2026.

Dva dana tradicije, mora i dobre zabave

Malinska je 24. i 25. srpnja ponovno živjela u znaku svoje najveće ljetne manifestacije *Malinskarske noći*, koja je i ove godine bogatim dvodnevnom programom povezala lokalnu tradiciju, pomorsku i ribarsku baštinu, gastronomiju, sport i večernju zabavu.

Prvi dan manifestacije započeo je sportskim nadmetanjem na turniru *Pirate Bay Waterpolo Cup* pored Interpretacijskog centra maritimne baštine DUBoak, dok je večernji dio programa na Jazu donio povratak u neka prošla vremena. Programom *Kao nekad* posjetiteljima je prikazan tradicionalni način pranja robe, te domaći *kanat*. Održane su i radionice izrade šurlica i kroštula, nezaobilaznih dijelova otočne gastronomske tradicije. Za autentičan ugođaj pobrinuli su se KUU Dubašnica i Klapa Baladur, dok su se najmlađi i svi zainteresirani za pomorske vještine mogli okušati u *Čvorologiji*, radionici vezivanja mornarskih čvorova. Prvu večer na Trgu hrvatskih branitelja zaključili su Infinity Band i Superstar Show Band uz bogatu gastronomsku ponudu.

Subotnji program bio je još snažnije posvećen moru i ribarskoj tradiciji Dubašnice. Na plaži Rupa održano je tradicionalno povlačenje ribarske mreže s obale, dok je program *Nauči zanat, okusi more* posjetiteljima približio nekadašnje ribarske vještine vezivanjem velikih udica, pletenjem ribarske mreže i radionicom soljenja ribe. Program su dodatno obogatili nastupi Limene glazbe Krk i Trio Crikvenica, DJ program te gastronomska ponuda i predstavljanje lokalnih OPG-ova na lokaciji pored Parka branitelja.

Poseban ugođaj u malinskarskoj luci stvorio je *Ples pod zvijezdama* – revijalna večernja plovidba tradicijskih drvenih brodica i malih jedriličara, koja je još jednom podsjetila na neraskidivu povezanost naše Općine s morem i pomorskom baštinom.

Vrhunac subotnje večeri bio je veliki glazbeni program na Trgu hrvatskih branitelja, gdje su nastupili Speen Band te Tomislav Bralić i Klapa Intrade, zaokruživši dva dana *Malinskarskih noći* u pravom ozračju ljetne fešte.

Ovogodišnje *Malinskarske noći* još su jednom pokazale koncept manifestacije koja suvremeni turistički i zabavni program uspješno povezuje s očuvanjem lokalnog identiteta. Od starih zanata, običaja i gastronomije do tradicijskih brodica, ribarskih vještina i klapske pjesme, tijekom dva dana u središtu Malinske predstavljena je baština naše Općine na živ, neposredan i posjetiteljima pristupačan način.

Ovom prigodom zahvaljujemo svim našim udrugama, sportskim klubovima, vrijednim volonterima i pojedincima koji su svojim vremenom, trudom, entuzijazmom i nesebičnim angažmanom dali svoj doprinos provedbi naših tradicionalnih *Malinskarskih noći*.

Daniel MANZONI
Snimio Hrvoje KOSIR ■

■ Natjecatelji na turniru *Pirate Bay Waterpolo Cup*

■ Radionica izrade šurlica

■ Programom *Kao nekad* posjetiteljima je prikazan tradicionalni način pranja robe.

Raznolik program za sve naraštaje

■ Tamara Obrovac Transhistria Ensemble
(Snimio Borut BROZOVIĆ)

I za nas je još jedno sadržajno i dinamično ljeto tijekom kojeg su Malinska-Dubašnica i njezina mjesta živjeli u znaku glazbe, tradicije, kulture, sporta i dobre zabave. Ljeto je započelo tradicijom i druženjem uz proslavu svetog Vida u Mihočlicama, a već potkraj lipnja *Malinska Beerfest* donio je dva dana posvećena craft pivu, glazbi i zabavi. Tijekom srpnja i kolovoza gotovo da nije bilo tjedna bez nekoliko različitih događanja, čime se nastojalo stvoriti živ i raznovrstan program, ne samo za naše goste, već i za domaće stanovništvo.

Posebno su mjesto i ovoga ljeta imali programi koji njeguju našu tradiciju i lokalni identitet. Večeri folkloru uz KUU Dubašnica, nastupi klapa, Gradske glazbe Krk, pučke fešte poput *Polinarove* te tradicionalne *Malinskarske noći*, podsjetile su na vrijednost zajedništva, običaja i domaće atmosfere koja je uvijek bila važan dio života Dubašnice.

Glazbeni dio ljeta bio je izrazito raznolik. Uz brojne zabavne programe i koncerte, publika je mogla uživati u klapskoj pje-

- *Malinska Beerfest* donio je dva dana posvećena craft pivu, glazbi i zabavi.

smi, folkloru i limenoj glazbi, ali i u kvalitetnim programima klasične i jazz-glazbe. Poseban ambijent Samostana sv. Marije Magdalene u Portu ponovno je ugostio koncerte klasične glazbe, dok su programi *Jazz on Jaz* i *Jazz na vesla* ponudili nešto drugačiji glazbeni doživljaj. Koncerti na tradicionalnoj drvenoj brodici u malinskarskoj luci na poseban su način spojili glazbu, more i maritimnu baštinu našega kraja.

Ljetni kulturni program obogatila je i Kuća dubašljanske baštine u Bogovićima, koja je bila mjesto susreta likovne umjetnosti, glazbe i kreativnosti izložbama, radionicama *Art & Wine* te festivalom *All That Jazz art festival*, na kojem su nastupili Mangroove i Tamara Obrovac Transhistria Ensemble.

Nisu bili zaboravljeni ni naši najmlađi i obitelji. Mađioničarske predstave *Magic Night*, kino na otvorenom, plesne radionice i ostali zabavni sadržaji dodatno su obogatili ljetne večeri. Program *Open Air Latin Dance School* tijekom ljeta je u više navrata Trg hrvatskih branitelja pretvarao u veliki plesni podij pod otvorenim nebom.

Vrhunac glavnog dijela turističke sezone tradicionalno su obilježile *Malinskarske noći*, dok je kraj kolovoza donio snažan povratak moru i jedrima regatom *Kup Dubašnice* te početkom programa *Homo na jidra*, posvećenog tradicijskim brodicama, pomorskoj baštini, običajima i gastronomiji našega kraja.

I ovoga smo ljeta nastojali ponuditi program koji će gostima približiti ono što Općinu Malinska-Dubašnica čini posebnom – naše ljude, glazbu, običaje, more, baštinu i način života. Upravo u tom spoju tradicije i suvremenih sadržaja vidimo smjer kojim želimo nastaviti razvijati manifestacije i stvarati doživljaje po kojima će naši gosti pamtit Malinsku, a u kojima će se istodobno prepoznati i naši mještani.

Daniel MANZONI
Snimio Hrvoje KOSIR ■

- Poseban ambijent Samostana sv. Marije Magdalene u Portu ugostio je koncerte klasične glazbe.

Ipak stabilna turistička sezona

Turistički promet na području Općine Malinska-Dubašnica do kraja kolovoza bilježi pozitivne rezultate. Prema podacima sustava eVisitor, u razdoblju od siječnja do kraja kolovoza u komercijalnom smještaju ostvareno je ukupno 108.326 dolazaka i 596.500 noćenja.

U usporedbi s istim razdobljem prošle godine, kada su zabilježena 104.872 dolazaka i 593.116 noćenja, broj dolazaka povećan je za 3,3 posto, dok je broj noćenja veći za 0,6 posto. Rezultati tako potvrđuju stabilnost turističkog prometa, uz nešto izraženiji rast broja gostiju u odnosu na rast noćenja.

Najvažnije emitivno tržište i dalje je Njemačka, čiji su gosti do kraja kolovoza ostvarili 18.686 dolazaka i 138.844 noćenja, odnosno više od 23 posto svih komercijalnih noćenja. U odnosu na prošlu godinu, njemačko tržište ipak bilježi pad – broj dolazaka manji je za oko 5,8 posto, a noćenja za 6,9 posto.

Na drugom mjestu nalazi se Austrija sa 72.742 noćenja, što je 3,7 posto manje nego prošle godine. Istodobno, vrlo dobre rezultate bilježi Mađarska, s ostvarenih 68.594 noćenja. Riječ je o rastu od čak 21,5 posto, uz povećanje broja dolazaka od 23,2 posto, čime se Mađarska dodatno učvrstila među našim najvažnijim tržištima. Pozitivan trend nastavlja i Slovenija, čiji su gosti ostvarili 57.338 noćenja, odnosno 6,7 posto više nego godinu ranije, dok je broj njihovih dolazaka povećan za više od 12 posto.

Domaće tržište također bilježi pozitivan rezultat. Hrvatski gosti ostvarili su 12.059 dolazaka i 49.447 noćenja, što je rast od 4,7 posto u dolascima i 1,1 posto u noćenjima u odnosu na isto razdoblje 2025. godine.

Među deset najznačajnijih tržišta slijedi Italija s 36.511 noćenja, uz rezultat na približno prošlogodišnjoj razini, te Slovačka s 34.937 noćenja, koja bilježi pad od 2,3 posto. Poljska je ostvarila 34.647 noćenja, odnosno 2,2 posto više nego lani.

Posebno se ističe Češka s 28.255 ostvarenih noćenja i rastom od gotovo 16 posto, dok je broj dolazaka čeških gostiju povećan za čak 17,4 posto. Prvih deset tržišta zaokružuje Ukrajina s 13.932 noćenja, uz također vrlo snažan rast – 16,6 posto u noćenjima i 21,1 posto u dolascima.

Promatrajući strukturu smještaja, najveći dio turističkog prometa i dalje ostvaruju objekti u domaćinstvu, s ukupno 393.970 noćenja. U odnosu na prošlu godinu, rezultat je gotovo istovjetan, uz blagi rast od 0,2 posto. Hoteli su ostvarili 89.510 noćenja, što je pad od 7,7 posto, dok kategorija ostalih ugostiteljskih objekata za smještaj bilježi vrlo dobar rezultat – 111.289 noćenja ili 9,7 posto više nego u istom razdoblju prošle godine.

Ukupni rezultati do kraja kolovoza pokazuju stabilnu turističku godinu, ali i određene promjene u strukturi naših najvažnijih tržišta. Dok tradicionalno najjača tržišta Njemačke i Austrije bilježe nešto slabije rezultate, njihov pad nadoknađuju vrlo dobra kretanja s tržišta Mađarske, Slovenije, Češke i Ukrajine. Rast ukupnog broja dolazaka od 3,3 posto uz zadržavanje broja noćenja na razini nešto višoj od prošlogodišnje potvrđuje turističku potražnju i u 2026. godini.

Daniel MANZONI ■

- Dino Buljat predstavio je DUBoak kao instituciju u kulturi koja aktivno radi na očuvanju i interpretaciji pomorske baštine.

Predstavnik DUBoaka na međunarodnom forumu u Bugarskoj

Od Jadranskog do Crnog mora

Dok je na domaćem terenu DUBoak bio zaokupljen provedbom programa iz ovogodišnje bogate manifestacije *Homo na jidra*, njegov izvršni voditelj sudjelovao je na međunarodnom forumu *Maritime Heritage and Fishing Traditions* (u slobodnom prijevodu *Pomorska baština i ribarske tradicije*) koji se od 2. do 5. rujna održavao u Burgasu, bugarskom gradu na obali Crnoga mora. Fokus foruma koji je organizirao Sofijski Regionalni centar za očuvanje nematerijalne kulturne baštine u JI Europi pod pokroviteljstvom UNESCO-a, bila je upravo interpretacija i očuvanje pomorske baštine i ribarskih običaja na području jugoistočne Europe.

Uobičajeno je sada već da DUBoak, kao primjer dobre prakse u kontekstu interpretacije pomorske baštine, ali i upravljanja interpretacijskim centrima, dobiva pozive i sudjeluje na vrijednim nacionalnim, ali i međunarodnim konferencijama i skupovima. Sudjelovanjem na tom forumu produbljene su veze s navedenim Regionalnim centrom, kao važnom baštinskom institucijom koja djeluje pri UNESCO-u – organizaciji Ujedinjenih naroda zaduženoj za područja obrazovanja, znanosti i kulture. Inače, na forumu je sudjelovalo 19 izlagača, stručnjaka u području očuvanja i interpretacije materijalne i nematerijalne kulturne baštine, iz devet zemalja istočne i jugoistočne Europe.

DUBoak se predstavio kao institucija u kulturi koja aktivno radi na očuvanju i interpretaciji pomorske baštine, pritom zauzimajući i prihvaćajući svojevrstan *holistički* pristup koji pomorsku baštinu vidi kao sveukupnost života i djelovanja na moru. Tako ste i sami mogli primijetiti kako programi DUBoaka, uz ono što očito pripada području pomorske baštine, često „pokrivaju“ i područja iz prirodne i kulturne baštine naše općine – ima tu i arheologije, gastronomije, arhitekture, folklor, ekologije itd.

Sudjelovanje na takvim i sličnim događanjima prilika je da DUBoak predstavi svoj rad, koji je potvrđen i dobivanjem međunarodnih nagrada *ŽIVA* za najbolji baštinski lokalitet (2023.) i *Jakob* za izvrsnost i inovativnost u turizmu vezanom uz vodu (2026.), ali i nastavi održavati postojeće i stvarati nove institucionalne veze s akterima i stručnjacima u području očuvanja materijalne i nematerijalne kulturne baštine.

Dino BULJAT ■

Predstavljanje knjige *Folklorna baština Dubašnice*, 19. srpnja

Na jednom je mjestu skupljena sva građa o folkloru u Dubašnici

Leto 2026. godine bilo je u Malinskoj ispunjeno brojnim događajima u kulturi, sportu, rekreaciji, zabavi i sl. Među ostalim, u nedjelju 19. srpnja, u prostoru Interpretacijskog centra maritimne baštine DUBoak predstavljena je knjiga *Folklorna baština Dubašnice*, autorice Marije Cerović. Posjećenost je bila nadprosječna; uz domaće članove Kulturno umjetničke udruge Dubašnica, poklonike folklora, uzvanike, nazočni su bili i zainteresirani građani.

Kulturno umjetnička udruga Dubašnica kao nakladnik knjige dobila je odličan poklon za 90. rođendan. Uz KUU Dubašnica nakladnik je i Općina Malinska-Dubašnica. Recenzenti su prof. dr. sc. Sanja Bogović i doc. dr. sc. Anton Bozanić, izvršni nakladnik je Glosa d. o. o. Rijeka i urednik Josip Žgaljić.

Osobno sjećanje autorice

Kulturno umjetnička udruga Dubašnica iznimno je dobro organizirala predstavljanje uz podršku zaposlenika Općine Malinska-Dubašnica. Nakon predstavljanja bilo je domaćeg *kanta* i *sopnje* na *sopelama* uz prigodno druženje duboko u noć.

Skup je pozdravio, kako se to i očekivalo, predstavnik nakladnika, općinski načelnik Robert Anton Kraljić, posebno naglasivši da je autorica na jednom mjestu skupila svu poznatu građu o folkloru u Dubašnici i otoku Krku te svojim osobnim sjećanjima napisala visoko vrijedno djelo, na čemu joj se posebno zahvalio. Predsjednica Kulturno umjetničke udruge Dubašnica Daniela Štefanić obratila se skupu i toplim riječima zahvalila autorici te pomoći Općine. Naglasila je da je knjiga lijepi poklon za rođendan Udruge. Ksenija Čulina u svojem obraćanju uime izvršnog nakladnika, naglasila je da je autorica uložila veliki trud, ali i cijeli tim koji je okupio izvršni nakladnik Glosa d. o. o. Naglasila je da je bilo naporno, ali i lijepo surađivati s autoricom, na čemu joj se zahvalila.

Recenzenti prof. dr. sc. Sanja Bogović i doc. dr. sc. Anton Bozanić dali su stručni i posebno osobni doprinos u vrednovanju

- Slijeva nadesno: Robert Anton Kraljić, Daniela Štefanić, Ksenija Čulina, Marija Cerović, Sanja Bogović i Anton Bozanić

knjige autorice Marije Cerović. Oboje su naglasili vrijednost knjige, njezin doprinos u očuvanju folklorne baštine Dubašnice i otoka Krka. Naglasili su i važnost ovog djela u poticanju mladih na budućí rad i čuvanje stoljećima stvarane baštine koja je u knjizi prikazana kroz folklor. Prof. dr. sc. Sanja Bogović posebno je naglasila sveobuhvatnost teme i veliki broj izvora i podataka koji su posloženi po logičnom slijedu kronoloških zbivanja, te se čitatelj može lako snaći jer ima puno fotografija koje ilustriraju navedeni tekst. Doc. dr. sc. Anton Bozanić

naglasio je da je folklor Dubašnice rezultat posebnih povijesnih prilika i čimbenika koji su utjecali na stoljetni razvoj života koji je bio vezan uz stočarstvo, šumu i poljoprivredu. Današnja Dubašnica samo je slijed povijesnih činjenica, a knjiga je odlično prikazala današnju razinu očuvanja toga razvoja i očuvanosti folklora kao važnog dijela dubašljanske kulture.

Na kraju, skupu se obratila autorica Marija Cerović, koja je u veoma emotivnom istupu naglasila da se najprije neminovno sjeća svoje mame Mare zi Radić i njoj hvala da je skupila opsežnu građu. Autorica naglašava da se oduvijek u kući pjevalo i plesalo. Svaki dan su pjevali „po staru“, kako to danas zovemo u šestotonskoj ljestvici. Mama je bila velika pobornica plesa i *kanta*, od svoje najranije mladosti je *tancala* i *kantala* u folklornoj grupi Dubašnica koja je nastupala na otoku Krku i šire. Autorica je naglasila da je uz mamu zavoljela *kanat po staru*, *sopele*, naučila kako se šiva nošnja, bila je sudionica više festivala i smotri folklora. Posebno se sjeća Smotre folklora u Zagrebu 1967. godine. Marija Cerović nije samo autorica već je i primjer kako se od malena čuva, voli, *kanta* i pleše *po staru* ili po šestotonskoj ljestvici. „Veliki broj fotografija, tekstova i podataka ostalo mi je od moje mame. Ja sam ih unijela jednim dijelom u ovu knjigu, velikim dijelom to su riječi moje mame, Mare zi Radić“, rekla je na predstavljanju. Kao važan izvor podataka valja istaknuti tekstove u glasniku Općine Malinska Dubašnica *Naši zvoní*, župni list Sv. Apolinar, te druge dostupne izvore.

13 poglavlja

Knjiga ima 240 stranica i podijeljena je u 13 poglavlja koja su poredana kako bi se čitatelju približila tematika po kronološkom, ali i logičnom slijedu. Prvo poglavlje nosi naslov *Festivali folklora – kulturna baština otoka Krka*. To je kronološki slijed svih festivala od 1935. godine kada je i osnovana prva folklorna udruga u Dubašnici. Tu su opisani svi festivali na otoku Krku.

Predstavljena je knjiga *Plavo oko* Arsena Toljanića

U petak, 14. kolovoza, uoči blagdana Velike Gospe, u DUB-oaku je, u pomalo drugačijem, a veoma dinamičnom formatu od nama uobičajenoga, održano predstavljanje knjige *Plavo oko* autora Arsena Toljanića.

Knjiga *Plavo oko* osobni je osvrt autora s blizu trideset godina iskustva u pomorstvu, još k tome i zapovjednika broda (kapetana/kapetana duge plovidbe), na život na brodu i moru. Toljanić, podrijetlom naš otočanin iz Vrbnika, prvi je put odlučio da će biti kapetan već kao petogodišnjak, kada je upravo iz Vrbnika kroz *kanoal* promatrao brod Lošinjske plovidbe kako prometuje Velebitskim kanalom. Suvišno je reći da danas brod te veličine ne bi uopće mogao prometovati tim pravcem, a da bi svijet možda ostao bez jednoga profesionalnog zaljubljenika u more i pomorstvo. Upravo takve primjedbe i usporedbe situacija nekad i danas, kritički promatrane, ali na humorističan način prikazane, sačinjavaju tu knjigu i, u mjeri u kojoj je to moguće, daju čitatelju pravu sliku pomorstva i života pomoraca. Inače, druga je ovo knjiga kojom Toljanić daje osvrt na te teme.

U spisateljskom debiju naziva *Plava mandarina* (Rijeka, 2024.), autor daje još osobniji pristup navedenim fenomenima i vlastitom iskustvu njega kao pomorca, dok je *Plavo oko* opći pregled pomorstva kao složenog sustava koji sačinjava čitav niz elemenata na koje kao zapovjednik broda možete i ne možete utjecati. Spomenimo i podrijetlo naziva knjige, odnosno fenomena koji nam je još u travnju u svom predavanju predstavio Ivo Orlić. Naime, plavo oko odnosi se na sâm centar ciklone, mjestu na oceanu u kojem nema trunka vjetra (mrtvo more), a što, suprotno onome što bi prvo pomislili, ipak čini situaciju u kojoj se kao pomorac ne želite naći.

Dinamičnost formata, spomenuta u uvodnoj rečenici ovoga teksta, osigurana je novinarskim stilom predstavljanja knjige u kojem je njezina urednica Melita Lochert Toljanić, autorova supruge (suprugama pomoraca posvećeno je cijelo jedno poglavlje knjige) i – profesionalna novinarka, ispitivala autora o samoj knjizi i životu na brodu. Za „kreativne“ pauze između pojedinih pitanja zadužen je bio Zoran Papić Pape, i sâm nekoć zapovjednik broda, koji je svojim glazbenim umijećem okupljenu publiku opuštao i dodatno uljuljao u svijet mora i pomorstva.

Ukoliko ste propustili priliku to učiniti tijekom predstavljanja knjige u DUBoaku, a zanima vas kako zaista izgleda život pomoraca, knjigu možete kupiti putem mrežne stranice web-knjizara.hr.

Dino BULJAT ■

Drugo poglavlje napisano je pod naslovom *Folklorna grupa Dubašnica, promicatelj kulturne baštine Dubašnice*, i u njemu autorica u detalje iznosi kronološki sva događanja od važnosti za očuvanje folklorne baštine i nasljeđa u Dubašnici. Treće poglavlje nosi naslov *Sopele – osnova netemperirane glazbe* i u njemu se iznosi važnost *sopele* kao osnovnog instrumenta na kome se izvodi netemperirana ili šestotonska glazba. *Sopela* je osnova folklora u netemperiranoj kulturi-glazbi, koja se danas još dobro čuva na otoku Krku, Istri i Vinodolu. Četvrto je poglavlje posvećeno narodnoj nošnji Dubašnice. Autorica iznosi puno podataka, vlastita sjećanja, puno fotografija o dijelovima nošnje. To će poglavlje sigurno biti predmet rasprave i vrijedno za daljnja izučavanja etnologa i etnografa. Peto je poglavlje napisano pod naslovom *Dubašljanski tanac po staru*, i u njemu autorica opisuje dijelove *tanca* i s puno fotografija pokušava dati poticaj da se nastavi s plesom. Danas u Dubašnici pleše veliki broj djece, mladih ljudi, te ljudi srednje i starije dobi. Kao ilustraciju tome može se navesti podatak da KUU Dubašnica danas broji 130 članova, što sve zajedno čini veliki potencijal i podlogu ostanka plesnih vještina, *kanta* i čuvanja nošnje. To je još jedno jamstvo ostanka folklorne baštine kod budućih pokoljenja. Šesto poglavlje nosi naslov *Kanat po domu i baština sačuvana u knjigama i nosačima zvuka*. Autorica je u ovom poglavlju dala pregled svih zapisa i autora, a i sama je izvođač na dva CD-a. Sedmo poglavlje je nastavak teme o očuvanju baštine: *Osobe zaslužne za očuvanje dubašljanske kulturne baštine*. Dubašnica nije siromašna u svojoj historiografiji niti u ljudima koji su u povijesti zapisivali i istraživali njezinu kulturnu baštinu, a ova je knjiga samo nastavak te tradicije.

Stoljetna tradicija kolejana

Osmo poglavlje nosi naslov *Objekti od značenja za Dubašnicu*. Svi važniji objekti u kulturi, školstvu, crkvi, obrazovanju, gospodarstvu i slično, nisu se otvorili bez pratnje folklornih skupina; bez obzira na društveno-političko uređenje ili društveno opredjeljenje, folklor je uvijek bio dio Dubašnice. Deveto poglavlje nosi naslov *Povezanost folklora i crkve*. U njemu autorica naglašava povezanost ili neraskidivu vezu folklora i crkvenih događanja, liturgije ili blagdana koji su zajedno činili jednu cjelinu kao dokaz povijesnih mijena i neraskidive veze naroda i crkve. Deseto poglavlje posvećeno je povezanosti Općine Malinska-Dubašnica s pobratimljenim općinama u Europi. U jedanaestom poglavlju iznose se kronološke činjenice o povezanosti *starog kraja* – Dubašnice i najbrojnije skupine Dubašljana u dijaspori, u New Yorku. Kolejani nisu dio dubašljanske kulture samo u nekoliko desetljeća, to je duga tradicija obilježavanja koledve koja je poznata i u drugim slavenskim i mediteranskim zemljama. U Dubašnici koledva ima stoljetnu tradiciju, stoga autorica u 12. poglavlju kolejanima posvećuje puno teksta i fotografija. Na kraju, u 13. poglavlju, autorica je odabrala najupečatljivije fotografije i detalje oko obilježavanja 90. obljetnice osnutka Udruge i 90. godišnjice prvog festivala na otoku Krku koji se održao u Omišlju 1935. godine, a na kojem su sudjelovali i tadašnji naši dragi Dubašljani, preci današnjih ljubitelja folklora, *tanca* i *kanta* po netemperiranoj ili šestotonskoj ljestvici.

Zaključak, popis literature i biografski podaci dio su ove knjige koja se preporuča svima koji vole Dubašnicu ili koji su svojim porijeklom ili svojim životom odlučili zauvijek biti Dubašljanima. Knjiga je posvećena mami autorice, a namijenjena svima koji žele nešto naučiti o folklornoj baštini Dubašnice.

Z. C.

Snimio Ivan NENADIĆ ■

U Malinskoj predstavljena monografija Tomislava Galovića i Johna P. Kraljica o *Dubašnica Social Clubu of America* u New Yorku (1940. – 2025.)

U nedjelju, 16. kolovoza, u organizaciji Općine Malinska-Dubašnica, Interpretacijskog centra maritimne baštine DUBoak i Hrvatske matice iseljenika – podružnice Rijeka, predstavljena je monografija u izdanju Općine Malinska-Dubašnica, autora prof. dr. sc. Tomislava Galovića i dr. iur. Johna P. Kraljica *Dubašnica Social Club of America Inc. (New York, USA): 85. obljetnica / 85th Anniversary (1940–2025)*. Riječ je o dvojezičnom hrvatsko-engleskom izdanju u kojem se prikazuje, ne samo povijest Dubašnica Social Cluba of America (Društveni klub Dubašnica u Americi), već i povijest otoka Krka i Dubašnice. Izneseni su podaci o hrvatskom iseljeništvu u 19. i 20. stoljeću u Sjedinjenim Američkim Državama, a posebno o Krčanima, dok je drugi dio knjige u cijelosti posvećen Dubašljanima u New Yorku. U prilogima na kraju knjige doneseni su popisi Dubašljana u New Yorku na temelju popisa stanovništva iz 1940. godine, popis članova Društvenog kluba Dubašnica (1990. – 1994.) te popis sadašnjih članova Društvenog kluba Dubašnica. Na čelu Dubašnica Social Cluba sada je Ivan Žgombić (Ivan Zgombic), a vodstvo kluba uz predsjednika čine Ivo Bogovic – potpredsjednik, Elizabeth Lukic – tajnica, Joanie Gruenfelder – tajnica i Marina Dizarlo – blagajnica. Klub danas ima stotinjak članova.

- Slijeva nadesno: Anton Bozanić, Tomislav Galović, John P. Kraljic i Robert Anton Kraljić

Nakon što je monografija *Dubašnica Social Club of America Inc. (New York, USA): 85. obljetnica / 85th Anniversary (1940–2025)* bila svečano predstavljena 23. studenoga 2025. u New Yorku, u Astoriji, na proslavi obljetnice, ovo predstavljanje u Malinskoj održano je kada se većina naših iseljenika iz SAD-a nalazi na odmoru u svome rodnome zavičaju.

Pozdravnu riječ na predstavljanju uputili su načelnik Općine Malinska-Dubašnica Robert Anton Kraljić i predsjednik Dubašnica Social Cluba of America Ivan Žgombić te Renata Garbajs, voditeljica riječke podružnice Hrvatske matice iseljenika, dok je cijeli program promocije vješto moderirao interpretator baštine iz DUBoaka Alen Karabaić.

Crkva je imala ključnu ulogu u okupljanju naših iseljenika

Potom se svima obratio jedan od recenzenata monografije doc. dr. sc. Anton Bozanić, omišaljski župnik, koji je istaknuo da otok Krk ima jaku iseljeničku tradiciju, da je prvi iseljenički klub bio Društvo sv. Nikole i da je imao oko 700 članova 1900. godine, a najviše članova je bilo iz Dubašnice, da su se krčki iseljenici okupljali u Bohemia Hallu te da se nakon donošenja programa ekonomskih i društvenih reformi, nazvanoj New Deal, uloga klubova mijenja, više nije bila uzajamne pomoći, nego postaju društveni klubovi. Crkva je imala ključnu ulogu u okupljanju naših iseljenika i onda kad su ljudi izgubili povjerenje u institucije, rekao je A. Bozanić.

Prof. Galović je spomenuo i drugog recenzenta knjige, prof. dr. sc. Ivicu Šute, pročelnika Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu koji je zapisao da je u znanstvenom pogledu iznesena tema vrlo relevantna jer nas upoznaje kada, gdje i kako su naši ljudi odlazili u tuđinu u potrazi za boljim životom, ali upozorava i na demografsku činjenicu koliko su ti razmjeri bili veliki.

Zatim su se svojim izlaganjima svima prisutnima obratili i sami autori John P. Kraljic koji živi na relaciji Omišalj-New York i Tomislav Galović, opisavši tijek i procese nastanka ove vrijedne monografije. John P. Kraljic, inače podrijetlom iz Omišlja ispričao je što je našao na popisima stanovništva koji su dostupni online, oni do 1940. te kako ima i dosta grešaka u popisima, no da su popisi izvor informacija o našim iseljenicima. Istaknuo je kako su naši ljudi pretežno radili kao lučki radnici ili na tegljačima, a žene kao tajnice, kako su Omišljani živjeli na West Sideu, a Dubašljani u Astoriji. Napomenuo je kako se u Hrvatskoj zna koja su prezimena iz kojeg kraja, pa mu je to olakšalo istraživanje. Istaknuo je primjer, kako on kaže najpoznatije Dubašljanke, Helen Merrill, američke jazz-pjevačice izvornog imena Jelena Ana Milčetić, rođene 1929. godine u New Yorku, koja je na svom CD-u imala sliku otoka Krka.

- Publika je sa zanimanjem pratila predstavljanje monografije.

Prof. Galović rekao je kako su John i on dugogodišnji znanci, da su namjeravali napisati knjigu o povijesti otoka Krka na engleskom jeziku te da su to odgodili zbog vremenske stiske, no u ovom dvojezičnom izdanju nalazi se i taj dio te da se time nastoji približiti domovina naših iseljenika njihovim potomcima. Posebno je zahvalio glavnom uredniku *Kričkog vala* Denisu Lešiću, direktoru Arvalisa koji je požrtvorno pomogao da se u kratkom vremenu knjiga pripremi za tisak kako bi je ponijeli u New York na proslavu obljetnice.

Svjedočanstva o našim ljudima koji su odlazili u SAD

Na kraju je predstavljanja na prijedlog voditeljice Hrvatske matice iseljenika Rijeka, *Merikanka* Tonica Tehomilić pročitala, odnosno otpjevala pjesmu u desetercu svojega barbe Andre Žgombića iz Oštrobradića koja govori o prvom putovanju iz domovine u Ameriku 1907. godine. Galović je pozvao nazočne da mu dostave slična svjedočanstva, zapise, fotografije, dokumente i ostale predmete na e-mail (galovic.tomislav@gmail.com) kako bi u dogledno vrijeme mogli prirediti i novo izdanje o našim iseljenicima u SAD-u jer je naklada knjige *Dubašnica Social Club of America Inc. (New York, USA): 85. obljetnica / 85th Anniversary (1940–2025)* već gotovo u cijelosti razdijeljena.

Uz dobre želje našim Dubašljanima – *Merikanima* da i dalje aktivno rade, da dolaze u svoj rodni kraj, da se okupljaju i djeluju u svome zavičajnom Klubu Dubašnica u New Yorku, završilo je ovo predstavljanje.

Renata GARBAJS i Tomislav GALOVIĆ
Snimila Renata GARBAJS ■

Prvo putovanje iz domovine u Ameriku

Čujte braćo čuti mi je milo
Kako mi je putovati bilo
Iz našega sela Oštrobradić zvana
U Meriku preko oceana
Naš je otok zemlja krševita
Ali plodom slabo darovita
Zato ljudi idu na sve strane
Da se štogod od potrebe brane
Našli jesu zemlju Ameriku
I u njoj su zaslugu veliku
Kamdem njime lipo se dopade
Pa gdje koji šalje na hiljade
Na hiljadu i devet stotina
A poviše još sedam godina
Kolovoza miseca osmoga
Tužno stanje već života moga
Za obitelj i za svu starinu
I ostalu svu moju rodbinu
Ono jutro kad sam ja parčival
Svih susedi jesam pohodival
Bog seljani već za dugo dani
S Bogom stojte svetim blagoslovom
Kad sam se ja kući povraćao
Sa svim srcem tužno zaplakao
Ali mi teško sad do kuće ići
Ne znam kako ću od nje otići
Kada jesam ja u kuću došal
Sve očima na okolo prošal
Već na volti moj ded ti on skače
I žalosno već Ti gorko plače

Suze roneć i meni govoreć
Hodi s Bogom Andriću moj mili
Malo smo se skupa preživili
Bog zna ću te ikad još viditi
Oću li već s Tobom govoriti
Ono vrime što smo govorili
Već unutra moja baba cvili
Kad je ona ugledala mene
Još i danas moje srce vene
I onda sam majku ugledival
Kako plače i suze proliva
Tad sam se ja tužno zaplakao
Moju majku proštenje pitao
Tako ona već za mene plače
Kako da me već nose nosače
Brati i sestre žalosno pustio
Niti pol ih nisam pozdravio
Ali nikad pozabit ih neću
Makar bio sto godin po svijetu
Otac smanu otišal do Rike
Da ne čine doma veće vike
Kada jesmo mi u Riku stigli
Dilje jesmo crkvu pohodili
Crkva lipa i nutri i zvana
Majka Božja Trsatska nazvana
I pol dana toti smo mi bili
A od podne po Riki hodili.

Andre Žgombić iz Oštrobradića
autor je pjesme u desetercu
o prvom putovanju iz domovine
u Ameriku 1907. godine ■

111. brigada ZNG/HV

35 godina ponosa, zajedništva i uspomena koje ne blijede

Piše Danijel ŠABALJA – Deni

Postoje datumi koji se jednostavno obilježe. Položi se vijenac, zapali svijeća, poslušaj govor i ode kući. A postoje i dani koji čovjeka vrte desetljećima unatrag. Za mene je obilježavanje 35. obljetnice osnutka 111. brigade ZNG/HV „Zmajevi“ bio upravo takav dan. Dan ponosa, ali i dan sjećanja. Dan susreta, ali i dan kada još snažnije osjetimo koliko ljudi nedostaje. Kada se nakon 35 godina ponovno okupe pripadnici brigade, kada se susretnu ljudi koji su nekada zajedno dijelili iste dane, zadaće, brige i nade, shvatite da vrijeme može proći, ali neke veze jednostavno ne prestaju. Ostaju sjećanja, prijateljstva i zajedništvo ljudi koji su zajedno prošli najteže trenutke.

111. brigada – iza svake brojke stoji čovjek

111. brigada ZNG/HV „Zmajevi“ osnovana je 2. srpnja 1991. godine. Kao datum osnutka uzima se dan kada je dio tada ustrojenoga Krčkog bataljuna zauzeo položaje za osiguranje Zračne luke Rijeka na otoku Krku od mogućeg desanta. Briga-

■ Oznaka na odori pripadnika 111. brigade ZNG/HV

da je okupljala pripadnike s područja Rijeke, Hrvatskog primorja i otoka, Gorskog kotara te dijela Istre. Tijekom Domovinskog rata kroz njezine je redove prošlo oko 9 tisuća pripadnika, dok je kroz različite oblike ustroja i obuke do konačnog rasformiranja prošlo oko 26 tisuća ljudi. U ratnim djelovanjima poginula su 53 pripadnika brigade, a 282 su ranjena.

Za iskazano junaštvo svojih pripadnika u Domovinskom ratu, 111. brigada odlikovana je 2006. godine Redom Nikole Šubića Zrinskog. Na to odlikovanje svi smo posebno ponosni i doživljavamo ga kao veliku čast i zahvalu. Grad Rijeka dodijelio je 111. brigadi još 1999. godine Zlatnu plaketu „Grb Grada Rijeke“ za neprocjenjiv doprinos u obrani Rijeke. Ali meni brojke nikada nisu bile dovoljne za opisati 111. brigadu. Jer iza svake brojke stajao je čovjek. Iza svakog imena bila je obitelj. Iza svakog poginulog suborca ostao je netko tko ga i danas nosi u mislima.

Dan koji je počeo sjećanjem

Središnji dan obilježavanja bio je 2. srpnja. Program je započeo polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća u Aleji hrvatskih branitelja na Gradskom groblju Drenova, uz molitvu i odavanje počasti poginulim pripadnicima brigade. Počast su odale obitelji poginulih, među ostalima naše Margaret Turčić i Elizabeta Karamarko, predstavnici Udruge 111. brigade i brojne braniteljske udruge, kao i predstavnici državnih, županijskih i gradskih institucija. Nakon toga program je nastavljen na Mostu hrvatskih branitelja i svetom misom za poginule pripadnike 111. brigade u katedrali sv. Vida, koju je predvodio riječki nadbiskup Mate Uzinić. Posebno su snažno odjeknule njegove riječi:

„Sjećati se ne znači mrziti – sjećati se znači čuvati istinu, poštovati žrtvu i učiti buduće naraštaje koliko je mir dragocjen.“ Nadbiskup je podsjetio da iza imena 111. brigade ne stoji samo vojna postrojba, nego ljudi – očevi, sinovi, muževi, braća i prijatelji koji su stali u obranu svojih obitelji, domova i domovine.

Zajedno kroz Rijeku

Nakon mise uslijedila je svečana akademija u dvorani Euroherca. Pripadnici brigade, pješice su prošli središtem Rijeke, od katedrale sv. Vida do zgrade Euroherca.

■ Danijel Šabalja i jedan od zapovjednika brigade Denis Deković

■ Branitelji na Mostu hrvatskih branitelja u Rijeci

Na Korzu su zastali uz izložbu ratnih fotografija, ratnog puta brigade i fotografija poginulih pripadnika. Posebno je bilo dirljivo vidjeti građane koji su prilazili, čestitali obljetnicu i zahvaljivali. Takvi su trenuci važni jer uspomene ne smiju ostati samo među onima koji ih nose. Treba ih približiti mladima i objasniti im tko su bili ljudi na fotografijama, zašto su otišli u rat i što su branili.

Naši zapovjednici

Na ovoj obljetnici treba se prisjetiti i ljudi koji su u različitim razdobljima nosili odgovornost zapovijedanja brigadom. Prvi zapovjednik bio je Sergio Rabar, a nakon njega Frano Primorac i Svetko Šare. Tijekom Šareova školovanja dužnost zapovjednika obnašao je Nikola Škunca, a u jednom razdoblju spominje se i Ivan Nekić. Brigadu su potom vodili Denis Deković, Josip Mrše i Ivan Antić, posljednji zapovjednik u razdoblju kada je postrojba već nosila naziv 638. pješačke brigade. Svaki od njih imao je svoje vrijeme, svoje ljude i svoje zadaće. I zato – hvala im svima.

Jasmina Manestar – zahvala svima nama

Posebno mjesto u ovom obilježavanju za mene ima Jasmina Manestar, koja je napisala govor zahvale svim pripadnicima 111. brigade, uime običnih ljudi, obitelji i prijatelja koji su čekali da se vratimo. Njezin govor nije bio samo protokolarni dio programa. Bio je to govor zahvalnosti svima nama koji smo nosili tu svetu odoru, ostavili svoje obitelji i svakodnevni život i otišli tamo gdje je trebalo. A posebno onima koji se nisu vratili. Uspjela je riječima obuhvatiti ono što ni mi sami često ne znamo reći. Zato joj još jednom, hvala.

53 baklje – 53 života

Dan je završen večernjim programom na Mostu hrvatskih branitelja, gdje su zapaljene 53 baklje, u spomen na 53 poginula

pripadnika 111. brigade. Svaka baklja predstavljala je jedan život, jednu obitelj i jednu priču koja nije završila kako je trebala. Gledajući taj plamen, čovjek shvati da broj više nije samo broj. Postaje ime, lice, prijatelj, suborac.

Iz Malinske su kao pripadnici 111. brigade u Domovinskom ratu poginuli Zoran Turčić i Milan Nedić.

Njihova imena za mene imaju posebno mjesto. Oni nisu samo imena na popisu poginulih. Bili su naši ljudi i naši sumještani. Imali su obitelji, prijatelje, planove i živote koji su prerano prekinuti. Posebno me ispunjava ponosom što je Malinska sačuvala njihova imena dodjelom ulica koje nose njihova imena. To nije samo naziv ulice, nego trajni podsjetnik na dvojicu ljudi iz naše sredine. Koliko me ponosom ispunjavaju ulice nazvane po našim junacima, toliko me žalosti što ni danas, nakon 35 godina, nemamo dostojno obilježje i spomenik posvećen hrvatskim braniteljima s područja Malinske. Spomenik nije samo kamen i ime uklesano u njega. On je mjesto sjećanja i podsjetnik na ljude koji su svojim životima branili slobodu koju danas živimo. Nažalost, izgleda da je i dalje važnije čuvati spomenike i simbole nekog drugog vremena pod kojim su stradali naši ljudi, nego dostojno obilježiti one koji su branili Hrvatsku u Domovinskom ratu koji je jedini temelj ove naše domovine. To je pitanje poštovanja. Poštovanja prema ljudima koji su dali svoje živote. Poštovanja prema njihovim obiteljima i poštovanja prema nama koji smo ostali. Zato mi koji smo još ovdje imamo obvezu čuvati sjećanje na one kojih više nema. Njihova imena ostaju važan dio naše povijesti. Vrijeme prolazi, naraštaji se mijenjaju, ali imena onih koji su dali život za Hrvatsku ne smiju nestati.

Zoran Turčić. Milan Nedić. I još 51 poginuli pripadnik 111. brigade. To nisu samo imena. To su ljudi, naši suborci i dio naše zajedničke povijesti.

Zato ih moramo pamtit. Neka im je vječna slava i hvala!

Padre Guštin – Fra Augustin Ivan Šabalja (1915. – 1945.)

Suđenje je bilo iskaz pobjedničke osvetoljubivosti, nepravde i mržnje

Predraga seko!

Neću ti opširnije pisati jer sam za to nesposoban, a niti nemam vjere u papir da bih mu povjerio svoje osjećaje u ovakvim nevoljama. Iskrena Ti hvala na onako lijepim riječima. Svjestan sam svega i pripravan na najgore. Moja je savjest međutim mirna, barem za ono što me oni mogu teretiti. Ako već nikome nisam mogao napraviti dobro, nisam učinio ni zlo. Uzdam se u providnost Božju. Možda i ne bude najgore. Velika će ovo biti i skupa škola. Utješi majku kako najbolje znadeš. Puno se moli za mene. Javi to i sestrama na Merkur. Možda ću ti opširnije pisati uskoro. Pošalji mi ako možeš još one masti. Iskreni pozdrav od tvog fra Augustina.

To su bile posljednje riječi fra Augustina Ivana Šabalje iz srpnja 1945. godine koje je uputio pisanim putem svojoj rođenoj sestri, časnoj sestri Velimiri Šabalja (Mariji). Nakon toga, ubijen je za sada na nepoznatom mjestu. Njegovi posmrtni ostaci nisu još pronađeni.

No vratimo se na početak. Fra Augustin Šabalja – krsnim imenom Ivan Šabalja rođen je 22. svibnja 1915. godine u Portu kao drugo od sedmero djece, od oca Ivana i majke Jelene, rođ. Milčetić. Nažalost troje je djece umrlo u ranoj dobi. Ivan je kršten u dubašljanskoj župnoj crkvi sv. Apolinara u Bogovićima. Krstio ga je tadašnji župnik u Dubašnici pop Ivan Brechler. Pučku školu pohađa u Bogovićima.

Školovanje među franjevcima-trećoredcima

Svoj svećeničko-redovnički poziv Ivan Šabalja odlučuje ostvariti upravo u zajednici kojoj su pripadali i njegovi portanski fratri – među franjevcima-trećoredcima glagoljašima. Tu njegovu odluku prihvaća tadašnji provincijal o. Bono Zec te Ivan odlazi na Školjić (Galevac) 27. kolovoza 1927. godine. No u novoj okolini nije se najbolje snašao i škola mu je teško išla pa su nadležni razmišljali da ga otpuste kući. Tomu se usprotivio tadašnji upravitelj gimnazije i sjemeništa o. Kerubin Sišul rekavši: „Šabalja je bistar mali i on će postati dobar đak.“

U noviciatu Ivan Šabalja uzima redovničko ime Augustin, koje je bilo vrlo prisutno u njegovoj obitelji, dok vremenite zavjete polaže 3. kolovoza 1933. u ruke provincijala o. Pija Dujmovića rodom iz njegova Porta. U Krku završava gimnaziju i maturira. Nakon toga, godine 1935., započinje studij teologije na Bogoslovskom fakultetu u Zagrebu. Tu boravi na Ksaveru, u samostanu sv. Franje Ksaverskoga, te postaje članom vrlo aktivnog Zbora Trećoredske redovničke mladeži. Svečane zavjete fra Augustin polaže 3. kolovoza 1936. u ruke mnogoštovanog o. Ignacija Radića, provincijala. Niže redove prima 25. travnja 1937., subđakonat 23. prosinca 1939., a đakonat 9. ožujka 1940. godine. Zagrebački pomoćni biskup dr. Franjo Salis-Seewis (1872. – 1967.) zaređio ga je za svećenika u zagrebačkoj katedrali 7. srpnja 1940. godine. Mladu misu fra Augustin slavi u

■ Mlada misa fra Augustina Šabalje, u Portu, 21. srpnja 1940. godine

rodnom Portu 21. srpnja 1940. i to na otvorenom, izvan crkve, jer se skupilo jako puno svijeta koliko „Porat nije do tada nikada imao na okupu“. Studij teologije fra Augustin završava 1941. godine. Prema pisanju fra Antuna Badurine inicijativa „za uspostavu vojnoga kapelanstva u vojsci novouspostavljene hrvatske države, došla je sa strane vlasti. (...) Tako je izbor pao i na našeg o. Augustina koji je novu službu primio 1943. godine s puno idealizma i domoljublja“. Pritom je već bio „eksklaustriran i da su mu oprezni poglavari nudili i odlazak u Rim“. No fra Augustin „nije mogao zamisliti da bi njegova svećenička služba (slavljenje misa, dijeljenje sakramenata, posebice ispovijedi i bolesničkoga pomazanja, pohađanje ranjenika u bolnicama, duhovni razgovori i vođenje pogreba) mogla na bilo koji način biti inkriminirana“.

Savjestan u službi

Dušobrižnička služba fra Augustina – Ivana Šabalje dobro se može iščitati iz sačuvanih „Okružnica“ u kojima čitamo: sve te mise, svete ispovijedi, pričesti, sprovodi...

Odlikovao je „Srebrnom kolajnom krune kralja Zvonimira na ratnoj vrbci“ za savjesnost u službi. Primljen je u časnički zbor Poglavnikovog tjelesnog sdruga.

Međutim, bližio se kraj rata, a prema riječima fra Antuna Badurine: „U nastaloj psihozi straha od partizana, koja se pokazala posve opravdanom, i s uvjerenjem da je hrvatska vojska njegova odgovornost i zadaća, uputio se s masom vojnika i civila u Austriju. (...) Valjda je negdje kod Dravograda postao zarobljenikom i o. Augustin. Našao se uskoro u logoru Maksimir (...)“.

Ubrzo je slijedilo suđenje. Prema tekstu presude Vojnog suda Komande grada Zagreba vojnim dušobrižnicima oružanih snaga Nezavisne Države Hrvatske od 9. srpnja 1945. godine među okrivljenima uz još četvoricu svećenika nalazi se Ivan Šabalja.

Uz njega okrivljeni su Valentin Bocak, Antun Vrančić, dr. Ilija Živković i Herbert Medić, a krivi su – kako stoji u presudi – „što su kao vojnici svećenici i viši časnici aktivno sudjelovali u neprijateljskoj vojsci te iskorišćujući položaj i ugled svećeničkog staleža putem propovijedi širili propagandu za krvoloka Pavelića i NDH, te podstrekivali mržnju prema narodima Jugoslavije, dakle počinili krivično djelo pripadništva neprijateljskim oružanim formacijama, širenja neprijateljske propagande i pomaganja neprijatelju pa su time počinili djela narodnog neprijatelja opisanog u čl. 14 Uredbe o vojnim sudovima“. Za fra Augustina još piše: „ad 2./ Šabalja, Ivan. Što je [od] konca 1943. pa do slova tzv. NDH bio ustaški bojničnik, dakle počinio krivično djelo aktivnog ustaštva“. Svi navedeni se osuđuju „na kaznu smrti strijeljanjem, trajan gubitak građanskih časti i konfiskaciju imovine u smislu čl. 6 zakona o konfiskaciji od 9. lipnja 1945. Ova presuda postaje izvršna nakon odobrenja od strane Vojnog suda II. Armije J. A. [= Jugoslavenske armije]“. Okrivljeni su priznali „da su bili u neprijateljskoj vojsci na visokim časničkim položajima, ali se brane da su izvršavali samo svoju duhovničku dužnost“. Međutim, takvu obranu „sud je odbacio kao neosnovanu (...)“ – „Krivnja je njihova dokazana, a posljedice djela teške (...) Smrt fašizmu – sloboda narodu!“

Mučenik za vjeru, slobodu uvjerenja i za dom

Fra Antun Badurina koji je napisao *In memoriam* fra Augustinu ovim riječima završava svoj tekst: „O. Augustin Šabalja je svakako mučenik za vjeru, slobodu uvjerenja i za dom. Suđenje je iskaz pobjedničke osvetoljubivosti, nepravde i mržnje. On nije bio političar, nije bio vojnik koji puca na druge, nije huškao na mržnju, a suđen je upravo zbog svega toga što nije bio. To je sudska krinka! Prozirni igrokaz, farsa. Suđen je uistinu samo zato što je bio svećenik i Hrvat. Presuđeno je njegovom svećeničkom djelovanju. (...)“.

Sada, osam desetljeća kasnije na inicijativu fra Hrvoja Perkovića, gvardijana franjevačkog samostana sv. Marije Magdalene u Portu i Ivana Šabalje pokrenut je postupak za revizijom ove politički montirane presude. Budući da je fra Augustin osuđen zajedno s još četvoricom svećenika, sudski proces je obuhvatio svu petoricu. Podnositelji revizije na sudu bili su Ivan Šabalja i Udruga Vigilare, a pravni proces pred Županijskim sudom u Zagrebu kao punomoćnici vodili su zagrebački odvjetnici Krešimir Grebenar i Ninoslav Jagar iz odvjetničkog društva Jagar i Grebenar.

Prihvaćena je revizija i poništena je u cijelosti presuda

Dana 2. veljače 2026. Županijski sud u Zagrebu poništio je navedenu presudu petorici svećenika te ih proglasio nevinima. Među ostalim, u Presudi stoji sljedeće: „Presuda protiv osuđenika ne samo da predstavlja presudu koja je donesena zlouporabom od strane autoritarne vlasti, već i presudu koja se temelji na arbitrarnosti suda u kaznenom postupku, što predstavlja apsolutno kršenje načela vladavine prava i pravne države. Naime, kako presuda ne sadrži valjano obrazloženje, to nije vidljivo kojim razlozima se sud rukovodio prilikom utvrđivanja krivnje osuđenika, na kojim dokazima se temelji njihova krivnja niti na koji način i na temelju kojih olakotnih i otegotnih okolnosti im je odmjerena kazna“ – odnosno – „Osim kršenja načela zakonitosti, povrijeđena su i brojna druga ljudska prava, i to pravo na

pošteno suđenje koje uključuje pravo na neovisan i nepristrani sud i odgovarajuće vrijeme za pripremu obrane, pravo na žalbu u kaznenim postupcima i pravo na slobodu i sigurnost. Naime, iz šturega teksta presude za zaključiti je da je ona donesena nakon rasprave koja je održana u jednom danu, bez branitelja i bez provođenja ijednog dokaza, a na takvu presudu osuđenici nisu imali pravo na žalbu“. Nadalje, sud „uzimajući u obzir navode izjavljene revizije, nedvojbeno je utvrđeno da je do osude (...) došlo isključivo zlouporabom političke moći“. Najzad: „Zbog svih utvrđenih povreda priznatih načela pravne države i demokratskog društva, prihvaćena je revizija i poništena je u cijelosti presuda Vojnog suda Komande Grada Zagreba broj: 347/45 od 9. srpnja 1945. koja u svojoj izreci i u postupku koji joj je prethodio krši međunarodnopravno priznata načela pravne države i demokratskog društva i proturječi javnom poretku Republike Hrvatske, a posljedica te odluke jest da se Valentin Bocak, Ivan Šabalja, Antun Vrančić, dr. Ilija Živković i Herbert Medić imaju smatrati neosuđivanim i nevinim osobama.“

Prema riječima odvjetnika Krešimira Grebenara: „Smisao svakoga poništenja presude jest u tome da se makne ljaga s ljudi koje su partizanski sudovi osudili kao nevine, bez pravih postupaka, bez dokaza. To je važno ne samo obiteljima tako osuđenih osoba, nego i društvu u cijelosti. To je, naime, i pitanje kolektivnoga sjećanja. Ako počnemo zaboravljati takve slučajeve, upadamo zapravo u memoricid koji je civilizacijski nedopustiv“ (*Glas Koncila*, 12. srpnja 2026.). Ovome nemamo što dodati niti oduzeti, osim željeti i nastojati da se posmrtni ostaci kako fra Augustina Ivana Šabalje tako i drugih svećenika i svih ostalih nestalih tijekom i nakon Drugoga svjetskoga rata pronađu i dostojno sahrane.

Tomislav GALOVIĆ ■

Ideja za imenovanje Ulice fra Augustina Šabalje u Portu

Na simpoziju 6. prosinca 2025. godine u Samostanu sv. Marije Magdalene u Portu, posvećenom životu i mučeništvu našega domaćeg sina fra Augustina Ivana Šabalje – Padre Guština, rodila se plemenita ideja da jedna od ulica u Portu u budućnosti ponese njegovo ime. Želja je da se Općini Malinska-Dubašnica uputi službeni prijedlog za imenovanje Ulice fra Augustina Šabalje.

Padre Guštin bio je franjevac-trećoredac i glagoljaš, čovjek vjere, domoljublja i ljubavi prema svome kraju, koji je zbog svojih uvjerenja platio najvišu cijenu. Vjerujemo da naša zajednica ima dužnost sačuvati uspomenu na njega i otrgnuti njegovo ime zaboravu.

Ovu ideju zasad iznosimo pred naše mještane, s nadom da će naići na razumijevanje i pozitivan odjek. Vjerujemo da bi ostvarenje ove zamisli bilo dostojan i trajan spomen na jednog od sinova našega Porta.

Gvardijan Samostana sv. Marije Magdalene u Portu
fra Hrvoje Perković i obitelj Šabalja ■

Marija Bogović, 100-godišnjakinja iz Malinske

Stoljeće života, ljubavi i uspomena

Razgovarala Ivana MIŠKOVIĆ

Postoje životne priče koje ne trebaju velike riječi da bi ostavile dubok trag. Dovoljno je poslušati čovjeka koji ih je živio. Priča Marije Bogović, danas 100-godišnje naše drage Malinske, upravo je takva – jednostavna, tiha i istodobno velika. Govori o onome što je, čini se, cijeli život nosila sa sobom – o obitelji, poštovanju, strpljenju i ljubavi. Ovo je razgovor sa ženom koja je mnogo toga izgubila, mnogo toga ponovno pronašla i koja, unatoč svemu, na svoj život gleda bez gorčine. Njezina priča podsjetnik je da se vrijednost jednog života ne mjeri onime što smo posjedovali, nego ljudima koje smo voljeli, domom kojem smo se vraćali i tragom koji smo ostavili u onima koji dolaze poslije nas.

Danas, u svojoj stotoj godini, gospođa Marija govori jednostavno, bez velikih riječi. Iza nje je život koji nije uvijek bio lagan, ali je bio ispunjen ljubavlju, obitelji i ljudima koji su mu davali smisao.

– Ja sam Marija Bogović, rođena sam 9. srpnja 1926. godine, ovdje u Malinskoj. Ovo gdje živim je moja rodna kuća. U obitelji sam bila najstarija od braće, imam mlađu sestru i brata. Moj je otac bio postolar, oko kuće smo imali malo životinja, ja sam pomagala mami brinući se o bratu i sestri. Tata je rano umro, kada sam imala 15 godina. U to vrijeme mama je izdavala dvije sobe pa smo se i tako malo pomogli.

Život mi je donio dobrog čovjeka

Mlada sam se udala. Mladić je došao iz Krka i čekao me dvije godine. Mama je morala potpisati da se mogu udati. Ubrzo smo dobili sina Nikolu. Sreća nam nažalost nije dugo trajala. Bilo je to vrijeme rata, 1943. godina. Suprug je samo nestao... nikada nismo saznali što se dogodilo.

Ostala sam udovica s malim djetetom. Nije mi bilo lako. Mama mi je savetovala da bih trebala naći nekog tko će biti uz mene, pomoći mi odgajati sina. Bila sam mlada, život je trebao biti ispred mene.

Život mi je donio dobrog čovjeka, Ivana Bogovića. Uskoro su nam se rodili Pere (1947.) i Josip (1952.). U Ameriku smo svi zajedno otišli 1962. godine.

Moj Ivan je vrijedno radio, a ja sam ostala kod kuće odgajati djecu. Skromno smo živjeli, pomalo štedjeli i kupili malu kućicu. Djeca su se školovala i sva su završila dobre škole, postali dobri ljudi. Zasnovali su svoje obitelji. Danas imam šestero unučadi i petero prauučadi. Jedan od unuka će se uskoro oženiti pa se nadam da ću doživjeti još jedno prauučce.

Povremeno smo se iz Amerike vraćali u Malinsku, vidjeti svoju obitelj koja je ostala ovdje. Međutim, 1993. godine odlučili smo se vratiti kući, u Malinsku, zauvijek. Jednostavno nas više ništa nije vuklo ostanku u Americi. Sinovi su imali svoje obitelji, živjeli svoje živote. Živjeli smo Ivan i ja mirno, skladno,

■ Marija Bogović: *Život mi nije uvijek bio lagan, ali sam ga živjela kako je bilo moguće u tom trenutku, hrabro.*

uz puno poštovanja jedno prema drugome. Voljeli smo se. Ivan je bio visok i jak čovjek, ali iznutra je bio osjećajan i topao.

Nažalost, napustio nas je iznenada 2002. godine. Bili smo u braku 53 godine. Bilo mi je teško bez njega. Odlazila bih djeci u Ameriku, bila s njima neko kratko vrijeme i vraćala se ovdje. Tu mi je mjesto. Udovica sam već 26 godina.

■ **Proživjeli ste život između Hrvatske i Amerike – što vam je Amerika dala, a što vam je uvijek nedostajalo iz Malinske?**

– Amerika mi je upravo to dala, život. Bilo mi je lijepo, ali uvijek mi je jako nedostajala Malinska. Rodno mjesto i rodna kuća su ipak ono što svakoga najviše vuče. Ne nedostaje mi ništa iz Amerike, osim obitelji. Oni znaju ljeti doći k meni.

Lijepo je vidjeti kako se obitelj širi

■ **Imate tri sina, unuke i prauuke. Što za vas znači pogledati oko sebe i vidjeti tri naraštaja svoje obitelji?**

– Rijetkost je doživjeti stotu i imati sva tri živa zdrava sina. To mi je kao majci velika sreća. Dobri su prema meni, brinu se i poštuju me, snahe isto tako. Unuci su već veliki; četvero živi u Americi, dvoje u Njemačkoj. Neki su već oženjeni pa imam pet divnih prauučića, dvije djevojčice i tri deččića.

■ Marija Bogović s prauučicama

Unuk Andrei me najviše podsjeća na muža. Nekako osjećam da mu je duhovno blizak. Ima dubašljansku dušu. Najbolje od svih unuka razumije i govori hrvatski jezik. Ostali razumiju, ali ne govore. Lijepo mi je vidjeti kako se obitelj širi, kako su svi zdravi i sretni.

■ Što ste kroz svojih 100 godina naučili o ljubavi, obitelji i životu, a što biste voljeli poručiti mladim naraštajima?

– Ono što je meni moja mama govorila, a ja prenosim svojim: poštovanje je najbitnije za sve, za ljubav i partnerstvo, obitelj, posao. I strpljenje, ne može se sve odmah i na silu. I mi smo kao mladi doseljenici u Ameriku slušali savjete iskusnijih, bili uporni, strpljivi, živjeli skromno.

■ Ljudi često kažu da su za dug i ispunjen život najvažniji ljudi koje imamo oko sebe. Što je, po vašem mišljenju, tajna vaših 100 godina?

– Nemam nikakvu tajnu. Jednostavno spoj svega po malo, genetike, životne dosljednosti, brige za zdravlje. Imala sam do sada nekoliko ozbiljnih zdravstvenih poteškoća, ali evo me, još sam tu. Noge me malo slabije služe, teže hodam, ali ne predajem se. Kupala sam se u moru do prije četiri godine. Tada sam teže oboljela pa se iz nekakvoga neobjašnjivog straha više nisam odvažila ići u more. Sada odem do frizera, i to mi je već teško, treba mi dosta odmora nakon toliko hodanja.

Uglavnom sam u kući ili na volti. Imam na pomoći gospođe koje mi pomažu u kućanstvu. Volim da je sve čisto i uredno pa i ja često pospremim po kući, naravno, koliko mogu.

Tri riječi za životnu priču

■ Kada biste danas mogli sjesti za stol sa svojom mladom verzijom i dati joj samo jedan savjet za život, što biste joj rekli?

– Mladoj Mariji rekla bih da bude ovakva kakva je bila. Ne bih ništa mijenjala. Život mi nije uvijek bio lagan, ali sam ga živjela kako je bilo moguće u tom trenutku, hrabro. Što mi je trebalo više od dobre i zdrave obitelji i naše kućice koja je uvijek bila otvorena za sve?

■ Slavljenica sa sinovima Nikolom, Perom i Josipom

■ Vaša životna priča u tri riječi bila bi...?

– Obitelj, poštovanje, ljubav.

■ ■ ■

Tri riječi koje su obilježile stotinu godina naše sugovornice Marije Bogović. I možda tri riječi koje najbolje objašnjavaju zašto je, unatoč svim olujama koje je život donio, gospođa Marija ostala uspravna – baš poput svoje Malinske kojoj se uvijek vraćala i na kraju ostala zauvijek.

Stotinu godina života nije samo broj. To je čitavo jedno stoljeće uspomena, ljubavi, susreta, rastanaka, obiteljskih radosti i životnih iskušenja. Gospođa Marija ih je sve nosila sa sobom, a danas ih s mirom čuva u svom srcu i svom domu.

Draga gospođa Marija, od srca vam želimo dobro zdravlje, mir i još mnogo lijepih trenutaka okruženih vašom obitelji. Sretan 100. rođendan!

gk*r
GRADSKA
KNJIŽNICA
RIJEKA

ŽUPANIJSKI BIBLIOBUS

mobitel: 098/983 2198

FB: Bibliobusi Gradske knjižnice Rijeka

e-mail: zupanijski.bibliobus@gkri.hr

JESEN S BIBLIOBUSOM

PONEDJELJAK

5., 19. listopada

2., 16., 30. studenog

14., 28. prosinca

Godišnja članarina u bibliobusu: 20!

Godišnja članarina za djecu do 14 godina: besplatna!

Porat

8.15 - 8.45

(u centru)

Malinska

9.00 - 10.45

(pored škole)

10.50 - 12.30

(autobusno stajalište)

Sveti Vid - Miholjice

12.45 - 13.45

(u centru)

Facebook: Bibliobusi
Gradske knjižnice Rijeka

Ako već imate članaru
bibliobusa Gradske knjižnice
Rijeka, vrijeme je za novu
knjigu i u bibliobusu!

Provjerom u online
katalogu gkr.hr, e-mailom
ili telefonskim pozivom
provjerite je li knjiga koju
trebate slobodna. Zatražite
je nekoliko dana prije no
što bibliobus stigne na vaše
stajalište!

Obitelj Canesse 30 godina ljetuje u Vantačićima

Obitelj Canesse iz Belgije već 30 godina ljetuje u Vantačićima. Sve je počelo još otkako je Jean Paul Canesse kao dijete sa svojim roditeljima posjećivao otok Krk. Od tada voli Hrvatsku i naš otok te je i on odlučio nastaviti dolaziti ovdje sa svojom suprugom i tada dvije male kćeri. Prije točno 30 godina prvi je put došao u Vantačice kod Dinke i Stanka Justinića. Danas i kćeri imaju svoje obitelji te svi zajedno dolaze na obiteljski odmor u Vantačice. Vole prirodu i mir, tako da često šecu i istražuju ostale dijelove otoka, a i Hrvatske. Na odmoru u Vantačićima provedu pet tjedana, a najdraže im je navečer ići pješke do Malinske. Vole otkrivati i tradicionalnu kuhinju tako da su veliki ljubitelji ribe i šurlica. Jean Paul je čak odlučio samostalno početi učiti hrvatski jezik kako bi mogao sam razgovarati s ljudima na otoku.

Ako uspiju, nekad dođu i izvan glavne sezone tako da su doživjeli i druga razdoblja na otoku kao što je branje maslina ili izrada šurlica. Kada se moraju nakon odmora vratiti kući, bude suza u obitelji Canesse, ali i u obitelji Justinić, jer je taj odnos gosta i iznajmljivača već odavno prerastao u prijateljstvo. Na kraju svima bude lakše jer znaju da će se sljedeće ljeto opet vidjeti.

Sara BAJČIĆ ■

Krov DUBoaka krasila izložba *Potonuli brodovi našega kraja*

Priča o deset brodskih olupina (...), priča je o deset brodova, deset brodoloma, deset brodskih posada te deset naoko običnih, marginalnih povijesnih događaja o kojima svjedoče samo iste te olupine, poslagane u jedinstvenu izložbu na otvorenom, više ili manje dobro skrivenu od posjetitelja galerije koju nazivamo morem, i pisana riječ autora-istraživača koja tu priču oživljava i trajno drži živom. (iz kataloga)

Ovo je ljeto krov Interpretacijskog centra DUBoak krasila izložba *Potonuli brodovi našega kraja* autora Danijela Frke. Radi se o sad već uobičajenoj praksi Interpretacijskog centra da u ljetnim mjesecima posjetiteljima Malinske-Dubašnice ponudi dodatan, stalno dostupan sadržaj vezan uz neki od aspekata pomorske, u ovom slučaju podmorske, baštine. Podsjetimo se, u dosadašnjim godinama tako ste mogli razgledati izložbe *Karlo Baumann – inženjer / jedriličar / ronilac* te *Jadranska maritimna hodočašća*, koju je njezino hodočašće odvelo sad već u nekoliko drugih mjesta i gradova – od Lopara i Zadra do Mošćeničke Drage.

Izložba *Potonuli brodovi našega kraja* prikazuje deset olupina na širem području Kvarnerskog zaljeva, a otkriva tajanstveni svijet jadranskoga podmorja i tešku sudbinu koju je doživio ne samo brod, već i njegova posada.

Autor izložbe, sada već i malinskarskoj publici dobro znan, Danijel Frka, iskusni je ronilac, vrsni podvodni fotograf o čemu svjedoči i niz medalja s državnih i međunarodnih natjecanja, te istraživač, povjesničar i pisac, čiji se životni rad u tim područjima najbolje ogleda u knjizi *Potonulo blago Jadrana* (2023.) u kojoj predstavlja više od 70 olupina i ronilačkih lokacija u hrvatskom dijelu Jadranskog mora.

Za otvorenje izložbe, održano 26. srpnja u DUBoaku, pripremio nam je i prigodno predavanje o jednoj od olupina koje

■ Izložba na krovu DUBoaka

■ Danijel Frka

■ Obitelj Kroh
s domaćinima

Više od 30 godina vjerni Malinskoj

Judith i Ernst Kroh iz Beča prvi su put sasvim slučajno stigli u Malinsku, točnije u Sv. Vid-Miholjice 1995. godine. Već pri prvom dolasku zaljubili su se u naselje, njegovu ljepotu i atmosferu. Posebno mjesto u njihovim uspomena ima obitelj Senke i Miljenka Purića, koja ih je tada srdačno primila. Iz tog susreta rodilo se lijepo i dugogodišnje prijateljstvo.

Tijekom godina obitelj Kroh zavoljela je svoje domaćine, ali i stanovnike naše Općine, njihovu ljubaznost, gostoljubivost i spremnost da pomognu kada je to potrebno. Upravo su osjećaj dobrodošlice i povezanost s lokalnom zajednicom među glavnim razlozima zbog kojih se već 31 godinu iznova vraćaju u Malinsku, koju danas s ponosom nazivaju svojim drugim domom.

Za Malinsku ističu kako je mjesto u kojem je lijepo i ugodno boraviti te su zahvalni što joj se toliko godina mogu vraćati. Ipak, kao dugogodišnji gosti koji su svjedočili njezinu razvoju i promjenama, primjećuju da je posljednjih godina došlo do intenzivne izgradnje, što je, prema njihovu mišljenju, dovelo i do nedostatka parkirnih mjesta.

Unatoč promjenama koje su tijekom desetljeća pratili, njihova privrženost Malinskoj ostala je nepromijenjena. Nakon više od tri desetljeća dolazaka, Malinska za obitelj Kroh više nije samo mjesto odmora – ona je njihov drugi dom.

D. M. ■

kroz izložbu predstavlja, a radi se o olupini motornog jedrenjaka *Puglia* kod otočića Galuna (blizu Stare Baške) koji je svoj brodolom doživio na blagdan Svih svetih 1963. godine. Kratko izlaganje dodatno je zagolicalo maštu brojnih okupljenih posjetitelja koji su s nestrpljenjem iščekivali odlazak na krov DUBoaka da bi iščitali i uz pomoć mašte uprizorili još devet takvih tragičnih, ali i iznimno zanimljivih priča. Brodovi *Puglia*, *Vis*, *Peltastis*, *Lina*, *Jakljan*, *Elhawī Star*, *Sigrid*, *Regolo* te *TA 36 – Stella Polare* i *TA 45 – Spica*, tako su još jednom oživjeli i *zaplovili našim krajem*.

Izložba je na krovu DUBoaka ostala otvorena do završetka ovogodišnje manifestacije *Homo na jidra*, točnije 6. rujna.

Naposlijetku, i ovim putem zahvaljujemo autoru izložbe Danijelu Frki na još jednom posebno zanimljivom programu koji je i ovom prigodom popunio naš mali Interpretacijski centar maritimne baštine DUBoak, u nadi i uvjerenju da će takvih programa biti još u budućnosti.

Dino BULJAT

Snimio Hrvoje KOSIR ■

- Vlč. Marin Hendrih (*čuči*) s mladima iz Župe sv. Apolinara – Dubašnica

VIJESTI

U nedjelju, 23. kolovoza

Oproštaj sa župnikom Marinom Hendrihom

U nedjelju, 23. kolovoza, Župa sv. Apolinara u Dubašnici oprostila se sa župnikom Marinom Hendrihom koji svoju novu službu započinje služiti u Nerezinama. Oproštaj je započeo nakon jutarnje sv. mise gdje je učiteljica Mihaela Kosić u ime Pastoralnog vijeća i Župe održala oproštajni govor, a nakon nje isto je učinio dirljivim riječima i načelnik Općine Robert Anton Kraljić. Nakon sv. mise uslijedilo je tradicionalno ugodno druženje ispred župne dvorane.

Nakon večernje sv. mise izlaganje je imala sestra Veronika Popić iz udruge Depaul Rijeka s kojom je vlč. Marin Hendrih surađivao te često održavao sv. mise i duhovne obnove beskućnicima i korisnicima usluga udruge. Sestra Veronika Popić još je jednom progovorila o problemu beskućništva te kratko predstavila rad i služenje te divne udruge koja se brine o beskućnicima na području Rijeke. Milostinja se taj dan prikupljala za njihov centar, a prisutni su mogli kupiti i njihove proizvode koje su prodavali volonteri.

Nakon sestre Veronike Popić, Dalibor Milohnić održao je dirljiv govor u ime mladih Župe sv. Apolinara – Dubašnica, koji su župniku poklonili teniski reket i opremu te sliku slugu Božjeg fra Ante Antića po čijem je zagovoru vlč. Marin i doživio obraćenje u svojoj mladosti.

Nakon večernje sv. mise, glazbena skupina Župe sv. Apolinara upriličila je duhovni koncert na kojem su odsvirali osam pjesama iz repertoara popularne suvremene kršćanske glazbe.

Poznati hrvatski dominikanac pater Ivan Dominik Ilić, tijekom nastupa glazbene skupine održao je duhovni nagovor te duhovna razmatranja uz glazbenu pratnju. Ozračje je doista bilo iznimno i osjećala se Božja prisutnost između 300 okupljenih duša.

Vlč. Marin u Župi sv. Apolinara u Dubašnici neće ostati zapamćen samo po obnovi župne kuće, uređenju predsoblja dvorane za sastanke i uređenju prostora Poli za glazbu i igru, osnutku glazbenog sastava mladih za sakralnu glazbu, glazbene skupine svjetovne glazbe, duhovne zajednice mladih, već će ostati upamćen kao prijatelj koji je bodrio na putu u zajedništvu s Gospodinom Isusom Kristom.

I. C. ■

Malinska pokazala veliko srce

Za Leonarda Augustinovića prikupljeno više od 27 tisuća eura

Petnaestogodišnjem Leonardu Augustinoviću u listopadu 2025. godine dijagnosticiran je maligni tumor mozga u području pinealne žlijezde. Nakon operacije u Zagrebu, četiri ciklusa kemoterapije i protonske terapije u Pragu, činilo se da je najteži dio borbe iza njega. Nakon završenog liječenja tumor više nije bio vidljiv.

No, nažalost, stigli su novi nalazi koji su donijeli težak udarac – bolest se vratila i proširila u spinalni kanal, u području kralježnice. Pred Leonardom je tako još jedna zahtjevna bitka i novo liječenje.

Ipak, predaje nema. Leonardo ne odustaje, a ne daju mu odustati ni njegovi najbliži prijatelji, koji su se u ovom trenutku pokazali kao njegova velika snaga, ali i pokretačka energija cijele humanitarne priče. Njihova želja da pomognu prerasla je u veliki događaj čiji je središnji dio bio humanitarni koncert održan 15. kolovoza pred DUBoakom u Malinskoj.

– Kada sam čuo da se Leonardu bolest vratila, odmah sam rekao svojim prijateljima i mojemu barbi Igoru da bismo nešto trebali poduzeti. Tako je sve krenulo, zajedničkom voljom i željom da pomognemo. Jako sam zadovoljan koliko se ljudi okupilo i koliko ih je došlo podržati ovu akciju – rekao je za *Novi list* Matej Šplehar, Leonardov dugogodišnji prijatelj.

Kada se prijatelji udruže, cijela zajednica postaje obitelj

Mladi Dubašljani digli su se na noge i u velikom se broju uključili u organizaciju. Tijekom dva tjedna priprema prije koncerta pomagali su gdje god je trebalo, a svoje su vrijeme, trud i energiju nesebično darovali i na sâm dan događanja.

Dijelila su se pića, pripremao se brudet od liganja by chef Marin Pleše, pekle palačinke, a svatko je, prema svojim mogućnostima, donirao koliko je mogao. Nije bilo važno koliko će tko dati – važno je bilo sudjelovati i pokazati Leonardu i njegovoj obitelji da u ovoj borbi nisu sami.

- Druženje je potrajalo do kasno u noć.

Koliko je snažan bio odaziv, najbolje svjedoči iznos prikupljen na kraju večeri – 27.120,57 eura. Za Leonarda i njegovu obitelj ta brojka nije samo iznos. Ona je poruka podrške, prijateljstva i zajedništva. Dok je pred njim još jedna teška etapa liječenja, iza njega stoji zajednica koja mu poručuje da će zajedno s njim proći i ovu.

Uz sina kroz cijelu borbu

Leonardov otac Marko samohrani je roditelj i tijekom cijelog liječenja bio je uz svojega sina. Brojna putovanja i boravci u Zagrebu i Pragu, kao i troškovi povezani s liječenjem, predstavljali su velik financijski teret. Kako bi sinu omogućio potrebno liječenje, podigao je kredit koji još uvijek otplaćuje.

Upravo su novi troškovi liječenja bili povod da se lokalna zajednica ponovno organizira i pruži pomoć Leonardu i njegovu ocu.

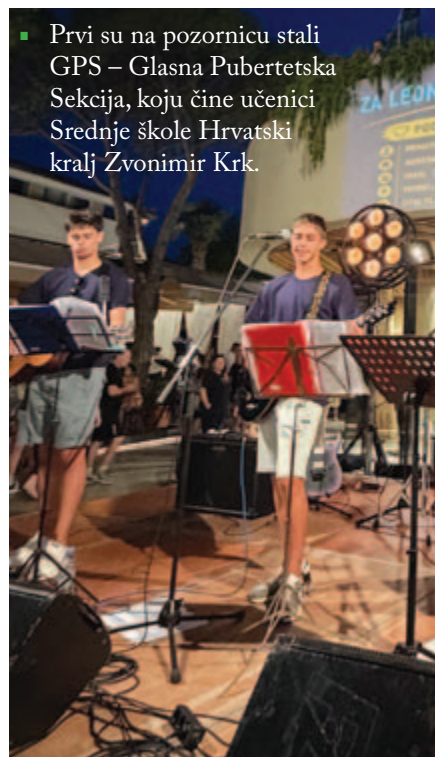
A kada je trebalo pokazati veliko srce, Malinska i cijeli otok Krk još su jednom pokazali koliko zajedništvo može značiti čovjeku kojemu je pomoć najpotrebnija.

Večer ispunjena glazbom, osmijesima i nadom

Program humanitarne večeri započeo je u 19 sati sadržajima namijenjenima najmlađima. Posjetitelji su mogli sudjelovati u kreativnoj radionici koju su omogućili RainbowRoots i Obrt Šimijete, uživati u facepaintingu koji je pripremio A Facepainting Kvarner te se družiti i fotografirati s maskotom Unicorn.

Glazbeni dio programa započeo je u 20 sati. Prvi su na pozornicu stali GPS – Glasna Pubertetska Sekcija, koju čine učenici Srednje škole Hrvatski kralj Zvonimir Krk, među kojima su i Leonardovi prijatelji.

Nakon njih nastupio je Duo Beep iz Punta, koji se s velikim zadovoljstvom odazvao pozivu organizatora i svojim nastupom pridonio ovoj posebnoj večeri.

▪ Prvi su na pozornicu stali GPS – Glasna Pubertetska Sekcija, koju čine učenici Srednje škole Hrvatski kralj Zvonimir Krk.

Ema Bubić feat. Two Days Late Band potom su svojom energičnom svirkom i pravim rokerskim stavom pošteno razdrмали Malinsku. Publika je njihov nastup nagradila velikim oduševljenjem.

Za nastavak večeri pobrinuli su se DJ Luca Montecchi i DJ Alan. Druženje ispunjeno plesom, smijehom, razgovorima i dobrom energijom potrajalo je do kasno u noć.

No, ono što će se najviše pamtiti nije samo glazba, nego osjećaj zajedništva koji je te večeri ispunio Malinsku. U svakom osmijehu, donaciji, plesu, zagrljaju i pruženoj ruci bila je ista poruka – Leonardo nije sam.

Hvala svima koji su pomogli

Mjesni odbor Malinska-Bogovići još jednom od srca zahvaljuje svima koji su na bilo koji način pomogli u provedbi ovoga prekrasnoga humanitarnog događaja. Još jednom smo pokazali da se Malinska, ali i cijeli otok Krk, uvijek znaju ujediniti kada je najpotrebnije. Kada život pred nekoga postavi prepreku koju je teško svladati, zajedništvo može biti upravo ono što daje dodatnu snagu.

Veliko hvala Općini Malinska-Dubašnica, Turističkoj zajednici Općine Malinska-Dubašnica, Komunalnom društvu Dubašnica, Udruzi Termen, poduzetnicima, sponzorima, izvođačima, volonterima i svim našim mještanima koji su svojim doprinosom pomogli da ta akcija uspije.

Hvala je premalo za ono što ste učinili. A Leonardu želimo ono najvažnije – puno snage, hrabrosti i vjere u dan koji dolazi. Želimo mu da što prije ponovno bude kod kuće, među svojim prijateljima, u druženjima koja voli, uz more, u školi i u svemu onome što čini njegov život.

Leonarde, čeka te tvoje mjesto među prijateljima. I čeka te cijela Malinska.

Članovi Mjesnog odbora
Malinska-Bogovići ■

U Svetom Vidu-Miholjice

Ljeto u znaku balanja

U druga sportske rekreacije Mihojci ovog je ljeta organizirala brojne aktivnosti kojima je cilj bio približiti balanje najmlađima, ali i okupiti ljubitelje toga tradicionalnog sporta. Tijekom ljeta jednom tjedno održavala se škola balanja za djecu, za koju je vladao vrlo dobar odaziv. Školu su vodili aktivni članovi udruge, Tonček Lesica, Josip Dvorničić i Đani Lesica, koji su svojim znanjem i entuzijazmom djeci približili osnove balanja te ih potaknuli na druženje i bavljenje sportom.

Osim škole za najmlađe, održan je i prvi pojedinačni turnir u balanju „jedan na jedan“, koji je trajao mjesec dana, a okupio je ukupno 18 sudionika, među kojima je bilo i nekoliko mladih igrača. Turnir je vodio Đani Lesica, koji je angažmanom pridonio uspješnoj organizaciji i provedbi natjecanja. Nakon brojnih zanimljivih i neizvjesnih susreta, u velikom finalu Dominik Žuvičić nakon teške i borbene utakmice svladao je Sinišu Kordića i osvojio prvo mjesto. Treće je mjesto pripalo Damiru Bićaniću.

Završnica turnira protekla je u posebno lijepom druženju. Nakon finala organiziran je roštilj kojom prigodom su se okupili sudionici turnira i djeca iz Škole balanja. Tako je sportsko natjecanje završilo u veselom i prijateljskom ozračju, uz druženje svih naraštaja.

Udruga sportske rekreacije Mihojci zahvaljuje svim sudionicima, voditeljima Škole balanja, i svima koji su svojim dolaskom i sudjelovanjem pridonijeli uspješnom ljetu ispunjenom sportom, druženjem i očuvanjem tradicije balanja.

Dominik ŽUVIČIĆ ■

■ Siniša Kordić, Dominik Žuvičić i Damir Bićanić

■ Djeca polaznici Škole balanja

Ugodna večer s *Merikanima*

I seljenici Malinske-Dubašnice i otoka Krka okupili su se u Malinskoj 4. kolovoza na drugom prijateljskom boćarskom turniru *Bale Open Dubašnica*, u organizaciji riječke podružnice Hrvatske matice iseljenika, te uz podršku Općine Malinska-Dubašnica, Mjesnog odbora Poganka, Udruge umirovljenika Malinska-Dubašnica i Zajednice tehničke kulture Primorsko-goranske županije.

Program je započeo predstavljanjem dviju knjiga, *Krčki iseljenici u New Yorku i SAD-u* (A. Bozanić) i *Otok Krk u prapovijesti* (I. Oštarić) te uz glazbenu pratnju Zorana Papića Pape u prostoru Udruge umirovljenika Malinska-Dubašnica. Pozdravnim govorima brojnim *Merikanima* obratili su se načelnik Općine Malinska-Dubašnica, Robert A. Kraljić, predsjednik Udruge umirovljenika Malinska-Dubašnica Edo Hrzić i voditeljica riječke podružnice Hrvatske matice iseljenika Renata Garbajs. Među nazočnima bili su i ravnateljica krčke Srednje škole i voditeljica Ogranka Matice hrvatske u Krku, Gordija Marjan, prof. Sanja Bogović, glavni urednik Vijenca Goran Galić, predsjednik i dopredsjednik Dubasnica Social Cluba of America, Ive Žgombić i Ivan Bogović te brojni *Merikani* i povratnici s obiteljima.

Novo Bozanićevo izdanje dopunjeno iz 1996. godine u izdanju Povijesnog društva otoka Krka, predstavio je glavni urednik knjige Tomislav Galović zajedno s vlč. Antonom Bozanićem te se posebno osvrnuo na razdoblje kada su iseljenici bez dokumenta iseljavali trbuhom za kruhom te bili pod povećalom ondašnjih vlasti.

Načelnik Općine Malinska-Dubašnica predstavio je Ivu Oštarića i knjigu *Otok Krk u prapovijesti* u izdanju Ogranka Matice hrvatske u Krku, dobitnicu Zlatne povelje Matice hrvatske 2026. te nas zajedno s autorom upoznao s trogodišnjim istraživanjem i dosad nepoznatim dijelom povijesti otoka Krka, razdobljem Liburna, brojnim ostacima keramike, gradina i arheološkog blaga otoka Krka. Najavili su i nastavak projekta vezan za toponimiju, sve radi očuvanja baštine. Ivo Oštarić ukazao je na ljudsko djelovanje i oštećivanje prapovijesnih kamenih ostataka i gomila te apelirao na očuvanje uz otvaranje muzejskog prostora posvećenog liburnskom razdoblju. Za glazbeni intermezzo bio je zadužen Zoran Papić Pape koji je publiku razveselio pjesmom *Otok od zlata*, a zatim nastavio gitarom i glasom pratiti događanje i na boćalištu u Oštrobradićima.

■ Publika na predstavljanju knjiga *Krčki iseljenici u New Yorku i SAD-u* i *Otok Krk u prapovijesti*

■ Sudionici boćarskog turnira *Bale Open Dubašnica*

Prijateljski boćarski turnir okupio je šest momčadi: Poganka, Umirovljenici Malinska, Mihojci, Hreljin (ž), Merikani 1 i Merikani 2. Pehar je odnijela momčad Umirovljenici Malinska, dok su sva tri prva mjesta primila utješne nagrade, a svi sudionici turnira bili počašćeni domaćim šurlicama i gulašom. Turnir je u veselom ugođaju završio u sitne sate.

U organizaciji Zajednice tehničke kulture Primorsko-goranske županije za najmlađe je bila pokraj boćališta pripremljena zanimljiva radionica ozobota robota za djecu u izvedbi prof. Ivana Štimca.

Bila je to prilika i za razgovore o povratku novih *Merikana*, a brojni *Merikani* zahvalili su za predivnu večer, te spoj dviju kultura, domaće i američke.

Napisala i snimila Renata GARBAJS ■

Udruga sportske rekreacije Mihojci na *Fešti od maneštre* u Tribuljama

U subotu, 22. kolovoza, Udruga sportske rekreacije Mihojci sudjelovala je na tradicionalnoj *Fešti od maneštre* u Tribuljama. Uz lijep i sunčan dan, okupilo se čak 12 ekipa koje su se okušale u pripremanju maneštre. Od početka je vladalo veselo raspoloženje, a uz kuhanje, mirise iz lonaca, smijeh i druženje, atmosfera je bila odlična.

Natjecanje je proteklo u znaku dobre zabave i prijateljskog druženja, a svaka ekipa dala je svoj doprinos ovoj lijepoj manifestaciji. Bilo je tu puno truda, dobre volje i, naravno, ukusnih maneštri.

Hvala organizatorima i svim ekipama na lijepom druženju i odličnoj atmosferi. Vidimo se i *drugo leto*!

Dominik ŽUVIČIĆ ■

■ Mihojci na *Fešti od maneštre*

Puno smijeha, lijepog i emotivnog druženja

Ovo ljeto „neki to vole vruće“ bilo je svima. I koji vole vruće, ali i oni koji bi radije da je bio koji niži stupanj temperatura. Ali naša Udruga radila je punom parom. Aktivnosti je bilo od izleta, druženja do izrade ukusnih delicija.

Na hlađenje smo ovo ljeto išli u susjednu nam Sloveniju, u Postojnsku jamu. Izletu se, kao i uvijek odazvao velik broj naših članova jer pomisao na svega nekoliko stupnjeva iznad ništice, bila je jako privlačna.

Ove godine naša Udruga organizirala je proslavu Vele Gospe u Lici u Krasnom. Nakon sv. mise išli smo objedovati u lokalnu širanu, gdje smo imali priliku kupiti odlične sireve. Također smo posjetili muzej Velebita. Iz Krasnog smo se uputili u Kutarevo i vidjeli utočište za medvjede.

Na izletu u Lici

Udruga umirovljenika Malinska-Dubašnica je suradna organizacija Nacionalne zaklade za razvoj civilnog društva u provedbi Pilot-programa *Seniori za unaprjeđenje kvalitete življenja osoba treće životne dobi* koji podržava Zaklada. U Šibeniku su predsjednik Edo Hrčić i članica Melita Kukuljan sudjelovali na izobrazbi i potpisivanju ugovora za projekt *Seniori*. Tijekom dvodnevnog programa sudionici su upoznati s programima podrške Nacionalne zaklade, obvezama izvještavanja te važnošću vidljivosti provedbenih aktivnosti. Pilot-program usmjeren je na: poticanje aktivnog starenja, jačanje mentalnog zdravlja, očuvanje fizičkog zdravlja, smanjenje društvene isključenosti, razvoj međugeneracijske solidarnosti i veću uključenost umirovljenika u život lokalne zajednice. Aktivnosti će se provoditi od 1. srpnja do 31. prosinca ove godine, a njima će se obuhvatiti korisnici 61 lokalne udruge umirovljenika diljem Hrvatske.

U sklopu programa održana je radionica izrade pašte na domaći način po starim receptima, te su se razmijenila iskustva i recepti. Ujedno smo se dobro zabavili i nasmijali. Vrijedne volonterke i volonteri još su jednom odradili radionicu izrade pašte i kroštula po domaćem receptu, uz pregršt zabave, smijeha i upoznavanja s novom „mašinicom“.

Također smo imali radionicu s ljekovitim biljem, njegovu pripremu i pakiranje. Pojedini vrijedni članovi sastavljali su police za knjige, čistili prostorije Udruge i premještali stvari. Takvi

Radionica izrade šurlica i kroštula po domaćem receptu

su radovi istodobno druženje, učenje, zabava i razmjena iskustava.

U sklopu projekta išli smo na šetnju u Porat. Iako je temperatura zraka bila na zavidnoj visini, raspoloženje je bilo na još višoj.

Da ne bi netko pomislio da se samo zabavljamo, održan je i sastanak Izvršnog odbora u prostorijama Udruge. Sastanku je prisustvovao veći broj članova Izvršnog odbora i dio članova Udruge koji su bili zainteresirani doznati malo više o dosadašnjem radu i planovima za buduće razdoblje. Većina odluka donesena je jednoglasno, dok je oko nekih bilo žustre rasprave.

Naše ljeto započelo je prvim nastupom mini plesne večeri by Nikolina Smiljanić (Atelier pokreta Krk) u kampu Krk u čijim radionicama sudjeluju i članice naše Udruge. Plesale su tri koreografije – cha cha, salsa, paso doble. Nastup je bio uspješan iako je vremena za učenje bilo malo. Ali je zato uvijek puno smijeha, lijepog i emotivnog druženja.

Na neki način zaokružili smo ljetne aktivnosti odlaskom na Trsat na koncert klappe Intrade.

Sada se nadamo malo umjerenijim temperaturama jer, ipak smo mi umirovljenici, ljudi u „najboljim“ godinama pa pojedinci malo teže podnose vrućine, premda se po odazivu i dobroj volji za druženja ne bi tako reklo. U svakom slučaju pozivamo sve umirovljenike dobre volje da nam se pridruže. Ako još nisu, da se učlane u Udrugu, jer aktivnosti ima svakim danom sve više.

O tome možete čitati na našoj fb stranici Umirovljenici Malinska Dubašnica.

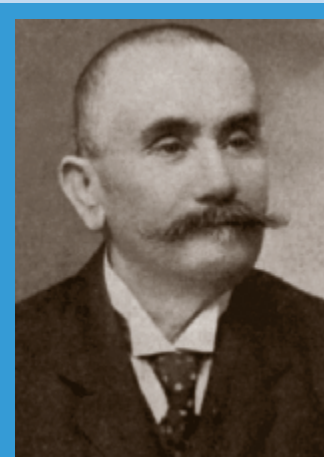
Za sve informacije i druženja mi smo za vas svaku srijedu od 17 sati na adresi Bogovići, Novo naselje 7. SMS poruke možete nam slati na službeni mobitel 091 638 8595.

Blanka ŽLUTICKY ■

Plesni nastup u kampu Krk

Znanstveni skup *Ivan Milčetić i njegovo djelo*

■ Ivan Milčetić

U petak, 16. listopada, u Interpretacijskom centru maritimne baštine DUBoak u Malinskoj održat će se znanstveni skup *Ivan Milčetić i njegovo djelo*, posvećen 105. obljetnici smrti istaknutoga hrvatskog znanstvenika, filologa, etnologa i folklorista Ivana Milčetića (1853. – 1921.).

Skup organiziraju Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti – Zavod za povijesne i društvene znanosti u Rijeci s Područnom jedinicom u Puli i Zavod za znanstveni rad u Varaždinu, u suradnji s Općinom Malinska-Dubašnica i Interpretacijskim centrom maritimne baštine DUBoak.

Održavanje skupa upravo u Malinskoj ima posebno značenje. Ivan Milčetić bio je snažno povezan s otokom Krkom, a njegov znanstveni interes obuhvaćao je i područje Dubašnice, njezinu kulturnu, povijesnu i tradicijsku baštinu. Svojim sustavnim bilježenjem i proučavanjem jezika, običaja, usmene književnosti, folkloru i ostalih sastavnica narodnoga života ostavio je vrijedan trag u dokumentiranju baštine koja danas predstavlja važan dio identiteta našega kraja.

Malinska je stoga prirodno mjesto za okupljanje znanstvenika koji će ovom prigodom sagledati Milčetićevo znanstveni doprinos i njegovo značenje za proučavanje hrvatske kulturne i povijesne baštine. Skup je ujedno prilika da se njegovo djelo približi lokalnoj zajednici te istakne važnost sustavnog istraživanja i očuvanja vlastite baštine.

Na skupu će sudjelovati istaknuti znanstvenici i stručnjaci iz područja povijesti, filologije, etnologije, folkloristike i ostalih društvenih i humanističkih znanosti, koji će predstaviti različite aspekte Milčetićeve znanstvenog i istraživačkog rada te njegov doprinos proučavanju hrvatske, a osobito krčke baštine.

K. P. ■

Jedna proslava, jedan skup i jedna tribina o Ivanu Milčetiću (1853. – 1921.)

U povodu 120. obljetnice rođenja prof. Ivana Milčetića, uglednog i zaslužnog hrvatskog slavista održana je u Malinskoj i Milčetićima 27. kolovoza 1973. godine prigodna proslava i pročitani referati te postavljena spomen-ploča na njegovu rodnu kuću u Milčetićima.

■ Zbornik o Ivanu Milčetiću objavljen je 2002. godine.

Puno godina potom, u Varaždinu i Malinskoj održan je 2001. godine značajan znanstveni skup posvećen životu i djelu Ivana Milčetića, znamenitog Krčanina – Dubašljana, koji je umnogome svojim radom zadužio buduće naraštaje istraživača različitih profila – posebice jezikoslovce (*Hrvatska glagoljska bibliografija*, Zagreb 1911.), povjesničare književnosti (*Hrvati od Gaja do g. 1850.*, Zagreb 1878.), folkloriste (*Koleda u južnih Slavena*, Zagreb 1917.) i druge. Skup *Hrvatski književni povjesničari – znanstveni skup o Ivanu Milčetiću*, Varaždin – Malinska (Krk) 19.-21. travnja 2001., organizirali su Filozofski fakultet Sveučilišta u Rijeci, Filozofski fakultet u Zadru Sveučilišta u Splitu, Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu, Hrvatsko filološko društvo Zadar, Hrvatsko filološko društvo Zagreb, Matica hrvatska Varaždin, Pedagoški fakultet Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera Osijek i (tada) Povijesna udruga otoka Krka.

Nedugo potom publiciran je i dosta opsežni *Zbornik o Ivanu Milčetiću – književnom povjesničaru, filologu i etnologu*, koji je uredio Tihomil Maštrović. Zbornik je objavljen u nizu Hrvatski književni povjesničari (Znanstveni zbornici sv. 7.) u izdanju Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu (2002.). Iste je godine održana *Tribina o prof. Ivanu Milčetiću (Milčetić, 1853. – Varaždin, 1921.)*. Predavači su bili mr. Sanja Zubčić, dr. Milan Radić, student Tomislav Galović, a voditelj student Perica Dujmović. Organizatori tribine bili su Župa sv. Apolinara m. – Dubašnica, Općina Malinska-Dubašnica i Povijesna udruga otoka Krka, a sve se održalo u kapeli sv. Nikole u Malinskoj, 2. ožujka 2002. godine.

T. G. ■

Turiranje

Klasično vrijeme pred zoru u Našem Selu na marginama naše prosperitetne Općine pruža klasičnu scenu koju već svaki stanovnik Našeg Sela, ali i čitatelj pozorno iščekuje: polako se seoska službena budilica, pijetao Koko III., popeo na vrh drvene ograde. Udahnuo je svježiji jutarnji zrak koji još nije bio začinjnjen sparinom, te glasno pokuša oformiti...

GASPEDAL-GAAASPEEEDAL, THROTTLE – THROTTLEEE!

Nešto je crno, munjevito i brzo prošlo pored Koka III. koji je izgubio ravnotežu i pao u stajski gnoj, sve u nevjerici gledajući prema tom nečem tamnom koje se glasalo prodornim i zvonkim: GASPEDAL-GAAASPEEEDAL, THROTTLE – THROTTLEEE!

Zvuk je razbudio veći dio stanovništva Našeg Sela. Počela su se množiti pitanja u zbunjenosti.

- Ava ča je ovo? Da ni potres? Potres je!
- Škapulajte se, prvo žene i dica!
- Vrag zel žene i dičinu, svaki čovik za sebe!

Buka se nije smirivala. Naprotiv, počela se množiti po noći i ujedinjavati u neku zlosutnu grmljavinu. Toliko je bila uvjerljiva da je Nedo Poštar, koji zapravo nije poštar već mesar, iz predostrožnosti odmah isključio bojler, štednjak, internetski usmjer-nik i TV.

– Jednon kad se opečeš, misliš da te više neće. Ma kad ti već peti put grom pogodi stup pokraj kuće pa moraš minjati sve ča je električno, ondat se zamisliš zi par stotina eura lakši i rečeš sam sebi da bi morda rabil prvo sve gasiti iz struje!

GASPEDAL-GAAASPEEEDAL, THROTTLE – THROTTLEEE!

Što to grmi?

– Ma ča je ovo? – autoritativno se zapitao naš Neslužbeni Poglavar Sela češkajući se po potiljku.

– Ovo ni nevera... A čuje se kako da je nevera.

– Meni malo hita na potres! – prisnažio je Službeni v. d. zamjenika Neslužbenog Poglavara Našeg Sela Jure Lamarin. – Lejte kako žmuj od bevande drhti saki put kad se čuje...

GASPEDAL-GAAASPEEEDAL, THROTTLE – THROTTLEEE!

– Morda nas je sve sparina i ovo munjeno leto zelo. – bio je na rubu panike Lamarin.

– More bit – upleo se Enzo Talijan. – Meni ni bilo jasno kad su na TV govorili pred dvi šetimani da će toplinski val prestat na tri dani i onda opet početi, aš se je meni činilo da taj val ni ni pasal!

– Ča je tin meteorologima u Zagrebu, su i oni munjeni kako i mi sada od te topline. Ako nisu pet puta ovo lito govorili kako počinje toplotni udar, a teplo kako u paklu!

– Niš jin više ne verujen. – reče oprezno Nedo Poštar. – Čujete? Evo jopet!

GASPEDAL-GAAASPEEEDAL, THROTTLE – THROTTLEEE!

– Kako da se na česti čuje! – locirao je izvor naš Poglavar. – Remo pogjedat ako ča moremo vidit!

– Ča se čeka? – okuraži Nedo Poštar ekipu.

I tako su se Enzo, Lamarin, Nedo i Poglavar polako počeli šuljati prema cesti s velikim oprezom.

Prilika

GASPEDAL-GAAASPEEEDAL, THROTTLE – THROTTLEEE!

Onda je uslijedio nagli zvuk zaustavljanja, rezak kao da neki zrakoplov koči na pisti.

Iz grmlja pored ceste virila su četvorica hrabrih.

– Vrag me zel, ča ni ono tamo naš turistički vizionar Mirko? Bome je. A zaustavil je niku črnu makinu.

– To je Benvej!

– Benvej, ma kako?

– A ši, ča ne vidiš onaj propeler...

Zaista Mirko, turistički vizionar Našeg Sela, objašnjavao je nešto vozaču crnog BMW-a. Smješkao se i pokazivao prema glavnom ulazu u svoju kuću.

Automobil je nakon kratkog razgovora produžio uz novo:

GASPEDAL-GAAASPEEEDAL, THROTTLE – THROTTLEEE! na Mirkov parking.

Zatim je došao još jedan automobil. Pa još jedan. Pa još jedan.

Mirko ih je sve lijepo dočekao sa smiješkom na licu i pokazivao im parking.

– Jelenu! – nije se više mogao suzdržati u špijunskoj misiji Poglavar. – Ti si odgovoran za ovo sve?

– Kako to mislite? – čudio se Mirko brojeći eure.

– Lipo! Ti si odgovoran da nimamo mira ni u deveton misecu kad smo već štufi od ovih turisti! Sve se trese od ovih makin, ne moreš ni spat, samo grme i zijaju!

– Smirite se, Poglavaru, smirite se! O kakvoj buci vi pričate?

– A ni? – digne zbunjeno obrvu Neslužbeni Poglavar. – Nego ča je?

Mirko pogleda prema parkiranim automobilima pa prema četvorici pred sobom.

– Prilika za zaradu! Dođite malo ovdje. Došlo ih je zaista puno, a ja nemam mjesta za sve pa mi je palo na pamet...

Stane šaptati hlabroj četvorci.

Promocija Hrvatske i otoka

Sljedećeg dana nikoga od ove četvorke više nije smetala grmljavina automobila.

Svi su iznajmili svoj smještaj vozačima ovih metalnih ljubimaca.

– Bog ih blagoslovi, delaju veliku promociju naše Hrvatske! – razdragano će Poglavar.

– Ja san mislil da samo buče! – javi se Jivić Makako.

– Vero si jedan Makako! – okrene se prema njemu Poglavar.

GASPEDAL-GAAASPEEEDAL, THROTTLE – THROTTLEEE! – reče Makako i dobije odmah jednu iza uha.

Ivan DERMIČEK ■

Zatvorili smo jedno poglavlje

U svečanom i emotivnom ozračju 1. srpnja ispratili smo još jedan naraštaj učenika osmoga razreda Osnovne škole Malinska-Dubašnica. Svečana podjela svjedodžbi bila je mnogo više od završetka jedne školske godine; bila je to proslava osam godina zajedničkog odrastanja, učenja, prijateljstava i uspomena koje će naši osmaši zauvijek nositi sa sobom.

Program je otvoren pjesmom *Otvorite, braćo, prozore*, simbolično najavivši početak jednoga novoga životnog poglavlja. Okupljenim učenicima, roditeljima, učiteljima i gostima prigodnim su se riječima obratili ravnateljica škole Amamarija Čubranić i načelnik Općine Malinska-Dubašnica Robert Anton Kraljić, uputivši osmašima iskrene čestitke i najbolje želje za nastavak školovanja.

Da oproštaj ne bude ispunjen samo emocijama, pobrinuli su se učenici 8. b razreda koji su nasmijali publiku duhovitim skečom, dok su učenici 8. a razreda izveli originalni kviz „Tko želi biti osmaš?“, u kojem su na šaljiv način oživjeli brojne situacije iz školskoga života. Posebno dirljiv trenutak svečanosti bila je zahvala učiteljima i razrednicama Simoni Šamanić Ježabek i Ivani Surić. Učenici obaju razreda uručili su znakove pa-

žnje svojim učiteljima zahvalivši im na znanju, strpljenju, podršci i vjeri koju su tijekom svih osam godina ulagali u njih.

Središnji dio svečanosti bila je podjela svjedodžbi učenicima 8. a i 8. b razreda. Uz veliki pljesak uručene su i pohvale te nagrade učenicima koji su se tijekom osnovnoškolskog obrazovanja posebno istaknuli svojim uspjehom, zalaganjem i postignućima na natjecanjima, kulturnim i sportskim aktivnostima.

Program je zaokružen izvedbom scenske igre učenica Leone Petrović i Petre Turčić, s kojom su uspješno predstavljale školu na županijskoj smotri Lidrano, te zajedničkom pjesmom *Za dobra stara vremena*.

Naši su osmaši otišli ostvarivati svoje snove, otkrivati nove mogućnosti, mijenjati svijet i graditi budućnost, noseći sa sobom vrijednosti koje su stjecali tijekom osam godina provedenih u našoj školi. Vrata Osnovne škole Malinska-Dubašnica uvijek će im biti otvorena, jer jednom kad postaneš dio naše škole, zauvijek ostaješ dio njezine priče.

Simona ŠAMANIĆ JEŽABEK

Snimila Matea MRAKOVČIĆ KOSIĆ ■

■ Posebno dirljiv trenutak svečanosti bila je zahvala učiteljima i razrednicama Simoni Šamanić Ježabek (*lijevo*) i Ivani Surić (*desno*).

■ Učenici 8. a razreda izveli su originalni kviz „Tko želi biti osmaš?“.

■ 1. a razred s učiteljicom Ivonom Dundović-Ljutić

OŠ Malinska-Dubašnica bogatija za 32 prvašića

Svečani ulazak u svijet znanja

Ponedjeljak, 7. rujna, donio je posebno uzbuđenje u školske klupe Osnovne škole Malinska-Dubašnica. Ove školske godine u školu su hrabro zakoračila dva nova razredna odjeljenja s ukupno 32 učenika, spremna za prve korake u svijetu znanja, prijateljstva i novih životnih izazova. Mališane su s osmijehom i nestrpljenjem dočekale njihove razrednice. Učiteljica Ivona Dundović-Ljutić preuzela je vodstvo nad 1. a razredom, dok je učenike 1. b razreda u njihovu školsku avanturu uvela učiteljica Ana Marija Šviderski-Jurinjak. Oba razredna odjeljenja broje po 16 učenika što jamči izvrsne uvjete za rad i topao, individualan pristup svakom djetetu.

Prvašićima i njihovim ponosnim roditeljima prigodnim se riječima obratila ravnateljica škole Anamarija Čubranić zaželjevši im dobrodošlicu u školsku zajednicu uz poruku kako je škola mjesto rasta, podrške i veselja.

Svečanom dočeku prisustvovao je i načelnik Općine Malinska-Dubašnica, Robert Anton Kraljić. Za načelnika je ovaj susret imao i posebnu, emotivnu notu – kao bivši učenik ove škole, prvašićima je iz prve ruke poručio kako se najljepše uspomene i trajna prijateljstva rađaju upravo u ovim klupama, istaknuvši kako će Općina i dalje nastaviti svesrdno podržavati rad škole i osiguravati najbolje uvjete za mlade naraštaje.

Nakon uvodnog programa, učenici su se nakratko zadržali u svojim učionicama sa svojim učiteljicama kako bi se među-

sobno upoznali. Tom su prigodom preuzeli i svoje prve školske udžbenike, koje su u novim torbama ponijeli kući na umatanje i potpisivanje – što je ujedno i prva službena zadaća za njih i njihove roditelje.

Nakon ugodnog druženja u školi, prvašići su se sa svojim obiteljima uputili na svetu misu koja se služila u povodu uspješnog početka nove školske godine kako bi uz zajednički blagoslov zakoračili u ovo novo životno razdoblje.

Uzbuđeni pogledi, poneka skrivena suza radosnica roditelja i torbe pune novih knjiga obilježili su ovaj emotivan početak. Našim najmlađim sumještanima, njihovim roditeljima i učiteljicama želimo sretan, uspješan i nezaboravan početak školske godine!

1. a – Manuela Cvelić, Maja Čačić, Ivano Filipić, Nea Hajdarević, Anna Krupka, Ian Lleshi, Noa Lleshi, Leona Nika Malnar, Luka Pavić, Paula Sormilić, Lana Škarpa, David Tarade, Katarina Tavčar, Lucas Vidović, Una Žic i Matija Žužić

1. b – Luce Dorčić Ljutić, Ivano Hrzić, Antonio Ilijić, Pave Kraljić Labaš, Amelie Lleshi, Laura Maršić, Nikol Maršić, Ena Matanić Kuhar, Edward Luke Payne, Dora Perišić, Nika Petrovski, Una Povrlišak, Andro Stulić, David Turčić, Greta Turčić i Niko Žic

Ana Marija ŠVIDERSKI-JURINJAK
Snimila Alenka ŽUŽIĆ ■

■ 1. b razred i učiteljica Ana Marija Šviderski-Jurinjak

Učionice blistaju novim parketom i novim vratima

Prije...

...i poslije uređenja

Novouređena učionica

Tijekom ljetnih praznika vrijedno smo radili na uređenju i modernizaciji naših školskih prostora. S ponosom dijelimo s vama rezultate najnovije obnove u našim učionicama.

Stari, dotrajali parket koji je godinama služio brojnim naraštajima u potpunosti je zamijenjen novim, modernim i kvalitetnim podom. Na priloženim fotografijama možete vidjeti nevjerojatnu preobrazbu „prije i poslije“ koja je u potpunosti promijenila izgled i atmosferu u učionici. Zamijenili smo i stare stolove i stolice novim, novu katedru i 16 vrata učionica i ureda.

Ovom investicijom osigurali smo:

- ljepši estetski izgled cijelog prostora
- bolje higijenske uvjete i lakše održavanje
- ugodniji i sigurniji boravak za naše učenike i učitelje.

Zahvaljujemo svima koji su sudjelovali u provedbi toga projekta. Našim učenicima želimo sretan povratak u školske klupe i ugodan rad u novom, osvježenom okruženju.

Napisala i snimila Anamarija ČUBRANIĆ ■

Kreativnost dubašljanskih učenika

Vrijedne ruke zadruga Dub uveličale Dan Općine

U sklopu bogatog programa obilježavanja Dana Općine Malinska-Dubašnica i blagdana svetog Apolinara, u ponedjeljak, 20. srpnja, održana je posebna prodajna izložba Učeničke zadruge Dub. U 11 sati, odmah nakon završetka svečane mise, prostor kraj župne crkve svetog Apolinara u Bogovićima pretvorio se u živo središte dječje kreativnosti, tradicije i zajedništva.

Članovi školske zadruge, koja djeluje u sklopu Osnovne škole Malinska-Dubašnica, na svojem su prigodnom štandu ponosno predstavili unikatne proizvode nastale trudom i radom vrijednih ruku učenika i njihovih učiteljica mentorica. Brojni mještani i gosti Općine koji su se okupili nakon mise imali su priliku razgledati i kupiti prepoznatljive rukotvorine – od maštovitih ukrasa nadahnutih dubašljanskom baštinom do unikatnih predmeta koji nose pečat dječje originalnosti.

Izložba je privukla velik broj posjetitelja, a dječji trud nagrađen je iznimnim odazivom i podrškom zajednice. Iz škole poručuju kako cijeli projekt ima snažnu edukativnu i humanitarnu notu. Naime, sav prikupljeni novac od prodaje proizvoda bit će usmjeren u financiranje narednih školskih projekata zadruge, čime se djecu od malih nogu potiče na poduzetništvo, timski rad i društvenu odgovornost.

Tim lijepim blagdanskim događanjem dubašljanski su osnovnoškolci još jednom pokazali kako se kreativnošću i očuvanjem zavičajnog identiteta na najljepši mogući način uveličavaju važne općinske svečanosti.

Napisala i snimila

Ana Marija ŠVIDERSKI-JURINJAK ■

Tijekom ljeta osiguran je kvalitetan, siguran i ugodan boravak

Ljetno razdoblje u Dječjem vrtiću Malinska-Dubašnica organizirano je u skladu s potrebama djece, obitelji i djelatnika, uz prilagodbu odgojno-obrazovnog rada specifičnostima ljetnih mjeseci. Organizacija rada prilagođava se broju prisutne djece, korištenju godišnjih odmora djelatnika te potrebama djece. Odgojno-obrazovni rad tijekom ljeta usmjeren je na stvaranje sigurnog i poticajnog okruženja u kojem djeca kroz igru, istraživanje, kreativno izražavanje, druženje i aktivnosti na otvorenom nastavljaju razvijati svoje sposobnosti i socijalne vještine. Odgojne se skupine prema potrebama spajaju, a u vrtiću borave i djeca iz naših područnih vrtića. Takva organizacija djeci pruža priliku za nova iskustva, druženja i stvaranje novih prijateljstava. Organizacijom rada nastojimo uskladiti potrebe djece, roditelja i djelatnika te tijekom cijelog ljeta osigurati kvalitetan, siguran i ugodan boravak djece u vrtiću.

Dok se ljeto polako bliži kraju, u vrtiću su u tijeku pripreme za novu pedagošku godinu 2026./2027. koju započinjemo sa 135 djece, od kojih je 25 novoupisanih. Djeca će biti raspoređena u pet vrtićkih skupina, jednu čistu predškolsku skupinu i četiri mješovite skupine, dok će jaslički program biti organiziran u dvije starije jasličke skupine i jednu mlađu jasličku skupinu. Posebno nas veseli i spoznaja da su s 1. rujnom upisana sva djeca s područja Općine Malinska-Dubašnica koja su ostvarila uvjete za upis. Na taj je način osigurano mjesto za svu djecu koja ispunjavaju uvjete za upis, što je od velike važnosti. Za 25 novoupisane djece početak pedagoške godine bit će posebno važan. Prvi susret s vrtićem ili jaslicama, novo okruženje, novi ljudi, nova pravila i svakodnevica te odvajanje od roditelja predstavljaju veliku promjenu u djetetovu životu. Zato će razdoblje privikavanja biti organizirano postupno i u skladu s individualnim potrebama svakog djeteta. Svako dijete ima svoj ritam prilagodbe, a naš je cilj pružiti mu osjećaj sigurnosti, prihvaćenosti i povjerenja. U tome nam je iznimno važna suradnja s roditeljima, jer zajedničkim pristupom možemo djeci olakšati prve korake u vrtićkom životu.

S početkom nove pedagoške godine već planiramo brojne aktivnosti kojima ćemo obogatiti svakodnevni život djece u vrtiću. Rujan će biti ispunjen različitim sadržajima, a tijekom jesenskih mjeseci očekuju nas predstave, suradnje, druženja i aktivnosti povezane s jesenskom tematikom. Planiranim aktivnostima djeca će imati priliku istraživati promjene u prirodi, upoznavati obilježja jeseni, jesenske plodove i boje, razvijati kreativnost i stvaralaštvo te učiti neposrednim iskustvom i igrom. Poseban naglasak bit će na poticanju dječje znatiželje, samostalnosti, suradnje i aktivnog sudjelovanja. Vjerujemo da upravo takvi sadržaji djeci pružaju priliku za učenje na njima

- S početkom nove pedagoške godine već planiramo brojne aktivnosti kojima ćemo obogatiti svakodnevni život djece u vrtiću.

blizak i zanimljiv način, istodobno potičući njihovu maštu i kreativnost.

Pred nama je nova pedagoška godina u kojoj će naš vrtić ponovno biti mjesto igre, učenja, istraživanja, druženja i odrađivanja. Veselimo se novim počecima, novim prijateljstvima, dječjim pitanjima, idejama i osmijesima koji će ispunjavati naš vrtić tijekom cijele godine. Svim našim mališanima i njihovim obiteljima želimo sretan, uspješan i veseo početak nove pedagoške godine, a našim novim vrtićarcima i jasličarima – dobro nam došli!

Sandra HRŽIĆ ■

- Poseban naglasak bit će na poticanju dječje znatiželje, samostalnosti, suradnje i aktivnog sudjelovanja.

Jedriličarski klub Malinska

28. Kup Dubašnice – dvodnevna regata krstaša

Održan je 28. Kup Dubašnice kao dvodnevna regata krstaša koja se bodovala za Kup Hrvatskog primorja i za Kup Kvarnera. Prvi dan, 29. kolovoza, jedrilo se po idealnom vremenu i vjetru smjera S, jačine 14 m u sekundi. U nedjelju 30. kolovoza regata je održana u uvali Malinska, ali zbog nedostataka vjetra plov je poništen. Prvi se dan plovilo od starta u Malinskoj do Porta, uz obalu Malinske, do Njivica i natrag. Sudjelovale su ukupno 33 jedrilice razvrstane u osam jakosnih skupina iz devet klubova sjevernog Jadrana.

Zanimljivost regate bila je da su sudjelovale dvije jedrilice čije su posade u prethodnim godinama oplovile svijet. Skiper Ivan Orlić s jedrilicom *Fiu* oplovio je svijet, a na 28. Kup Dubašnice bio s jedrilicom *B. Light*. Druga jedrilica koja je oplovila svijet, naziva *Amico*, bila je isto sudionikom regate uz skipera Vojana Lukatela. Ivan Orlić i Vojan Lukatelo bili su oduševljeni regatom, ambijentom i organizacijom s naglaskom da nije bilo važno pobijediti nego sudjelovati i biti dio toga jedriličarskog veselja.

■ Kup Dubašnice

Pobjednici nakon dvodnevnog natjecanja po skupinama Open bili su:

- Skupina 0: jedrilica *Amika*, skiper Marko Srdoč
- Skupina 2: jedrilica *Bella nostra*, skiper Diego Biljan
- Skupina 3: jedrilica *X*, skiper Tonči Skomeršić
- Skupina 4: jedrilica *Oštro*, skiper Darko Jakovčić
- Skupina 5: jedrilica *Refull II*, skiper Andrej Velepč
- Skupina 6: jedrilica *Joker*, skiper Igor Hrelja
- Skupina 7: jedrilica *Otavić*, skiper Dalibor Matiješević
- Skupina 9: jedrilica *Plavac*, skiper Julijan Hren.

Pobjednici po izmjeru Yarrstic:

- Grupa 1: jedrilica *Iris*, skiper Tin Matulja
- Grupa 2: jedrilica *Refull II*, skiper Andrej Velepč
- Grupa 3: jedrilica *Ivan*, skiper Zdenko Cerović.

Svi sudionici, njih 135, pohvalili su organizatora i podržali prijedlog da se regata i dalje održava kao dvodnevna. U subotu navečer održana je velika jedriličarska fešta u kojoj su sudjelovali i brojni turisti za koje se i organizira takva sportska manifestacija.

■ ■ ■

Članovi Jedriličarskog kluba Malinska bili su suorganizatori tjedna jedrenja – *Homo na jidra* koje je trajalo od 29. kolovoza do 6. rujna s puno regata, smotra, radionica i zabava. Završilo je regatom tradicijskih brodica te novom regatom u kojoj sudjeluju samo žene u tradicijskim brodicama. To je bila prva ženska regata pod nazivom *Ruže od mora*. Cijeli tjedan jedrenja organiziran je u suradnji s Udrugom Termen, Turističkom zajednicom Općine Malinska-Dubašnica i Interpretacijskim centrom maritimne baštine DUBoak. Svima hvala i poziv na daljnju suradnju.

■ ■ ■

Rukovodstvo Jedriličarskog kluba Malinska u suradnji s Interpretacijskim centrom DUBoak i Turističkom zajednicom Općine Malinska-Dubašnica organiziralo je i treće predavanje pod nazivom *Život jednog olimpijca*, koje je Anton Grego održao 2. rujna. Predavanje je bilo jako dobro posjećeno.

Mora se zaključiti da je Jedriličarski klub Malinska odradio još jednu jedriličarsku sezonu s puno uspjeha, što je rezultat svih članova kluba, a kolektivni rad i zajedništvo krasili su sve akcije u klubu. Veliki entuzijazam i volonterski duh stvaran je godinama, a posebno su ga u ovoj godini nadopunili mlađi članovi kluba na kojima i je budućnost jedrenja u Malinskoj.

Zdenko CEROVIĆ ■

42 polaznika Škole jedrenja

Polako se završava još jedno turističko i jedriličarsko ljeto, jednom riječju za Jedriličarski klub Malinska ovo je bilo uspješno.

Škola jedrenja bila je primjereno organizirana, a u više upisnih etapa prošlo je ukupno 42 polaznika, djece. Svi su dobili diplome i s veseljem krenuli u nove razrede svojih škola. Njih šest nastavlja trenirati, priključit će se ozbiljnijem treningu i pokušati izboriti svoje mjesto u natjecateljskom pogonu koji vode Vid Kraljić i Lurda Kauzlarić.

Z. CEROVIĆ ■

Malonogometni klub Malinska-Dubašnica

Treće izdanje ljetnoga malonogometnog turnira – *MNT Polinarova 2026.* okupilo je 24 seniorske i četiri U-13 momčadi

Ovog je ljeta, od 13. do 18. srpnja, ususret *Polinarovi* održano treće izdanje ljetnoga malonogometnog turnira – *MNT Polinarova 2026.* u organizaciji MNK Malinska-Dubašnica. Iznimno smo zadovoljni što smo ove godine uspješno organizirali i turnir za djecu uzrasta U-13 čime je turnir produžen za još jedan dan, na sveukupnih šest dana.

Turnir je svojom kvalitetom, pojedinaca i momčadi, nadmašio očekivanja te je prerastao regionalni okvir. To stoga jer smo ponovno ugostili i više momčadi sa zagrebačkog područja što je dovoljna potvrda kvalitete turnira. Na turniru su nastupile sljedeće momčadi: MNK Malinska-Dubašnica, Graditelj Rasopasno, CB Piki, MNK Kornić, Dom Bojan, CB Mare, Rijevers, CB Corner, El Rio, Desetke Kontra, Pizzeria Destino, Campioneti, Mi Gradnja, Soho bar, CB Adria, Brazuka, Viltrans, Trio Rio, Pizzeria na Piketu, Tomić AG, Stari Grad, AP Haris, Sjub i R-Metal, dok su u U-13 kategoriji nastupili MNK Malinska-Dubašnica Plavi, MNK Malinska-Dubašnica Bijeli, NK Krk i Dubašljani.

Prva četiri dana turnira razigravale su se skupine dok se petog dana turnira igrala osmina finala, a u subotu 18. srpnja uslijedila je završnica seniorskog i U-13 turnira.

U konačnici prvo mjesto u seniorskoj konkurenciji zauzela je, sasvim opravdano, momčad Pizzeria na Piketu koja je rezultatom 6 : 1 u finalu bila bolja od momčadi Soho bar. Treće je mjesto zauzela momčad Dom Bojan koja je pobijedila rezultatom 2 : 0 momčad CB Adria. Momčad Pizzeria na Piketu je kroz cijeli turnir pokazivala fenomenalnu razinu igre te je s pra-

vom uzela sve nagrade za najbolje pojedince pa je tako najbolji strijelac bio Matija Čabrijan, za najboljeg golmana izabran je Antonio Grlj, dok je za najboljeg igrača turnira izabran Željko Tomić. U kategoriji U-13 prvo mjesto zauzela je momčad NK Krk koja je u finalu nadjačala s 1 : 0 momčad Dubašljana, dok su treće mjesto zauzeli naši MNK Malinska-Dubašnica Plavi koji su svoje suigrače iz momčadi Bijelih pobijedili s 5 : 4 nakon boljeg izvođenja šesteraca. Najboljeg strijelca U-13 kategorije dala je momčad NK Krka u Vitu Vrčeku, najbolji golman bio je Mate Matković (Dubašljani), dok je za najboljeg igrača izabran Niko Gašpar (NK Krk).

MNK Malinska-Dubašnica svoj je put i na ovogodišnjem izdanju turnira završila u osmini finala kada se nakon konačnih 3 : 3 s momčadi Desetke Kontra pristupilo izvođenju penala. U konačnici svjedočili smo pravoj igri živaca i sveukupno 30 šesteraca nakon kojih je dalje prošla momčad Desetke Kontra pobijedivši u šestercima rezultatom 15 : 14 (18 : 17).

Ideja i želja kluba je da se turnir poboljšava u organizaciji i kvaliteti svake godine te smo u tom duhu ove godine unajmili montažnu tribinu s više od 100 sjedećih mjesta na kojoj se u ovih 6 dana turnira ponekad tražilo mjesto više.

Ovim bismo putem zahvalili svima koji su pomogli i sudjelovali u organizaciji i vođenju turnira, a posebno bismo uputili veliko hvala svim našim sponzorima koji su omogućili održavanje trećeg po redu ljetnoga malonogometnog turnira – *Polinarova 2026.*

Josip DUJMOVIĆ ■

■ Sudionici U-13 turnira

70 godina rada Športsko ribolovne udruge Lastavica Malinska

Povijest Lastavice istodobno je i povijest Malinske

Kada gledamo povijest Športsko ribolovne udruge Lastavica Malinska možemo vidjeti da to nije povijest samo jedne udruge. Ovih 70 godina koliko Lastavica djeluje, istodobno je i povijest Malinske.

Osnovana je 1956. godine, točnije 9. travnja u hotelu *Triglav*, u vremenu kada je sportski i društveni život na Kvarneru, na otoku Krku i u Malinskoj bio snažno povezan s radničkim, pomorskim i lokalnim organiziranjem. Za stanovnike Malinske ribolov nije bio samo razonoda, već i dio svakodnevnog života.

U prvim desetljećima postojanja Lastavica se razvijala u vremenu kada sportski ribolov na Jadranu postupno dobiva čvršću organizacijsku strukturu. Za razliku od klasičnoga gospodarskog ribolova, sportski ribolov uvodi natjecateljski element: znanje, preciznost, izbor pribora, poznavanje terena i ribljih vrsta postaju sastavni dio sportskog rezultata.

Da se vratimo na tu 1956. godinu... Lastavica je tada brojila 40 članova koji su raspolagali s 26 brodica bez motora i 6 brodica s motorom, 4 poponice, 8 ferala, 10 palangara, 14 panula, 52 povraza i jednom podvodnom puškom. Te je godine prosječno po članu ulovljeno 20 kilograma ribe.

Lastavica je pokretač svih događanja u mjestu

Uz tradicionalni ribolov, Lastavica se vrlo brzo okreće i sportskom ribolovu, pa je tako 1959. na Prvenstvu Zone sjevernog Jadrana u udičarenju osvojila momčadsko prvo mjesto. U pojedinačnom plasmanu prvo mjesto osvojio je Rudolf Tončić, a drugo mjesto Stipe Domjan.

Šezdesetih godina prošlog stoljeća Lastavica aktivno sudjeluje na natjecanjima svih rangova, sve do državnog prvenstva.

- Druženje članova ispred kontejnera na Obali potkraj 80-ih godina

U to vrijeme u Malinskoj nije postojalo organiziranih društava pa je Lastavica uz Turističko društvo Malinska i Hotelsko poduzeće Malinska bila pokretač, organizator i sudionik svih sportskih, kulturnih i turističkih događanja u mjestu. Tijekom ljetnih mjeseci organiziraju se ribarski izleti za turiste i natjecateljski ribarski izleti. Na izletima sudjeluju i profesionalni ribari, a goste voze brodovi *Peglica* i *Golčić*.

Sedamdesetih godina prošlog stoljeća zbog prilika u društvu i nekih drugih ideja Lastavica je djelovala u sastavu Sportskog društva Dub kao jednoga polivalentnoga sportskog društva, te tada smanjuje svoju djelatnost. No, svake se godine izdaju članske iskaznice za sportski ribolov, a 1974. organizirani su tečajevi i ispiti za voditelje čamca i mornare motoriste.

Kontejner će imati važnu ulogu

Početkom 80-ih godina aktivira se Lastavica, ponovno u sklopu Sportskog društva Dub. Broji 129 članova. Pokrenula je inicijativu za izgradnju novog istezališta i lukobrana – rive u Malinskoj. Najviše je truda uloženo u izdavanje dozvola, dokumentacije i urbanističkih uvjeta za gradnju. Godina 1982. važna je za Udrugu jer su započeli radovi na izgradnji istezališta po projektu inženjera Mladena Bogovića. Na istezalištu se radilo uglavnom subotom, sudjelovalo je 70 članova, a odrađeno je 374 dobrovoljnih radnih sati. Te se godine uspjelo nabaviti i postaviti kontejner za klupske prostorije na Obali. Upravo taj kontejner imat će važnu ulogu u narednim desetljećima udruge i u formiranju vizualnog identiteta tog dijela Malinske. U narednim je godinama izgrađen jog pored kontejnera, na kontejneru je postavljen krov, a ubrzo su uvedene struja i voda. Tada Lastavica broji najviše članova u svojoj povijesti, njih 170. Prostor Lastavice postao je mjesto okupljanja i turističke ponude Malinske. Važna stvar tih godina bila je organizacija ribarskih fešti u luci Malinska, ali i klupski izlet za sve članove.

Potkraj 80-ih godina, točnije 1989. godine Lastavica je istupila iz Duba, te joj je vraćen stari naziv Športsko ribolovno društvo Lastavica Malinska.

U 90-im godinama aktivnosti se intenziviraju, prvenstveno što se tiče natjecanja i to u juniorskoj konkurenciji. Spominje se potezanje gripa u nekoliko navrata, doduše sa skromnim ulovom, ali uz oduševljenje prisutnih. Članovi Lastavice organizirali su nekoliko ekoloških akcija prilikom kojih su izronjene velike količine otpada, a prilikom jedne akcije izronjena je čak i jedna granata. Postavili su desetak bačava za smeće na Rajskoj cesti, u uvali Rova i po uvalama Sv. Martin, Zaharije i u uvali Čavlena. Članovi Lastavice pokrenuli su inicijativu za izgradnju nasipa u luci Malinska.

Prvo sportsko natjecanje u novoosnovanoj Općini Malinska

Ratna zbivanja odrazila su se i na aktivnost Lastavice. Ribari su bili spremni ustupiti svoja plovila u slučaju potrebe. Bio je učinjen i popis. Dio prihoda zarađenog na ribarskoj fešti doniran je Caritasu Malinska, kao pomoć fondu za izbjeglice i prognanike. Ponovno se velika pozornost posvećuje uređenju ribarskog doma – kontejnera, tako da on postaje uređeniji i funkcionalniji.

Godine 1993. Lastavica je u lipnju bila uspješan domaćin prvenstva otoka Krka za seniore, seniorke i juniore, na kojem je nastupilo osam ribolovnih društava i 48 natjecatelja. To natje-

■ Polaznici škole ribolova s diplomama oko 1990. godine

canje spominjemo jer je bilo prvo sportsko natjecanje u novoosnovanoj Općini Malinska.

Godine 1995. prvi je put organiziran *Trofej svetog Apolinara*, prigodno natjecanje za juniore otoka Krka koje će se u narednim godinama, sve do danas, pokazati važnim natjecanjem na kojem su svoje prve nastupe imali mnogi državni prvaci i reprezentativci.

Godine 1998. Lastavica dobiva svoj naziv, koji nosi i danas, Športsko ribolovna udruga Lastavica Malinska. Djeluje kao članica Hrvatskog saveza za sportski ribolov na moru te prati i primjenjuje sve nove zakone i pravilnike vezane za sportski ribolov na moru.

Dvjetisućitih godina, sve do danas, intenzivirala se škola ribolova za djecu, a naši članovi, prvenstveno juniori nastupaju na natjecanjima svih rangova, od međuopćinskog, županijskog, do međužupanijskog i državnog.

Istaknuti možemo Emanuela Dorčića, Ivana Šamanića, Igora Dragoljevića, Tomasa Lukarića i Antonija Škarpu koji godinama nastupa na državnim natjecanjima, a i ove ga godine

■ Natjecatelji na *Trofěju svetog Apolinara* 2025. godine

sredinom rujna očekuje međužupanijsko natjecanje u Podstrani kraj Splita.

Aktivni smo i kao organizatori natjecanja u suradnji sa Savezom za sportski ribolov na moru. Ove smo godine uspješno organizirali međuopćinsko natjecanje u ribolovu seniora iz brodice za područje Kirije i otoka. Već godinama organiziramo *Kup Čavlene* kao natjecanje tri prijateljska kluba: Čavlene iz Poljica, Poteljana iz Brzac i Lastavice iz Malinske.

Godine 2017. naš član Igor Dragoljević postao je osposobljen za trenera u udičarenju, čime smo dobili stručnu, a i potrebnu osobu za vođenje škola ribolova za djecu. U novije vrijeme više ne organiziramo ribarske fešte na Obali, po kojima smo bili prepoznatljivi.

Nove prostorije u Interpretacijskom centru

Godine 2020. srušen je kontejner i Lastavica je dobila nove prostorije u sklopu Interpretacijskog centra maritimne baštine DUBoak. Za svo vrijeme projektiranja i izgradnje bili smo uključeni u projekt s ciljem da novoizgrađeni objekt tj. novoizgrađene prostorije u potpunosti odgovaraju našim potrebama. Za vrijeme izgradnje novog objekta svoje aktivnosti privremeno selimo u prostor stare glazbene škole. Interpretacijski centar otvoren je 2022. godine, kada smo i mi preselili u nove prostorije, gdje smo nastavili raditi još u boljim uvjetima.

Organiziranje škole ribolova i sudjelovanje u društvenom životu Malinske nam je prioritet. Uključeni smo u rad Interpretacijskog centra DUBoak i Turističke zajednice Općine Malinska-Dubašnica. Na ovogodišnjim *Malinskarskim noćima* sudjelovali smo u potezanju mreže, radionici vezivanja udica i krpanja mreže.

Danas, u vremenima mnogih izazova pokušavamo naći načine funkcioniranja. Vidimo da se u doba društvenih mreža smanjuje interes djece za sportski ribolov, pa smo ove godine prvi put, na jubilarni 30. *Trofej svetog Apolinara*, kako bismo imali potreban broj natjecatelja, pozvali klubove izvan otoka, konkretno *Tuneru* iz obližnjeg Jadranova.

Poslovi koje klub treba odraditi administrativno i financijski, postaju sve zahtjevniji i zamršeniji. Svako vremensko razdoblje u kojem je Lastavica djelovala imalo je svoje poteškoće, izazove i probleme, ali i svoje dobre strane koje treba u tom trenutku iskoristiti u svoju korist.

Od 2024. godine kada je bila zadnja izborna skupština, u Izvršnom odboru su: Anton Bogdanić – predsjednik koji je na mjestu predsjednika naslijedio dugogodišnjeg istaknutog doktora Milana Radića, zatim Igor Dragoljević – potpredsjednik, Ivan Šamanić – tajnik, Mladen Kirinčić – blagajnik, Ivan Jeličić Nino i Alen Nadarević.

Dosad je na čelu Lastavice bilo 20 predsjednika, 20 naraštaja koji su vodili Udrugu. Svaki je na svoj način dao doprinos razvitku i unaprjeđenju sportskog ribolova u Malinskoj i svemu što je s njim povezano. Svi su radili u kontinuitetu, nastavljajući posao prethodnika, a pripremajući put nekim novim naraštajima.

Dana 31. kolovoza svečano smo u Interpretacijskom centru maritimne baštine DUBoak obilježili okruglu obljetnicu – 70. Izložili smo pregršt starih fotografija, osvojenih pehara i predmeta koji su godinama bili simbol naše Udruge. Zajedno s gostima, uzvanicima, prijateljima kluba i bivšim članovima prisjetili smo se nekih davnih vremena i ljudi koji su bili dio nas, te smo jasno odredili put kojim će Udruga nastaviti u budućnosti.

Možemo reći i da nakon 70 godina naša Lastavica uspješno pliva morem voljene nam malinskarske vale!

Ivan ŠAMANIĆ ■

Športski streljački klub Dub

Andrej Krstinić ponovno među najboljima Europe

Još jedno veliko sportsko ljeto ostat će zapisano u povijesti Športskoga streljačkog kluba Dub Malinska. Na Europskom prvenstvu u Francuskoj klub je imao dvojicu svojih članova u hrvatskoj reprezentaciji, od kojih se Andrej Krstinić vratio u Malinsku s čak tri europske medalje – pojedinačnim srebrom te dva momčadska zlata. Početkom kolovoza francuski Châteauroux bio je središte europskog samostrela. Na tamošnjem Nacionalnom streljačkom centru održano je 15. Europsko prvenstvo u field i match samostrelu, na kojem su nastupili strijelci iz devet zemalja, među kojima i Andrej Krstinić i kadet Lovro Bjelobrk.

I samo mjesto održavanja svjedoči o razini natjecanja. Nacionalni streljački centar u Châteaurouxu jedan je od najznačajnijih streljačkih kompleksa u Europi, a upravo su se ondje samo

- Andrej Krstinić i Lovro Bjelobrk s osvojenim odličjima na Europskom prvenstvu u Francuskoj

dvije godine ranije održavala streljačka natjecanja Olimpijskih i Paraolimpijskih igara u Parizu.

Europsko srebro i dva momčadska zlata

U disciplini Classic IR900 Andrej Krstinić završio je natjecanje s odlična 854 kruga, čime je osvojio srebrnu medalju i naslov viceprvaka Europe. Europskim prvakom postao je hrvatski reprezentativac Domagoj Peregrin s 867 krugova, dok je bronzu osvojio domaći strijelac Arnaud Lhomme iz Francuske.

Andrej je zajedno s Peregrinom i Martinom Oborovečkim osvojio i momčadsko zlato u Classicu, a treću medalju donio mu je momčadski Match Play, u kojem je Hrvatska II u završnom dvoboju svladala Hrvatsku I s 5 : 3.

Za klub iz sredine veličine Malinske takav rezultat predstavlja veliko priznanje godinama rada, treninga i ulaganja u sport koji se najvećim dijelom odvija daleko od očiju šire javnosti.

Uspješna sezona i prije Francuske

Da je Andrej i ove godine u odličnoj formi pokazali su rezultati tijekom srpnja.

Na Prvenstvu Hrvatske za seniore u Ivanić-Gradu osvojio je bronz u Classicu i srebro u Match Playu, dok je ŠSK Dub Malinska osvojio momčadsku bronz. Tjedan dana poslije, na Svjetskom kupu i 31. Croatia Cupu u Velikom Trgovišću, Andrej je osvojio još jednu pojedinačnu bronz te momčadsko zlato. Europsko prvenstvo u Francuskoj tako je bilo vrhunac još jedne vrlo uspješne sezone.

Vrijedi pritom spomenuti i našeg mlađeg člana Lovru Bjelobrka, koji je također izborio mjesto u hrvatskoj reprezentaciji. Lovro je u kadetskoj konkurenciji u Châteaurouxu osvojio pojedinačnu bronz, dok je s hrvatskom kadetskom reprezentacijom osvojio momčadsko zlato.

Od čovjeka koji je donio samostrel do memorijala koji nosi njegovo ime

Upravo zato ovogodišnja priča dobiva dodatnu simboliku kada pogled usmjerimo prema kraju studenoga. ŠSK Dub Malinska organizira prvi međunarodni Memorijal „Josip Čuk“, kojim želimo sačuvati uspomenu na čovjeka bez kojeg bi povijest našeg kluba izgledala bitno drukčije. Josip Čuk bio je mnogo više od trenera Duba. Iza sebe je imao veliku vlastitu sportsku karijeru, tijekom koje je, među ostalim, nastupio na Olimpijskim igrama u Rimu 1960. godine. Nakon završetka natjecateljske karijere posvetio se trenerskom i sportskom radu, a hrvatsku streljačku reprezentaciju vodio je i na Olimpijskim igrama u Barceloni 1992. godine – prvim na kojima je Hrvatska nastupila kao samostalna država. Za svoj dugogodišnji doprinos hrvatskom sportu dobio je i državnu nagradu za sport „Franjo Bučar“.

No za nas u Dubu njegovo je nasljeđe puno osobnije. Bio je trener, učitelj i čovjek koji je naraštajima malinskarskih strijelaca prenosio znanje i odnos prema sportu. Od zračne puške i velikih rezultata koje je klub postizao desetljećima, do 2007. godine kada je u Malinsku donio field samostrel.

Te je iste godine Andrej uzeo samostrel u ruke i nekoliko mjeseci poslije postao europski viceprvak. Devetnaest godina poslije Andrej ponovno osvaja europsko srebro, a Dub nekoliko mjeseci kasnije organizira prvi međunarodni turnir koji nosi ime čovjeka koji je tu sportsku priču u Malinskoj i započeo.

Teško je zamisliti ljepšu poveznicu između prošlosti, sadašnjosti i budućnosti našeg kluba.

Vidimo se 28. studenoga

Posljednjeg vikenda u studenome Malinska će biti domaćin prvoga međunarodnog Memorijala „Josip Ćuk“, natjecanja kojim želimo napraviti još jedan korak naprijed u razvoju streljaštva u Malinskoj i na otoku Krku. Očekujemo kvalitetne hrvatske strijelce i jaka međunarodna imena, a među najavljenim sudionicima očekuje se i nekoliko osvajača olimpijskih medalja, što dovoljno govori o razini natjecanja koje želimo dovesti u Malinsku. Želja nam je da Memorijal već od prvog izdanja postane prepoznatljivo sportsko događanje koje će se iz godine u godinu razvijati.

Posebno zato pozivamo sve naše sumještane, stanovnike otoka Krka i goste da nam se pridruže u subotu, 28. studenoga.

Želja nam je da Memorijal „Josip Ćuk“ ne bude događaj samo za strijelce, nego sportski dan otvoren cijeloj našoj sredini. Uz ozbiljno međunarodno natjecanje, tijekom cijelog dana pripremamo i popratna zabavna događanja za posjetitelje, dok ono najzanimljivije slijedi nakon 17 sati, kada su na programu finalna natjecanja.

Finala će biti organizirana na način da budu zanimljiva i publici koja se možda nikada prije nije susrela sa sportskim streljaštvom. Bit će to prilika iz neposredne blizine vidjeti vrhunske strijelce, osjetiti pritisak završnih hitaca i upoznati sport u kojem o pobjedniku ponekad odlučuje jedan jedini krug.

Nakon ljeta u kojem je ime Duba iz Malinske ponovno stajalo uz osvajače europskih medalja, želimo godinu završiti upravo kod kuće – velikim natjecanjem, punom streljanom i publikom koja će cijelom događaju dati dodatnu vrijednost.

Toni KOMADINA ■

Kickboxing

Dodite i upoznajte taj suvremeni borilački sport

Ana, Ela i Predrag Znaor na ljetnom kampu trenera i sudaca HKBS-a

Na Platku je 4. srpnja održan tradicionalni seminar Hrvatskoga kickboxing saveza koji okuplja trenere i suce. Na njemu su i ove godine sudjelovali Ana, Ela i Predrag Znaor koji su usavršavali svoja znanja. Ovaj su put najavljena nova pravila u disciplini K-1 te novi postupak prigodom registracije natjecatelja. Također su raspravljene neke sporne situacije protekle sezone natjecanja. Predavanja su održali Romeo Deša iz Omišlja koji je tehnički direktor WAKO Svjetske kickboxing federacije i glavni tajnik HKBS-a Tomislav Novosel iz Zagreba.

Fiona Diklić brončana na Svjetskom kickboxing kupu u Mađarskoj

Malinskarka Fiona Diklić, članica Kickboxing kluba Omišalj, osvojila je brončanu medalju na Svjetskom kickboxing kupu 31. Hungarian World Cup u Budimpešti, održanom od 27. do 30. kolovoza. Na Svjetskom kupu nastupilo je 2.023 natjecatelja iz 47 država koji su imali 3.025 nastupa.

Fiona Diklić borila se u disciplini pointfighting među djevojčicama do 27 kilograma. U polufinalnom meču hrabro se suprotstavila višoj i težoj protivnici, Poljakinji Wiktoriji Kreczmer, koja je na kraju bila bolja od Fione i pobijedila rezultatom 10 : 0. Wiktorija je kasnije postala pobjednica Svjetskog kupa, a Fioni je pripala brončana medalja. S Fionom je bila njezina trenerica i izbornica hrvatske reprezentacije, Ana Znaor Milohnić.

Upisi u Kickboxing klub Malinska

Početkom nove školske godine započeli su kickboxing treninzi u školskoj sportskoj dvorani. Termin su: ponedjeljak, srijeda i petak od 17:30 do 19:00. Prvom treningu u novoj sezoni odazvali su se dosadašnji članovi: Dana Toić, Zora Lena Čeperić, Antonio Franolić, Mauro Crnčić, Noah Mršić, Luka Mladić, Niko Kovačić i Mark Bonachev. Upisi za nove članove

■ Brončana Fiona Diklić (*desno*)

su u tijeku pa vodstvo Kickboxing kluba Malinska poziva zainteresirane za rekreativno ili natjecateljsko vježbanje da se jave i upoznaju taj suvremeni borilački sport.

Nakon ovogodišnjih nastupa na državnim prvenstvima te europskim i svjetskim kupovima članove KBK Malinska očekuju do kraja godine još četiri natjecanja. Potkraj listopada se u Sloveniji održava jaki međunarodni turnir, a tjedan dana kasnije će se održati Prvenstvo Primorsko-goranske županije u Kostreni gdje se očekuju prvi nastupi nekih novih klupskih nada. Potkraj studenog je međunarodni turnir u Kutini, a sredinom prosinca je na rasporedu Croatia open u Puli. U međuvremenu će Ela Znaor nastupiti u Albaniji na Europskim sveučilišnim igrama i u Uzbekistanu na Svjetskom kupu, a kao članica Hrvatske seniorske reprezentacije nosit će nacionalni dres na Europskom prvenstvu u Makedoniji.

P. Z. ■

Drugi del vršadbe Stresat slamu i vijat

Stresat slamu

Kad su stareni svi klasci, ovršena je slama, to je zapravo nikakova mera jednoga vršenja. Svaki put kad se u guvno stavlja neovršeno žito, rečemo da vršimo drugu slamu. Kadagod kad je bila fuga, užalo se je vršit i tri slame va jedan dan. Stariji su znali da nan dicit rabi da se malo divertimo i manenimo pak bi nas bili pustili da frčemo po mehkoj slami i učili su nas delat prči.

Da samo prispodobin današnjoj dicit: mi smo u guvno jimi mili slamu po koj smo hunjikali, delali prči i druge manenije. Prašilo je od slame i plive i jidalo nas je, a ako smo se uboli na osinu, mogla je bit i paprica, a oprali smo se leh u kadin, ako i to. Vi danaska jimate na tloh svoje sportske dvorane mehke strunjače, čiste i otarene od praha. Potle svake igre se tuširate, vi jimate meštra ki vas uči delat prča (premet) i druge manenije. Nas su to učili naši stariji. Bolje van je, lipče van je, celo leto morete delat prči i manenit. I neka je.

Obično su slamu stresali ljudi čigovo se vrši, a čuda puti su njim prišli pomoć i susedi da se brže libera posal. Z ruke su pobirali slamu, malo ju stresli da ne bi va nju ostalo ko zrno, hitali su ju u karijolu na voz da bi ju popeljali u magazin, al na kopišće kadi se je delala kopa. Goveda su ju po zimi svu pojili. On ki vrši, bi bil z retke grabje ke su jimile samo pet zubi i zovu se *grabje od vršadbe*. Pograbbjal bi svi kuščići slame ki su ostali zaprečeni u žito i plivu i njih hitil u karijolu. Na to žito mogla se je stavit druga slama neovršenoga žita i vršit naprid. Kad se je ovršilo sve ča se je ta dan odlučilo, bi se žito i pliva z grabje naopak narivalo na kup krajen ruba guvna obično blizu lazi, onda bi se bilo pomelo sve guvno i primelo na kup. Sad je tribi vijat da se razdili žito od plive.

Vijat

Na drugi kraj guvna, ravno kuntra kupu, se je u zid odškaljalo nikuliki kamiki i u škrapu stavilo i šaldalo ravan kolac. Na širinu lancuna za vijanje bi se zaškaljal drugi kolac i onda na njih vezalo lancun da visi do spod vrha zida. Na tloh guvna bi se na dobar korak od zida legal savrtač od kakove vriće ali lancunića od šume, zato da se zrna ke se odrebataju od lancuna za vijanje fremaju do njega i ne mišaju z plivu. On ki vije sede na stolić krajen kupa žita i plive, zeme palj, zagrabi malo (pol palja) od kupa i hiti kuntra lancunu. Zrna su teže, one udre u lancun i padu mej zidon i savrtačen, a pliva, ka je lagja, pade na guvno mej savrtačen i onin ki vije tako da jimamo dva kupa: jedan od plive ki je bliži vijaču i drugi od

zrn bliže zidu. Da bi se moglo vijat z paljen, mora bit mirno vrime bez vetra, aš ako puše vetar, nosi plivu u zrna pak ni moguće vijat.

Mirno je, a čuju se tri šumi. Jedan – kad vijač zabija palj u kup; drugi – kad žito i pliva budu othićeni od palja; i treći – kad zrna udre u lancun i padu. Mužika je to, mužika od dela, mužika ku čuje samo on ki jima uho za valjato delo. Moglo bi se snimit da ju je čut i opet samo on ki čuje, a napisat ju ni moguće, ni z note, ni z besede. Gljedan vijača, posluššan muziku vijanja, padanje plive kako sniga i zrn, kako šuma mora i gljedan vijačeva ruka rine palj u kup pak visoko zamaše da hiti zrna sve do u lancun. Pliva mu pade leh sprid njega i onda se ruka i palj tornaju opet u kup i tako dva-tri ure zamah, za zamahon. Mislin da bi vijanje stolnomu tenisaču bil dobar trening za ruke, a ov dela, ne za špaš, leh za kruh. Vijač je sportaš o komu nikad ni jedne novine ne pišu, a nećete ga nač ni na Facebooku.

Vijanje na vetar

Ako se vije zrnevje ko je miće al ga je manje, recimo sime na salate, rige, radića, blitve i broske, fažola i čiča, vije se na vetar. Kad puše bavica, prepražnjuje se sime s plivu z jednoga u drugi okrut, zrna su teže i padaju u dolinji okrut, a plivu vetar nosi na ča. To presipanje se dela dokle god se ne spuše sva pliva i ne budu čiste zrna. Ča je bavica jača, to se z bašega mora presipat zato aš bi jači vetar mogal nosit zrna vanka z dolinjega okruta, skupa s plivu. Zrna od simena se sprave u škatulice, sinjaju z jimenon i leton kad je nabrano. Ono ča je za jist, kako fažol, leća i čič, se stavi u šaketić i čuva na suho mesto za jist. Danaska kad jimamo ledenice, more ga se stavit nikuliko dan u mrzlo da bi više duralo, da va njega ne gredu roguše.

O slami i plivi

Slama od šenice je lomljiva i puca po čljeni pak budu šćike. Slama od ozinca je meklja i se savija i čuda je bolja blagu za jist.

Pliva od šenice jima meklje osine i perca pak ju blago lipo poji. Pliva od ozinca jima oštre i duge bodljate osine i blagu nisu dobre. Kokoše preću po svakoj plivi jiščuć zrna, a prasac voli rinhat po plivi. I jedna i druga pliva teško promoče, zato se stave na vrh kope i pokriju z lancunon od robe da ih vetar ne zeme, a promočit neće.

Od slame i plive u blaga ni mlika ni mesa, leh prevaren pun štuming da jimaju ča prežimat.